

سنڌ جي ماحوليات سان هٿ چراند ۽ محڪومن مٿان چين جا تجربا

سنڌ هونئن ته شديد غلامي ۾ گهيرييل ديس آهي جنهن جي واهر ڪرڻ وارا واهرو به بي موت ماريا پيا وڃن، پر ڪو به پڇڻ وارو ناهي.

انهيءَ سنڌ کي هن وقت وسيلن جي ڦرلٽ، استحصال، ڌاري آبادڪاري سان گڏ اهم مسئلو ماحولياتي آلودگي جو به آهي. هن وقت ڪوٽڙي کان هيٺ سمنڊ ۾ پاڻي نه وڃڻ ڪري لکين ايڪڙن تي مشتمل تمر جا بيلا تباهه ٿي چڪا آهن. سينيٽ ۾ پيش ڪيل رپورٽ موجب تيرنهن لک ايڪڙ يعني 350 ڪلوميٽر ايراضي سمنڊ دوز ٿي چڪي آهي، پر حقيقت انجي ابتڙ آهي.

اڄ ماحولياتي آلودگي تي تحقيق ڪندڙ يا وري پاڻي ماهر چون ٿا ته سنڌ جي ويهه لک ايراضي سمنڊ حوالي ٿي چڪي آهي، روزانو 80 ايڪڙ سمنڊ زرعي زمين ڳيهندو پيو وڃي، پر گهربل پاڻي جو مقدار ڪوٽڙيءَ کان هيٺ وڃڻ محال آهي.

ارسا چيئرمين جو چوڻ آهي ته چوڏنهن ارب ڪيوسڪ پاڻي ضايع ڪيو آهي ان لاءِ وڌيڪ پاڻي سمنڊ ۾ ضايع نه ڪنداسين. انهيءَ چرپ زبان کي ڪير سمجهائي ته ويهه لک زرعي زمين جو سمنڊ ۾ هليو وڃڻ ۽ روزانو اسي ايڪڙ جيڪا سمنڊ ڳڙڪائيندي وڃي پئي، انهن کي في ايڪڙ پنج لک سان به ضرب ڪر ته مٿ ڪٿيو پئي..... !!!

پر ڪير چئي لوهار کي سون جي ڪهڙي پرڪ؟؟ هونئن به جن جو ديس پورو غلام هجي اتي ويهه لک ايڪڙ ۽ تمر جي بيلن جو ڪهڙو حساب ڪتاب؟؟ ٻئي طرف اڍائي ڪروڙ آبادي جي گنجان شهر ڪراچيءَ جي ڪڇ ۾ نيواڪليئر پاور پلانٽ جيڪو پنهنجي ٽيهه سالا طبعي عمر پوري ڪري چڪو آهي، اهو به هلي پيو!! نه ڄاڻ عزرائيل جو ڪم آسان ڪندڙ مالڪان ملڪ ڪجهه ته سوچين ته نيواڪليئر پاور پلانٽ جي خارج ٿيندڙ ڦوڳ کي به پنج هزار سال تڏي ٿيڻ لاءِ گهربا آهن، ڇو ته گاما ريز جي شيلف لائيف پنج هزار سال آهي. ان جو پنج سئو گرام هڪ اسڪوٽر ڪلوميٽر آبادي جي موت جو سبب بڻجي سگهي ٿو. اهو سنڌ ۽ ايشيا جي گنجان آبادي واري ڪراچيءَ ۾ سالن کان هلي پيو ۽ ان جو ڦوڳ تتل پائپ هجڻ ڪري ڪئنيڊا وارن اڳتي لائيسنس کان جواب ڏنو اٿن ته جڳاڙ ابن جڳاڙ جي پندائش پاڪستان وارن ڄاڻا کان به وڌيڪ پاور پلانٽ ڪراچيءَ ۾ لڳائڻ جي اجازت ڏني آهي.

حالانڪ آمريڪا ڪئنيڊا فرانس ۽ جاپان وٽ اهي آلات و اوزار آهن، جن تي پاڙي سگهجي ٿو پر ڄاڻا کي عالمي ائٽمي اداري آءِ اي واري اجازت ٿي ناهي ڏني، اهي به هليا آهن ڪراچيءَ ۾ تجربتي طور ائٽمي نيواڪليئر گهر ٺاهڻ سي به ٻن جي تعداد ۾، هڪ پهرين ئي جڳاڙ جي آڌار تي هلي پيو.

کاهوڙي جي خيال ۾ انهيءَ انساني المي ۽ ماس ڪلنگ جو سبب نيواڪليئر پاور پلانٽ صرف ڪراچي ۾ تباهي جو باعث نه بڻبا پر پرپاسي جي ملڪن ۽ ايشيا جي موت جو سامان بڻبا. انڪري عالمي ادارن ۽ گڏيل قومن سميت سڀني کي انهيءَ موت گهر جي روڪرائڻ جو بندوبست ڪرڻ گهرجي.

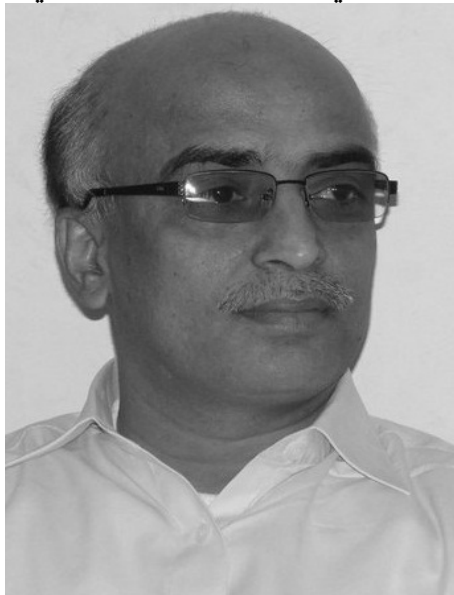
جسم چيئرمين شفيع محمد برفت جو موجوده سياسي ۽ عالمي صورتحال بابت انٽرويو

اسان انهيءَ ڪري ڪمزور آهيون جو اسان جو دشمن پنجاب سامراج منظر آهي ۽ اسان جي قومي صنفن ۾ انتشار پکڙيل آهي. پر جڏهن اسان پنهنجي قومي انقلابي صنفن جي انتشار تي قابو پائي ورتو ۽ منظر ٿيڻ شروع ٿينداسين ته اسان جو قومي دشمن پنجاب سامراج ۽ ان جون مقامي ديش دروهي دلال قوتون منتشر ٿيڻ لڳنديون. اسان جي وسيع تر قومي انقلابي عوامي اتحاد ۽ ان جي گڏيل جدوجهد ۾ پنجاب سامراج جي سامراجيت جي موت جو پروانو موجود آهي

انٽرويو: کاهوڙي پينل

سرشمو بڻجن ٿا تنهن ڪري آهي حيات جي اعليٰ صورت ۾ عورت ۽ مرد جي جنسي عضون يوني ۽ لنگر جي تخليقي شڪل ۾ ظاهر ٿيا آهن. پر ائون ائن مورا جي ان تصور کي اڳتي وڌائيندي سنڌو ماٿر کي انسانيت ۽ ماڻهپي جي آغاز جي سرزمين چوان ٿو، ڇاڪاڻ ته پهرين تهذيبي ثقافتي انسان (Socio Cultured Human) جو ظهور سنڌو ماٿر مان ٿيو هو. جيڪو انساني عهدِ وحشت ۽ بربريت جون سرحدون اُڪرڻ کان فوري طور تي پوءِ سنڌو ماٿر مان سگلائپ ۽ شائستگي جي خوبين جي مالڪ پهرين انساني تهذيبي ثقافتي خوبين جي شڪل ۾ اڀير آيو. جنهن ڪري ئي سنڌو جو معاشرو ائن مورا جو مذهب جي بڻ بڻياد بڻڻ کان اڳ ۾ انسانيت ۽ ماڻهپي جي پهرين تهذيبي سورج جي اُڀرڻ جي پهرين سرزمين آهي. هن پوري سنڌو ماٿر جي ڏکڻ ايشيائي خطي جو جيڪا سرزمين هن پوري سنڌو ماٿر جي ڏکڻ ايشيائي خطي جو محور ۽ مرڪز پئي رهي آهي پر تاريخ جي المناڪ لاهين چاڙهين مان گذرندي ايترو ته ٻاهرين حملا آوارن جي زد ۾ رهي آهي جو تاريخ جي تخليقي عمل کان بار بار وڇڙندي ۽ اُن سان ڳنڍجندي رهي آهي. ڪيترائي حملاور نسل هن امن، پيار، محبت ۽ آشتيءَ جي سرزمين کي پنهنجي وحشي بربريت پسند استحالي ڪروڙ سبب هن ڌرتيءَ

آهي. آرڪيالاجيڪل رڪارڊ موجب مهر ڳڙهه جي کوٽائيءَ کان پوءِ اهو ثابت ٿي چڪو آهي ته دنيا جي سڀ کان پهرين زرعي تهذيب جا بنياد سنڌو ماٿر کان پيا هئا. اهڙيءَ ريت دنيا جي پهرين شهري تهذيب جو آغاز موهن جي دڙي جي پڪ سري ۽ اعليٰ منصوبا بند شهري اڏاوت کان ٿيو هو. پروفيسر ائن مورا جي تحقيق موجب سنڌ ڌرتي مڙني مذهبن جي ماءُ آهي. ڇاڪاڻ ته شو ۽ شڪتيءَ جو تصور مڙني مذهبن کان قديم تر آهي.

جيڪو تصور ٻڌائي ٿو ته هيءَ دنيا يعني پوري ڪائنات تضادن جي وحدت ۽ چڪتاڻ جي تخليقي تصور جي مٿان بيٺل آهي، ڇاڪاڻ ته تضاد ئي نشونما ۽ واڌ ويڇ جو ضابطو طئي ڪن ٿا ۽ تبديلي ۽ تخليق جو نئين کان نئون

کاهوڙي: سنڌ جي تاريخي تهذيبي شاندار سفر کي ڪيئن ٿا ڏسو ان کي سامهون رکندي ڇا سنڌ جي آزادي ممڪن آهي جي ممڪن آهي ته اها ڪيئن؟
جسم چيئرمين: دوستو سڀ کان پهرين اسان کي تهذيب جي حقيقي سائنسي ماديتي تصور کي سمجهڻو پوندو ته تهذيب آخرڪار آهي ڇا؟ دوستو تهذيب انسان جي ڪارآمد محنت (Useful Labor) جي اهڙي سماجي تخليقي عمل جي تنظيم کي چئجي ٿو جيڪا پنهنجي دور جي مجموعي تخليقي عمل کي يا تخليقي سرگرمين کي پنهنجي تاريخ جي تخليقي عمل جي جوڙجڪ مان ظاهر ڪري ٿي، مطلب ته تهذيب پنهنجي دور جي پيداواري عمل جي منصوبا بند سٺاءِ مان ظاهر ٿيندي آهي انهيءَ ڪري جيڪڏهن تهذيب معاشري جي تخليقي سرگرمين جي مجموعي سٺاءِ جو تنظيمي وچور هوندي آهي ته ثقافت تهذيب جي يعني تخليقي ايجادن جي فني جاڳڻ کي چئجي ٿو. جيڪڏهن تهذيب انسان جي تخليقي سرگرمين جو مادي ثمر هجي ٿي ته ثقافت تهذيب جي استعمال جو روحاني يا ذهني سافٽويئر آهي ان کانسواءِ ان کي چرپر ۾ نه آڻي سگهيو آهي. مطلب ته جي تهذيب پنهنجي تاريخي دور جي فني تخليقي سرگرمين جي هارڊويئر جي تنظيم آهي ته ثقافت انهيءَ تهذيب جي هارڊويئر کي متعارف ڪندڙ سافٽويئر

ماتا کي پنهنجي اولاد جي رت سان وهنجاريندا آهن ۽ آخر کار انهن ٻاهرين حملا آوارن ڦورن لتيرن، بدمعاشن، رهنرن به هتي سڪونت اختيار ڪري مڪامي ماڻهن سان ملي ڄلي رواداري سهپ جي شو ۽ شڪتيءَ واري رويي ۾ رڳجندا رهيا آهن. ته ڪڏهن ٻاهرين حملاورن جي ڪنورتن هتي انسانيت ۽ ماڻهپي جي شو ۽ شڪتيءَ جي مت جي خلاف پنهنجي نا انصافين سماجي استحصال تي مبني ذاتي ملڪيت جي تحفظ جي لاءِ رياست جي پُر تشدد تنظيمن جا بنياد وڌا، جيڪا تنظيم مذهب کي پنهنجو نظرياتي هٿيار بڻائيندي انساني حقن جي لتاڙ ڪري، انسانذات کي رنگ، نسل، ذات پات جي مت پيد ۾ ورهائي انسانن کي غلام بڻائي انهن غلامن جا انساني ۽ سماجي حق ۽ رتبا ڪسي انهن کي جانورن جيان زندگي گذارڻ تي مجبور ڪندي رهي. اها غلامي آرين جي ذريعي هٿان کان پوري دنيا ۾ هڪ عالمگير غلامدارائي نظام جي طور تي پکڙي جنهن مصر ۽ ميسوپوٽاميا ۾ فرعونن ۽ حمورابي جهڙن حڪمرانن جهڙا بنياد رکيا. آرين دراوڙن جي ماڻهپي جي درس تي مشتمل دراوڙن جي ناد ۽ نغد جهڙن ڪوڙ سارن اهم ڪتابن کي ساڙي رک ڪري ڇڏيو، جنهن تي سنڌو ماڻه جي تهذيب صدين کان وٺي نوحا ڪنا آهي ته آرين پنهنجي دور جي دنيا جي بام عروج تي پهتل دنيا جي تهذيب کي تحس نحس ڪري ڇڏيو هو. ساڳيءَ طرح يونان ۾ مڪامي مايوسين مادري تهذيب جنهن جو ذڪر هومر جي شاعراڻي تحرير “اوڊيسي” ۾ هڪ جنت نما ماحول جي جهلڪ جي طور تي ملي ٿو، انهيءَ جو خاتمو به انهيءَ برپتن ۽ سحرا مان نڪري آيل وحشي نسل جي

ذريعي ٿيو. چون ٿا ته يوناني تهذيب جي علم فھر، فلسفي ۽ فراست جا پهريان چراغ “فونيشيا” کان روشن ٿيا هئا. جنهن فونيشيا جو اصل نالو پڻي ديشيا هئو، جنهن پڻي ديشيا جي نالي کي عربن وٽ “پ” جي اڻ هود سبب جيئن “پلاتون” کي انهن “الفلاتون” بڻائي ڇڏيو تيئن پڻي ديشيا کي انهن “فونيشيا” بڻائي ڇڏيو. يوناني فلسفي جو پهريون فلسفي فوجي انجنيئر “تيليس” جو تعلق “فونيشيا” سان يعني “پڻي ديشيا” هو. اهي پڻي ٿي هيا جيڪي دنيا جا پهريان وڻج واپار ڪندڙ وڻجارا هئا. لوهائڻ جو تعلق پڻ انهيءَ پڻي نسل سان آهي. انهن مان ڪجهه عبدالله شاهه اصحابيءَ جي دور ۾ اسلام جي دائري ۾ شامل ٿيا، تنهنڪري مومن سڏجڻ لڳا. ۽ ان مومن مان ڦري آخرڪار ميمڻ بڻجي ويا. سنڌ ۾ ان قبائلي سماج کان پوءِ سماجي ارتقا جو عمل ڪلهوڙن جي دور ۾ ساڍا پنج سؤ واه ڪوتراڻ ڪانپوءِ غلامدارائي سماج کان جاگيردارائي سماج ۾ داخل ٿيو. اهڙي طريقي سان سنڌ ۾ هڪ نئون ذريعي پيداواري طريقو يعني (Mode of Production) اڀري آيو جو واهن جي ٻنهي ڪنڌين سان نوان زرعي ڳوٺ آباد ٿيڻ شروع ٿي ويا، جتي هر قسم جا دستڪار موجود هئا ۽ تقسيم محنت جي زرعي دور جون شڪليون نروار ٿيڻ لڳيون. جنهن سان زرعي دور جي تهذيب نڪري نروار ٿي آئي، جنهن جو اعليٰ ثقافتي اظهار شاهه لطيف جي شاعري ۽ ان دور جو ادب آهي جنهن کي سنڌ جي علم ۽ ادب جو سونهري دور چيو وڃي ٿو، انهيءَ دور کان اڳ ۾ سنڌ جي زرعي آبادي اڪثر طور تي باغبان يعني درياھ جي ٻنهي ڪنڌن تي آباد ٿيندي هئي ۽ اڪثر جنڪيون به باغبان واري علائقي ۾

لڳنديون هيون. پهريون دفعو سنڌ جي زرعي تهذيب جو دفاعي مرڪز ڪاڇو بڻيو جنهن جا بنياد ميان نصير محمد ڪلهوڙي رکيا هيا، تنهن کان پوءِ صنعتي دور ۾ سنڌ داخل ٿيڻ کان اڳ ۾ ئي انگريزن 1843ع ۾ چارلس نيپئر جي اڳواڻيءَ ۾ ٽالپرن کان سنڌ پنهنجي قبضي ۾ ورتي ۽ سنڌ هڪ نئين صنعتي دور جي سرحد تي اچي بيٺي انهيءَ دور ۾ جيتوڻيڪ جاگيرداري مضبوط هئي پر سرماييداري جو بچ چئجي چڪو هئو، يعني ريلوي ٽريڪس وڃائجي چڪا هئا ۽ جديد واپار جا ذريعا آهستي آهستي منظر تي رهيا هئا ۽ سنڌي سينيون هندو واپاري شهرن ۾ پنهنجي ڪاروبار کي منظر ڪرڻ لڳو هئو. مطلب ته سنڌ عالمي صنعتي تهذيب ۾ داخل ٿيڻ کانپوءِ انگريز سامراج جي قبضي هيٺ رهي ۽ انگريز سامراج جي وڃڻ کانپوءِ 1947ع ۾ پاڪستاني رياست ٺهڻ شرط ئي 1940ع جي قرارداد جي انحرافي هيٺ پاڪستان نالي گهڻ قومي سامراجي رياست وجود ۾ آئي ۽ سنڌ هڪ دفعو ٻيهر مغل سامراج کانپوءِ پنجاب سامراج جي به قومي ٿيوڪريٽڪ نظريي جي تحت انگريز پاران پاڪستان نالي حوالي ڪيل قومن جي قيدخاني ۾ جڪڙجي وئي. 1940ع جي پيراگراف ۾ لکيل آهي ته اسان 1940ع جي ڪالونيل ايڪٽ کي مڃيو ٿي ٿا ۽ نه ئي برصغير جي آزاد رياستن کي صوبن جي طور تي تسليم ڪيون ٿا پر پنجاب سامراج (States) جي جڳهه تي (Single State) جي تصور کي اپاري آيو اهو سنگل اسٽيٽ جو تصور دراصل سامراجي تصور آهي، جيڪو ٻين مظلوم قومن جي سرحدن جي انڪار جو پاڪستان نالي رياست آهي. پاڪستان جهڙي گهڻ قومي بدمعاش بنياد پرست

بڻايو ويو آهي، هاڻي جيستائين سنڌي معاشرو پنهنجي سياسي اقتصادي ۽ جاگرافيائي آزادي حاصل ڪري تاريخ جي تخليقي عمل سان جيستائين نٿو ڳنڍجي تيستائين نئين سرمائيدارائي تهذيبي دور ۾ داخل نٿي سگهندو. ۽ پنهنجي قومي تشڪيل ۽ تڪميل تائين رسائي حاصل ڪري نه سگهندو. جيستائين سوال آهي سنڌ جي قومي آزاديءَ جو ته عالمي تاريخي حالتون سنڌي قومي جي قومي ٻڌيءَ جي اظهار جي طرف واجهائي رهيون آهن، جيڪڏهن سنڌي قوم متحد ۽ منظم ٿي ڪري هڪ آواز ٿي غلاميءَ جي خلاف اُٿي ٿي ته هن جي آزاديءَ جي عمل کي هن دور جي اندر دنيا جي ڪابه طاقت روڪي نٿي سگهي ۽ سنڌي قومي کي پنهنجي تاريخ جي عظيم تاريخي ورثي سان ڳنڍجڻ کان دنيا جي ڪابه طاقت روڪي نه سگهندي، ان لاءِ اڄو ته منظم ٿي ڪري هن ڀاڱي پاڪستان جي پنهنجي قوم جي نفيءَ جي مٿان بينل بنيادن کي ڏاهي پنهنجي قوم جي تاريخي تسلسل کي بحال ڪري جديد سرمائيدارائي تهذيب جي اندر داخل ٿيون.

ڪاهوڙي: پنجابي سامراج پاڪ چين اقتصادي راهداري جو سازشي منصوبو ٻن سالن ۾ مڪمل ڪرڻ جو سمجهوتو ڪيو آهي اهو منصوبو پنجابي سامراج چين سان گڏجي مڪمل ڪرڻ چاهي ٿو. سنڌ ۽ بلوچستان جي قومي تحريڪن کي ان سازش کي ناڪام بنائڻ لاءِ سياسي حوالي سان ڪهڙي گڏيل حڪمت عملي اختيار ڪرڻ گهرجي؟

گهڻائي هميشه بزدل ماڻهن جي ٿيندي آهي ۽ همت وارا ڪي ٿورا انسان هوندا آهن. سائين جي ايم سيد

تهذيب جي پيداواري طريقي جو جائزو وٺڻو ٿا تڏهن اسان کي ٽنڌڙ جاگيرداري ۽ چائنجڌڙ سرمائيداري نظر اچي رهي آهي. مثال جي طور تي هڪ ٽريڪٽر جي اچڻ سان سوين هارين پراڻي زرعي تهذيب جي پيداواري عمل کان بيدخل ٿي ويا. صرف ايترو ئي نه پر لوهه، ڊڪٽ، ڪنپر ۽ طرحين طرحين جا دستڪار جيڪي پراڻي جاگيردارائي دور جي تقسيمي محنت جي باقيات هيا ان جو سڄو شيرازو ٿي وڪري چڪو آهي. يعني اُهي پراڻي تهذيب جي پيداواري عمل کان مڪمل ڇڏي چڪا آهن ۽ نئين سرمائيدارائي تهذيب ۾ داخل نه ٿي سگهيا آهن ڇاڪاڻ جو ڪارخانن ۽ صنعتن جي مٿان پنجابي ۽ پٺاڻ مزدور سنڌي مزدور جي پيداواري عمل جي مٿان لت رکيون وينو آهي جنهن جي ڪري سنڌي (پورهيت) معاشرو سرمائيدارائي تهذيب جي نئين تاريخ جي تخليقي عمل ۾ داخل ٿي نه سگهيو آهي. پر تاريخ جي تخليقي عمل کان ڇڏي ارتقائي عبوري دور جي صليب تي تنگيل آهي. جيڪو هڪ حامله عورت جيان سورن جي طوالت ۾ ورتل آهي ۽ نئين دور جي ارتقائي عمل سان ڳنڍجڻ کان عاجز بڻيل آهي جنهنجي ڪري بيروزگاري جو هڪ طوفان برپا آهي. جتي به بيروزگاري جا ديرا هوندا آهن ۽ جڏهن انهن جو حل نه نڪرندو آهي ته سماجي ڏوهه ۽ سماجي بيماريون ۽ نفسياتي مرض ڪنهن جيان ڦٽي پوندا آهن. جنهنجي ڪري سڄي معاشري ۾ پڇ ڏاه سبب خودڪشين جو رجحان، ٻارن وڪڻڻ کان ويندي نسلي لساني فساد ۽ طرحين طرحين جا ذاتي جهيڙا هٿرادو طور تي رياست طرفان پيدا ڪري معاشري کي تباهي ۽ تنزل جو آماجگاهه

رياست انتهائي مڪاري ۽ عياريءَ سان اصطلاحن جي هيرا ڦيريءَ جي ذريعي مختلف آئيني جواز گهڙي مظلوم ۽ محڪوم قومن جي قومي حقن تي ڏاڙا هڻندي رهي آهي. 1948ع ڌارن جيئن ئي پهرين عالمي سامراجي جنگ جي نتيجي ۾ پاڪستان ۽ ڀارت برطانوي قبضي کان ٻاهر آيا تڏهن هڪ آسٽريلوي نژاد جنرل آرڪوٽرن جي ذريعي پاڪستاني فوجي کي انٽيليجنس ادارو آءِ ايس آءِ ٺاهڻ ۾ مدد ڪئي وئي. آءِ ايس آءِ سپ کان پهريان جناح کي پڳل ايمبولينس ۾ دم ٽوڙائي 1948ع ۾ بلوچستان تي چڙهائي ڪري انهيءَ کي زوري پاڪستان ۾ شامل ڪيو، ساڳئي ئي سال ۾ بنگال جي اندر ٻوليءَ وارا تضاد اڀري آيا. 1947ع کان 1949ع تائين هٿرادو سياسي عدم استحڪام واري سياسي صورتحال پيدا ڪئي وئي. ڇاڪاڻ جو پنجاب سامراج کي اهو خوف هيو ته شفاف اليڪشن ڪرائڻ جي نتيجي ۾ سندن سياسي سامراجيت اسيمبلين جي ايوانن ۾ دم ٽوڙي ويندي. انهيءَ جو واضح ثبوت اهو آهي ته 1956ع تائين پوري بنگال مان پنجاب نواز قائد اعظم مسلم ليگ جو خاتمو اچي چڪو هئو. 1947ع کان 1958ع تائين 11 سالن ۾ پاڪستان جا 8 حڪمرانن تبديل ٿي چڪا هئا جنهن سياسي عدم استحڪام تي تبصرو ڪندي جواهر لعل نهرو چيو هئو ته ايترن سالن ۾ مون پنهنجون ايتريون ڌوٽيون به تبديل ناهن ڪيون جيترا پاڪستان جا حڪمران تبديل ٿي چڪا آهن. وڌيڪ تفصيل سان انهيءَ موضوع تي مان ٻئي ڪنهن هنڌ تي وضاحت پيش ڪندس پر هتي هاڻي سنڌ جي تهذيبي ۽ ثقافتي موضوع تي ڳالهائڻ گهران ٿو. مثال اسان جڏهن موجوده دور ۾ سنڌ

پشت پناهيءَ هيٺ وڙهندڙ طالبانن جي خلاف طالبان مخالف ڪرڙي حڪومت جي حمايت ڪري چڪا آهن (بقايا نمبر 1 صفحو 3) ٻئي طرف ساڳئي ئي سال چين پنجاب سامراج سان گڏجي گوادڙ پورٽ تي ڪم ڪرڻ شروع ڪيو هو. هڪ سال بعد 2003 ۾ ڀارت گوادڙ جي متبادل طور اومان جي ڀرسان ايران جي چابهار بندر جي منصوبي تي صحيحون ڪيون پر ايران تي لڳل عالمي معاشي ۽ ايٽمي پابندين جي ڪري ڀارت جو منصوبو معطل ٿي طعتل جو شڪار بڻجي ويو 2005ع ڌارن بلوچ آزادي پسندن جي ڀاران

جنهن مان هڪ طاقت هندستان جو اتحادي آمريڪا ۽ نيٽو فورسز وارا اتحادي ملڪ آهن بي طاقت ڇائنا جا حمايتي شنگهائي فائيو اتحاد جا ملڪ آهن جن ۾ روس پڻ شامل آهي. ان کان علاوه پنجاب سامراج هندي مها ساگر ۾ فوج تعاون جي معاملي ۾ چين جو اسٽريٽجڪ پارٽنر بڻيل آهي، ٻنهي عالمي قوتن مان هر هڪ جو ان ڳالهه تي زور آهي ته هندي مها ساگر جي واپاري لنگهه تي ان جي اجارداري قائم رهي ته جيئن وچ ايشيا جي اڳوڻين سوويت رياستن تائين زميني، سامونڊي اقتصادي رستن “ Economic

جسم چيئرمين: سڀ کان پهرين اسان کي اهو سمجهڻو پوندو ته اهو پاڪ چين اقتصادي راهداري منصوبو آهي ڇو ۽ ڇا؟ درحقيقت آمريڪا ۽ سوويت يونين جي ٻن سپر پاور بلاڪن واري سياسي، اقتصادي قوت ۽ فوجي حيثيت جنهن ڏينهن کان به بلاڪي دنيا مان هڪ بلاڪي دنيا ۾ تبديل ٿي وئي آهي، سوويت روس جي منتشر ٿيڻ کانپوءِ عالمي قوتن جي وچ ۾ اها پراڻي سياسي، فوجي، اقتصادي توازن واري ساڳي صورتحال نه رهي آهي. تڏهن کان عالمي طاقتن ۽ علائقائي طاقتن وچ ۾ نئين طاقت جي

گوادڙ پورٽ منصوبي تي ڪم ڪندڙ چيني انجنيئرن جي اغوا کانپوءِ 2007 ۾ گوادڙ جو منصوبو به رولهيڙي جو شڪار بڻجي ويو. اهڙي ريت ڀارت ۽ ايران وچ ۾ ايشيا جي منڊين تائين پنهنجي مال جي رسائيءَ لاءِ ترجيحي بنيادن تي ٿيڻ جي گهٽائڻ وارن سمجهوتن تي به صحيحون ڪري چڪا آهن. 1997ع کان پوءِ 2013 ڌارن چيني وزيراعظم لي ڪي چانگ پنجاڻي

Corridors” ذريعي پنهنجي انهن رياستن جي منڊين تائين رسائي حاصل ڪري سگهن ۽ انهن کي پنهنجي اقتصادي تصرف ۾ آڻي سگهن. ان لاءِ چين ۽ هندستان جيڪي ٻئي مستقبل جون اپرنڊڙ عالمي معاشي قوتون آهن 2002 کان مصروف عمل آهن. هڪ طرف ايران ۽ ڀارت 2002ع ڌارن هڪ دفاعي معاهدي تي صحيحون ڪري چڪا آهن جنهن ۾ ٻنهي ملڪن آءِ ايس آءِ جي

توازن جي ڊڪ ڊوڙ شروع ٿي وئي آهي ۽ عالمي قوتن سان سلهاڙيل ملڪ هاڻي پاڻ کي ان دور ۾ هڪ ٻئي کان اڳتي ڏسڻ چاهن ٿا. تاريخ جي منظر نامي تي ٿوري نظر ڦيرائينداسين ته خبر پوندي ته عالمي سرمايو ٽين دنيا جي پر امن منڊين جي حاصلات لاءِ نڪري پيو آهي، جنهن ۾ عالمي طور تي دنيا جون ٻه وڏيون ايشيائي معاشي طاقتون تيزيءَ سان اڀري رهيون آهن،

وزيراعظم سان گڏجي پنهنجي سامراجي منصوبن کي پايءَ تڪميل تائين پهچائڻ لاءِ هڪ ڀيرو ٻيهر سرگرم عمل نظر اچن ٿا. فيبروري 2014ع ڌارن ٻئي پنجابي ۽ چيني سامراجي وزيراعظم ملي ڀڳت جي تحت هڪ طرف چيني بينڪيت سنڪيانگ جي مظلوم قوم کي ته ٻي پاسي بلوچ قومي تحريڪ جي آزادي پسندن ۽ سنڌ جي آزادي پسند ڌر جسم خلاف پنهنجي رياستي دهشتگردي ۽ سامراجي ڏاڍ کي استعمال ڪندي انهن مٿان پنهنجو سامراجي تسلط قائم ڪرڻ چاهين ٿا ته ٻئي طرف مظلوم قومن جي وچ ۾ ٿيندڙ امڪاني اتحاد تي به پنهنجي سامراجي نظر رکيون اچن پيا. مان سمجهان ٿو ته پنجاب سامراج جي ننڍي جارحيت بلوچستان ۾ ايف 16 جهازن جو استعمال، رينجرز کي مليل طاغوتي اختيارن جي مدي ۾ واڌ، در حقيقت پنجاب سامراج جي راهداري واري سوال جي سامراجي حرث ۽ حرث سان ڳنڍيل آهي. جيڪا سنڌي ۽ بلوچ مظلوم قومن جي سياسي جدوجهد کي ڪچلڻ جي هڪڙي سازش آهي. ٻئي طرف هيءَ به هڪ تاريخي حقيقت آهي ته اقتصادي راهداريءَ وارو سوال صرف سنڌي بلوچ مظلوم قومن ۽ پنجاب سامراج جي وچ ۾ سامراجي ۽ قومي بقا جي جنگ تائين محدود ناهي پر هيءَ جنگ عالمي اقتصادي قوتن جي مفادن جي جيت هار جو ميدان بڻجي وئي آهي. هن وقت عالمي سرمايو پهرين دنيا کان ٽين دنيا جي نين منڊين جي قيام عمل لاءِ منتقل ٿي رهيو آهي. عالمي اقتصادي طاقتون جا توازن ۽ اقتصادي محور تبديل ٿي

رهيا آهن. يعني عالمي سرمايو دنيا جو سياسي ۽ اقتصادي توازن پنهنجي عالمي گردش جي پسمنظر ۾ دنيا جي وڏين آباديءَ وارين ايٽمي طاقتن ڏانهن منتقل ٿي رهيو آهي. ان مان هڪ منفي پنجاب سامراج جي اتحادي قوت ڄاڻنا آهي ٻي مظلوم قومن جي فطري اتحادي قوت پارت آهي. يورپ ۽ آمريڪا جون اتحادي قوتون يعني نيٽو فورس چين جي منفي ڪردار جي ڪري هندستان کي چين جي مقابلي ۾ وڌيڪ طاقتور ڏسڻ چاهين ٿيون. تنهنڪري هندي مهاساگر ۾ موجوده دور ۾ فوجي بالادستي رکندڙ آمريڪا ۽ نيٽو فورسز انهيءَ اقتصادي مها راند (Great Game) ۾ هندستان جون اسٽريٽجڪ پارٽنر بڻيل آهن. مطلب ته هڪ طرف چين سنگ ڪيانگ جي مظلوم قوم جي علائقي کي پنهنجي سامراجي مفادن لاءِ استعمال ڪرڻ چاهي ٿو ته ٻئي پاسي پنجاب سامراج سنڌ ۽ بلوچستان جي علائقن کي پنهنجي سامراجي مفادن جي حرث ۽ حوس لاءِ استعمال ڪرڻ چاهي ٿو. هوڏانهن هندستان پنهنجي اتحادين جي مدد سان چاهار منصوبي کي آمريڪي اسپانسر اقتصادي تنهائي کي ختم ڪرڻ لاءِ پايءَ تڪميل تائين وٺي وڃڻ چاهي ٿو. اهو منصوبو ايران لاءِ هندستاني معيشت مان فائدي حاصل ڪرڻ جو ذريعو پڻ آهي. بندرعباس سان گڏوگڏ چاهار ڏکڻ اتر ڪوريڊور ايراني (Enter pot) مطلب ته پارت ۽ ايران هڪ اسٽريٽجڪ پارٽنر جي طور تي نيٽو فورسز سان ملي وڃ ايشيائي رياستن تائين رسائي حاصل ڪرڻ گهرن ٿا. مطلب ته ٻئي اڀرندڙ عالمي قوتون ويجهو سولو ۽ محفوظ رستو

حاصل ڪري سينٽرل ايشيا جي منڊين کي به پنهنجي تصرف ۾ وٺڻ جي ڍڪ ڍوڙ ڪري رهيون آهن. ٻئي پاسي چين گوادر پورٽ جي هوائي روڊ ۽ ريل جي رستن جي ذريعي اقتصادي راهداري جو منصوبو پنجاب سامراج سان گڏجي جلد کان جلد تعمير ڪرڻ چاهي ٿو ته جيئن چين عالمي سرماييداري جي حصي مان وڌ کان وڌ لاپ حاصل ڪري سگهي. ڪارل مارڪس ڏاڍي ڀلي ڳالهه ڪئي آهي ته “اهي مفاد ئي اهڙا ٻنڌڻ هجن ٿا جيڪي اقتصادي قوتن، قومن ۽ طبقن جي وچ ۾ دوستين ۽ دشمنين ۽ رستن جي جڙڻ ۽ ٽٽڻ جو ڪارڻ بڻجن ٿا”. اهو ئي سبب آهي جو هن وقت جڏهن پاڪ چين راهداريءَ جو منصوبو جڙي رهيو آهي، اُتي هڪ طرف پنجاب سامراج ۽ چين جا مفاد ته هڪ ٻئي سان جڙي رهيا آهن پر انهن جا مفاد ٻئي طرف سنڌي بلوچ ۽ سنگڪيانگ مظلوم قومن ۽ نيٽو اتحادين ۽ پارت جي مفادن سان ٽڪراءَ ۾ اچي رهيا آهن. انهيءَ لاءِ اوهان ان ڳالهه مان بخوبي اندازو لڳائي سگهو ٿا ته دشمن جو دوست دشمن ٿيندو آهي ۽ دشمن جو دوست ٿيندو آهي. اها هڪ آفاقي فطري ۽ الجبرائي حقيقت آهي. جنهن کان ڪو به منهن نٿو موڙي سگهي. هن وقت جڏهن پاڪ چين راهداريءَ جو منصوبو جڙي رهيو آهي ته ان تي سنڌ ۽ بلوچستان جا مفاد پڻ خطري ۾ پئجي رهيا آهن ڇاڪاڻ ته ان منصوبي جي ڪاميابيءَ سان نه صرف سنڌي بلوچ ۽ سنگ ڪيانگ قومن اقليت ۾ تبديل ٿي چيني ۽ پاڪستاني پنجابي سامراج ۽ استعماريت جي قبضي هيٺ هليون وينديون پر نيٽو فورسز ۽ پارت جا مفاد

پڻ متاثر ٿيندا. ان لاءِ پاڪ چين اقتصادي راهداريءَ جو منصوبو دراصل سنڌين، بلوچن ۽ ڀارت ۽ نيٽو فورسز جي نفِيءَ تي مشتمل آهي. يعني اهو منصوبو اسان سنڌي ۽ بلوچ قومن، نيٽو اتحادين ۽ ڀارت جي لاءِ زندگي ۽ موت جي جنگ جو سوال بڻجي اڀريو آهي. لازمي طور تي عالمي قوتون پنجاب سامراج ۽ چين جي مشترڪه مظلوم قومن جي قومي جمهوريت جي لتاڙ جو نوٽيس وٺندي سنڌي ۽ بلوچ مظلوم قومن جي تحريڪن ڏانهن هٿ وڌائيندا. هاڻي سنڌ ۽ بلوچستان جي قومي تحريڪن جي سياسي بصيرت ڏاهپ سياسي سگهه ۽ سياسي حڪمت عملي تي دارومدار آهي ته اهي قومي مزاحمتي عملن کي عالمي ڊپلومي سي جي تحت پنهنجي احتجاجي سگهه ۽ مزاحمت کي ڪيتري قدر مؤثر بڻائي سگهن ٿيون ۽ انهي عالمي حالتن جي پيچ ڊاه مان ڪيترو لاپ حاصل ڪن ٿيون ۽ پنهنجي عالمي اتحادين سان ڪيتري قدر ويجهڙائي پيدا ڪرڻ جي صلاحيت رکن ٿيون، انهيءَ جو دارومدار سنڌ ۽ بلوچستان جي قومي تحريڪن جي سياسي ۽ مزاحمتي حڪمت عملي تي آهي ته اهي ڇا ڪن ۽ سندن قومي قيادتون ان تضاد مان ڪهڙو لاپ حاصل ڪرڻ جي پاڻ ۾ صلاحيت پيدا ڪن ٿيون. ان حوالي سان سنڌ جي قومي تحريڪ اهم ترين مکيه ڌر جيئي سنڌ متحدا محاذ جو اهو پهرين ڏينهن کان ئي سياسي مؤقف ۽ پاليسي رهي آهي ته اسان بلوچ قوم کي پنهنجي برادر قوم سمجهون ٿا اسان پنهنجي مظلوم قومن جي قومي تحريڪن جي وچ ۾ پنهنجي مشترڪه دشمن جي خلاف سياسي اتحاد فطري

حيثيت رکي ٿو خاص ڪري اسان انهن بلوچ تنظيم ڏانهن پاڻ کي ويجهو سمجهون ٿا جيڪي بلوچستان جي محب وطن حقيقي ۽ سچي اڳواڻ محترم خيربخش خان مريءَ جي فڪري نقطئه نظر تي هلندي، بلوچستان جي مڪمل قومي آزاديءَ ۾ ويساهه رکن ٿيون. اسان ڪنهن به موقعي پرست، ترميم پسند ۽ آزادي جي جدوجهد ۾ انقلابي تخفيفيت پسند، انسداد پسند بلوچ سياسي ڌرين ۽ پارٽين کي پنهنجو اتحادي تصور نٿا ڪري سگهون. پر ان جي برعڪس اسانجي ڪوشش آهي ته اسان حريبا مري، مهراڻ مري، ڊاڪٽر الله نظر، سميت هر ان بلوچ قومي پارٽيءَ سان ويجهو ٿيون جيڪا بلوچستان جي مڪمل آزاديءَ ۾ يقين رکندي هجي ۽ ان جي آزاديءَ لاءِ جدوجهد ڪندي هجي. انهيءَ سان گڏوگڏ اسان جي مٿان اها ذميواري پڻ عائد ٿئي ٿي ته اسان سنڌ جي حقيقي قومي آزادي پسند پارٽين کي پڻ سياسي قومي جدوجهد جي حوالي سان اڄ جي تاريخي ضرورت قومي مزاحمت جو قائل ڪري سنڌ جي سياسي فڪري سگهه کي هڪ هنڌ گڏ ڪري سنڌ جي قومي آزادي پسند نظرياتي انقلابي ڪريم کي منظم ۽ متحرڪ ڪري سنڌي عوام سان مضبوط رشتو قائم ڪريون ڇاڪاڻ ته عوامي ئي حقيقي انقلابي سگهه جو سياسي سرچشمو هوندو آهي. سو جيستائين اسان سنڌ ۽ بلوچستان جو قومي تحريڪون پاڻ ۾ مظلوم قومن جو مضبوط اتحاد قائم ڪري سياسي جدوجهد کي تيز نه ڪنداسين تيستائين خاطرخواه نتيجا حاصل نه ٿيندا. سنڌ ۽ بلوچستان جون قومي

تحريڪون جڏهن رپور سياسي جدوجهد ۽ قومي مزاحمت کي منظم ڪري پنجاب سامراج کي عوامي قوتن جي حمايت جي ذريعي شڪست نه ڏينداسين تيستائين عالمي قوتون اسانجو رپور سات نه ڏينديون. پر جنهن ڏينهن اسين عوامي قوت جي ذريعي اهڙن سازشي منصوبن کي ناڪام بڻائڻ ۾ ڪامياب ٿي وياسين، ته نه صرف عالمي قوتون اسان جي مدد جي لاءِ لهي اينديون پر سنڌي ۽ بلوچ مظلوم قومون پنجاب سامراج جي غلاميءَ جي ڏلت مان پڻ هميشه جي لاءِ پڻ آزاد ٿي وينديون سين.

کاهوڙي: پنجاب سامراج پاران سنڌي قوم کي مستقل غلام رکڻ ۽ اقليت ۾ تبديل ڪرڻ لاءِ زوالفقارآباد، ڊي ايڇ اي ۽ بحريا ٽائون جهڙا سازشي منصوبا تيار ڪيا پيا وڃن. سنڌ جي قومي تحريڪ کي انهن سنڌ دشمن سازشي منصوبن کي ناڪام ڪرڻ لاءِ ڪهڙي حڪمت عملي ۽ جدوجهد اختيار ڪرڻ گهرجي؟

جسمم چيئرمين: هن وقت مجموعي قومي تحريڪ کي بن بنيادي نقطن هڪ ڌاري آبادڪاري جي سازشي منصوبن ذوالفقارآباد، ڊي ايڇ اي ۽ بحريا ٽائون تي ۽ ٻيو معدني وسيلن تي سنڌ دوست ڌرين کي جسمم جي طرفان گڏيل جدوجهد جي دعوت ڏجي ٿي ته ڪو PLO جي نوعيت جو اتحاد جوڙي ڪنهن رپور جدوجهد جو آغاز ڪجي ته جيئن سنڌي قوم کي اقليت ۾ تبديل ٿيڻ کان بچائي سگهجي. جسمم دنيا جي مڙني انقلابي تنظيمن جيان آزادي ۽ انقلاب ۽ قومي جدوجهد جو سرچشمو سنڌي عوام کي سمجهي ٿي. ڇاڪاڻ ته عوام جي شموليت ۽ وسيع تر قومي اتحاد جي جذبي ۽ انقلابي ولولي کانسواءِ دنيا جي

ڪا به آزادي پسند انقلابي ۽ قومي جمهوري جدوجهد ڪامياب نه ٿي سگهندي آهي. جيئن ته ذوالفقار آباد، بحريا ٽائون، ڊي ايڇ اي سٽي ۽ سنڌ جي معدني وسيلن کي ڳڙڪائڻ جا سامراجي منصوبا سنڌي قوم کي اقليت ۾ تبديل ڪرڻ ۽ پنهنجي وطن ۾ ٽين درجي جا شهري بنائڻ جي سازش آهي ان لاءِ جسمم پنهنجي وطن ۽ قوم جي حفاظت ۽ بقا جي لاءِ هر طرح جي قرباني ڏيڻ جي لاءِ ميدان عمل ۾ بيٺي آهي. پر هر سياسي ڌر کان اڳي کان اڳري آهي جو رياست جسمم جي وطن جي آزادي ۽ انقلاب قومي انقلابي جان نثاري جي بي بها قومي جذبي کان بوڪلائي مٿس رياستي پابندي مڙهي ڇڏي آهي. سنڌي قوم جي جان نثارن ۽ قومي جانبازن جي تنظيم جسمم اهڙن ذوالفقار آباد بحريه ٽائون ۽ ڊي ايڇ اي جي سازشي سامراجي منصوبن جي خلاف سر ڌڙ جي بازي لڳائڻ لاءِ هر وقت وڙهندي آئي آهي ۽ اڳتي به پنهنجي وطن جي لاءِ هر قرباني ڏيڻ لاءِ تيار رهندي. عنقريب اسان انهن سنڌ دشمن منصوبن جي خلاف ڀرپور سگهاري جدوجهد هلائينداسين. ان لاءِ آئون سنڌي قوم جي پوري ذهن ضمير کي اپيل ٿو ڪريان ته اهو قوم جي اندر پنهنجي قومي بقا جي جنگ سان سلهاڙجڻ جو روح ڦوڪي سنڌي عوام انهيءَ جدوجهد ۾ اسان جو ساٿ ڏئي ته جسمم سنڌي قوم جي مٿان چانيل غلاميءَ سببان اقليت ۾ تبديل ٿيڻ جي امڪانن کي پنهنجي اڻ ڪٽ انقلابي حوصلي ۽ سائنسي حڪمت عملين سان تاري سگهي ٿي ۽ عوام جي وسيع طر قومي اتحاد سان قومي غلاميءَ جي ڪاري ڪُن مان نڪري سگهي ٿي. اسان انهيءَ ڪري ڪمزور آهيون جو اسان جو

دشمن پنجاب سامراج منظر آهي ۽ اسان جي قومي صفن ۾ انتشار پکڙيل آهي. پر جڏهن اسان پنهنجي قومي انقلابي صفن جي انتشار تي قابو پائي ورتو ۽ منظر ٿيڻ شروع ٿينداسين ته اسان جو قومي دشمن پنجاب سامراج ۽ ان جون مقامي ديش دروهي دلال قوتون منتشر ٿيڻ لڳنديون. اسان جي وسيع تر قومي انقلابي عوامي اتحاد ۽ ان جي گڏيل جدوجهد ۾ پنجاب سامراج جي سامراجيت جي موت جو پروانو موجود آهي ڇاڪاڻ ته عوام جو آواز خدا جو نگارو هوندو آهي. اسان ٿا چئون ته سنڌي عوام جيئي سنڌ متحدا محاذ کي ٻيو ڪجهه به نه صرف پنهنجي قومي بقا ۽ پنهنجي ايندڙ نسلن جي تابناڪ روشن مستقبل جي خاطر پنهنجي حمايت ڏئي ته موت ۾ جيئي سنڌ متحدا محاذ سنڌي قوم کي قومي آزاديءَ سان سرشار خوشحال قومي مستقبل ڏيندي. اسان سنڌي قوم کان نه ته ڪو ووت گهرون ٿا نه ئي ڪنهن رد انقلاب جي جعلساز سياسي سوداگرن وانگر ڏٿا پوزي ڏيون ٿا پر اسان کين قومي غلاميءَ جي پيانڪ اونداهن پاڇن مان نڪرڻ لاءِ ۽ پنهنجي ايندڙ پيڙهين جي قومي مستقبل کي غلاميءَ جي ڪاري ڪُن ۾ غرق ٿيڻ کان بچائڻ لاءِ، قومي آزادي جي روشن مستقبل جي لاءِ وسيع تر قومي جدوجهد جي انقلابي شاهراهه تي مڙي مٿ ٿيڻ، مربوط ۽ منظر ٿيڻ لاءِ سڏيون پيا. جنهن جي ذريعي ئي اسان آزاديءَ جي روشن صبح سان همکنار ٿي سگهون ٿا. جيئن اسان جي قومي انقلابي شاعر شاه آدر جو شعر آهي جيڪو پوري قوم جي قومي جزن کي وحدت فڪر ۽ وحدت عمل جي حق سچ جي صراطِ مستقيم

واري رستي تي اچڻ جي قومي انقلابي دعوت تفهيم ڏيندي چوي ٿو ته:
اچو اچو مانجهيا، ويريءَ کان وٺو وير،
ڌرتي ماتا تي ڌريو ٿو، رهنن ڦورو ۽ پير،
پئي جيچل پسيو سنڌي، هر مانجهي
مرد مٿير،
اڀاريو سج سوير، مٿان اونداهيءَ اڙجي
پئو.

ڪاهوڙي: ڪجهه ماڻهن جو خيال آهي ته 2015 وارين بلدياتي چونڊن ۾ قومي تحريڪ کي ماڻهن جي موت ناهي ملي ان متعلق توهان جو چا چوڻ آهي؟
جسمم چيئرمين: جناب من پاڪستاني رياست جي اندر مظلوم قومن جون اهي پارلياماني سياسي جماعتون جيڪي پاڪستاني رياست جي نام نهاد ڪوڙي سامراجي جمهوريت ۾ وڏي چڙهي حصو وٺن ٿيون اهي در حقيقت رياست نواز ڌريون پنجاب سامراج جون سڌي اڻ سڌي طور تي پئو تنظيمون آهن. انهن تنظيمن جو نه ئي ڪو قومي انقلاب سان واسطو آهي نه ئي سنڌ جي آزاديءَ جي جدوجهد سان انهن جو ڪو سروڪار آهي، ڇاڪاڻ ته دنيا جي ڪابه حقيقي انقلابي تنظيم نه ئي رياست نواز ٿيندي آهي، نه ئي اها ڪنهن سامراجي رياست جي اسٽيٽسڪو (Status Quo) جو حصو بڻجي سامراجي آئين کي قبول ڪندي سامراجي آئين جي تحت پاڻ کي اقليتي مينڊيٽ طور تسليم ڪري اليڪشن ۾ بهرو وٺندي آهي، جيڪڏهن ڪا تنظيم جاڻي ٻجهي پنهنجي قومي اقليتي طور غلاماڻي آئيني حيثيت قبول ڪري ٿي ته ان مان صاف ظاهر آهي ته اها مظلوم قوم جي اندر موجود تنظيم سامراج نواز سياست ڪري رهي هوندي آهي. اهڙيون جعلي قومپرست تنظيمون جيڪي وطن جي آزاديءَ جي جدوجهد جي خلاف

استعمال ٿي قومي آزاديءَ جي جدوجهد جي اڳيان رڪاوٽ بڻجن ٿيون، اهي نه فقط سامراج نواز رياست نواز رد انقلابي سياست ڪن ٿيون پر پنهنجي سنڌي قوم ۽ عوام سان ويساهه گهاتي ڪن ٿيون اهڙي طرح اهي قومي تحريڪ جو مسخ شده تاثر پيدا ڪن ٿيون. اهي جلساڙ قومپرست تنظيمون آهن جيڪي رد انقلاب هجڻ سان گڏوگڏ پنجاب سامراج جي مراعتن جي اڇلايل هڏين تي پلجندڙ ڇاڙتي تنظيمون آهن. جيڪي سامراج طرفان جوڙايل جلساڙ قومپرست تنظيمون نه صرف مظلوم سنڌي قوم جي عوام کي سياسي طور گمراه ڪن ٿيون پر عالمي طور تي قومي تحريڪ جي آزادي ۽ انقلابي تاثر کي بگاڙي پيش ڪن ٿيون. تنهنڪري اهي قومي طور تي قابل مذمت تنظيمون آهن. ان لاءِ مهرباني ڪري حقيقي قومي جدوجهد ڪندڙ آزادي پسند قومپرست سياسي تنظيمن ۽ رياست جي پشت پناهي ڪندڙ جاگيردارائي، لساني فرقي پرست وطن فروش آزاديءَ کان بيگانين پارٽين ۾ فرق ڪرڻو پوندو جن سان حقيقي قومي آزادي پسند تنظيم جو ڪو به پري پري جو تعلق ۽ تال ميل ڪونهي پر درحقيقت قومي انقلابي جدوجهد ڪندڙ پارٽيون رد انقلابي جعلي قومپرست تنظيم جو ضد آهن، جيڪي پنجاب سامراج جون هٿ سان پيدا ڪرايل سازشي رد انقلابي پارٽيون آهن. انهن رد انقلاب پارٽين جي شڪست حقيقي قومپرست پارٽين جي نه بلڪ انهيءَ رد انقلاب نقطه نظر جي شڪست آهي. ٻيو ته جيڪي ماڻهو ۽ دانشور انقلابي ۽ رد انقلابي جي حد سرحد کي مٽائي حق ۽ ناحق، سچ ۽ ڪوڙ، صحيح ۽ غلط کي خلط ملط ڪري حقيقتن کي

بگاڙي قومي تحريڪ تي اهڙي چسي تنقيد ڪن ٿا اهي پنجاب سامراج جي سڌي اڻ سڌي طرح نظرياتي دلالي ڪري رهيا آهن بلڪ ان جو ٿاڻوئن ۽ حوارين وارو ڪردار ادا ڪري رهيا آهن. جيڪڏهن حقيقي طور تي هن چونڊن جي عمل کي ڏٺو وڃي ته انهن چونڊن ۾ 20 سيڪڙو ماڻهو به مشڪل سان حصو وٺندا آهن. ۽ 80 سيڪڙو ماڻهو ووت ڪاست نه ڪندا آهن. تنهن ڪري اهي نتيجا ئي پنجاب سامراج جا انجنيئرڊ طئي ٿيل اليڪشنري نتيجا هوندا آهن. کاهوڙي: ڇا پارلياماني اليڪشنري محاذ تان سنڌ جا قومي جمهوري حق نٿا وٺي سگهجن؟ اوهان پارلياماني سياست ۾ بهرو ڇو نٿا وٺو؟ ڇا توهان جمهوريت پسند ناهيو؟

جسمر چيئرمين: دوستو اها اسان تي رياست نواز سازشي قوتن طرفان سراسر بهتان بازي آهي ته اسين جمهوريت پسند ناهيون. اهو سڀ سامراج نواز ترميم پسند مراعت يافتہ ٿولا ڪري رهيا آهن، جيڪي انسداد پسند ٿولا، پنهنجي انسداد پسندي ۽ موقعي پرستي ترميم پسنديءَ کي جمهوريت پسنديءَ جي ڪاڪڙي ڦاڙ دعوائن جي طور تي پيش ڪن ٿا. کين پنهنجي بيضميري وطن فروشي تي ڪنهن به قسم جي لڇ ۽ ليهه نٿي اچي. اسان جو چوڻ آهي ته جمهوريت جا جديد جمهوري قدر در حقيقت سرمائيدارائي رياست جي پيداوار آهن. رياست جي تاريخي نشونما تي جڏهن اسان نظرقيرائينداسين ته تاريخي طور تي رياست جو وجود اسان کي ذاتي ملڪيت جي تحفظ لاءِ هڪ استحصالِي طبقي جي پاران پيڙهيل استحصال جو شڪار طبقي جي مٿان هڪ پُر تشدد مشينريءَ جي طور تي نظر ايندو. موجوده بورجوا

رياست کان اڳ ۾ غلامدارائي ۽ جاگيردارائي دور جي مذهبي ۽ مطلق العنان ٿيوڪريٽڪ رياستون قائم هيون. جمهوريت درحقيقت بورجوا رياست جو مظهر آهي جهڙيءَ ريت هڪ قومي بورجوا رياست ۾ جمهوريت جي ذريعي حڪمران طبقو ٻئي محڪوم طبقي جي مٿان پنهنجو اقتدار اعليٰ قائم ڪندو آهي تهڙيءَ ريت هڪ گهڻ قومي سامراجي رياست ۾ حڪمران قوم ٻين مظلوم قومن، محڪوم ۽ ستم رسيده قومن جي مٿان جمهوريت جي آخري نتيجي ۾ پنهنجي سامراجي بالادستي ۽ آمریت قائم ڪندي آهي. غير قومي سامراجي رياست جي اندر سامراجي قوم ٻين محڪوم قومن جي مٿان پنهنجي سامراجي تشدد جي ذريعي سڌي ۽ اڻ سڌيءَ طرح حڪومت ڪندي آهي. مثال جي طور تي جهڙي ريت جمهوريت آخرڪار پنهنجي حتمي نتيجي ۾ بالادست حڪمران طبقي جي پارليامينٽ جي ذريعي محڪوم طبقي جي مٿان ووت جي مينڊيٽ جي نالي ۾ قائم ٿيل بالادستي هوندي آهي ڇاڪاڻ ته رياست هر هميشه ڪنهن نه ڪنهن هڪ طبقي جي ٻئي طبقي جي مٿان حڪمراني ڪرڻ جي مشنري يا نظام هوندي آهي ساڳيءَ طرح گهڻ قومي غيرفطري، غيرقومي سامراجي رياست جاگيردارائي دور جي باقياتِي سلطنت شاهين جو اهڃاڻ هجي ٿي. گهڻ قومي رياستن ۾ جمهوريت سامراجي قوم جي مظلوم ۽ محڪوم قومن جي مٿان سامراجي حڪمران بالادست، ظالم قوم جي محڪوم قومن جي مٿان سياسي بالادستي هوندي آهي. مثال جي طور تي اسين پاڪستاني جمهوريت جا پيرا کڻي جڏهن ماضيءَ جي جهروڪن ۾ جهاتي

پاڻي ڏسنداسين تڏهن اسان آڏو 1971ع جي چونڊن جا نتيجا سامهون بيٺا آهن ته ان کان اڳ واري صورتحال اسان آڏو پنهنجو بدناما چهرو ڪنيون بيٺي آهي. اهو هن ريت ته سڀ کان پهرين ته پاڪستان نهيو ئي قومن سان سياسي دوکا دهه جي بنياد تي هو يعني 1940ع جي قرارداد پاڪستان جي (States) جي اصطلاح کي استعمال ڪيو ويو هو جنهن قرارداد ۾ (Single Muslim State) جو اصطلاح ڪئي به استعمال ٿيل ڪونه هيو. پر 1947ع کان 1954ع تائين هن غير فطري غير قومي سامراجي رياست پنجاب سامراج جي سازش جي پيش نظر سازشي عدم استحڪام جو شڪار رهي ۽ 1935ع جي ڪالونيل ايڪٽ کي جيئن جو تئين قومن جي مٿان زبردستي ٿڌيو ويو، جنهن سببان بنگال ۾ 1948ع ۾ ٻوليءَ جا تضاد اڀري آيا هئا ۽ 1954ع تائين بنگال مان قائد اعظم مسلم ليگ جو صفايو ٿي چڪو هو ۽ شيخ مجيب الرحمان بنگلاديش جي نئين دور جو جديد جمهوري “سراج الدوله” ٿي اڀريو.

ايسٽائين جو پنجابي جنرل طرفان شيخ مجيب الرحمان جي جمهوري مينڊيٽ جي طاقت کي ڏسي سندن پتلونو آليون ٿي ويون مجيب الرحمان جي 6 نقاتي اليڪشن جو پروگرام پنجاب جي سامراجيت جو پارلياماني موت ثابت ٿي رهيو هو. تنهن ڪري پنجاب سامراج 1954ع ۾ مجيب جي طاقتور مينڊيٽ کي ڪاٽوٽر ڪرڻ جي لاءِ “ون يونٽ” جو سامراجي منصوبو گهڙيو. ۽ پنجابين اهو سمجهي ورتو ته جيڪڏهن شفاف اليڪشن ٿي ته پنجابين جي سياسي سامراجيت اسيمبلين جي ايوانن ۾ دم ٽوڙي ويهندي. انهيءَ لاءِ اڳتي هلي ملڪ جي مٿان مارشل جو جهنگلي قانون

مسلط ڪري جمهوريت جو گلو گهٽيو ويو. ۽ ملڪ جي مٿان فوجي آمريت قائم ڪئي وئي. ايوب جي فوجي افسر شاهي جي پارليامينٽ ۾ مسٽر ذوالفقار علي ڀٽي کي مجيب الرحمان جي خلاف خاص مهري جي طور تي جاگيردار طبقي مان ذهين پرزي جي صورت ۾ دريافت ڪري ورتو. مسٽر ڀٽو جيڪو جنرل ايوب کي ڏيڍي چونڊو هيو، اهو فوج جي ڪلهن تي سوار ٿي سياست جي اندر داخل ٿيو هو. پنجابي فوج جي اهر نمائندي جي طور تي مسٽر ذوالفقار علي ڀٽو جڏهن به شيخ مجيب الرحمان سان ملندو هو ته ان جي آڏو پنجابي فوج جي پاران مليل ڊڪٽيشن کي رکندو هو. مسٽر ڀٽو شيخ مجيب الرحمان جي آڏو پنجابي فوج جو اهو مطالبو به رکيو ته اليڪشن کانپوءِ نام نهاد مغربي پاڪستان عرف گريٽر پنجاب کي يا ته صدارت جو عهدو ڏنو وڃي يا نائب وزيراعظم جو عهدو تخليق ڪري ان سان گڏوگڏ وزير خارجہ ۽ دفاع جي وزارت به ڏني وڃي. مجيب الرحمان مسٽر ڀٽو کي چيو ته اوهان کي يعني تنهنجي آقا پنجاب کي صدارت ڏيڻ جو نتيجو اهو نڪرندو ته “هڪ غير جمهوري صدر جي قلم جي ڪاري نوڪ سان اسان پنهنجي پاري جمهوري پارليامينٽري مينڊيٽ کي معطل ڪرائڻ جو اوهان کي هٿ سان جواز ڏيون.”

مجيب ڀٽي کي پنجاب جي پاران ڏنل ڊڪٽيشن جو هڪ به نقطو نه مڃيو. هڪ هنڌ ته ذوالفقار علي ڀٽي پريس ڪانفرنس ۾ چيو ته “مان ۽ مجيب اداڪار آهيون” جنهن تي شيخ مجيب سندس ڳالهه جي ترديد ڪندي چيو ته “تون ضرور اداڪار هوندين، ڇو جو تون فوج جي ڪلهن تي چڙهي سياست ڪري رهيو آهين پر مان پنهنجي ڪروڙها

عوام جو نمائندو آهيان” جڏهن اليڪشن ٿي ته مجيب الرحمان 169 سيٽون ڪنيون جڏهن ته ذوالفقار علي ڀٽو انتهائي ڏانڊلين جي باوجود چڪي ٿاڻي 85 سيٽون مس ڪنيون. جڏهن اقتدار جي منتقلي جو سوال اٿيو ته پنجاب سامراج ڀٽي کان اشتعال انگيز تقريرون ڪرائي جنرل يحيٰ ۽ جنرل نيازي جي ذريعي 30 لک بنگالين کي چند ڏينهن ۾ موت جي نند سمهاري ڇڏيو. بنگال جي سرزمين کي معصوم بنگالي قوم جي رت سان وهنجاريو ويو.

پنجاب سامراج شيخ مجيب الرحمان جي آڏو هٿ گهڙيا سامراجي بهانا ٺاهي پيش ڪيا، پنجابين ڀٽي جي ذريعي اهو نقطو نظر لاءِ ته آباديءَ جي لحاظ کان جيتوڻيڪ بنگال مغربي پاڪستان عرف مظلوم قومن جي قيد خاني گريٽر پنجاب کان وڌيڪ آهي پر قومن جو قيد خانو مغربي پاڪستان رقبتي جي لحاظ کان وڏو آهي. ان لاءِ اسان کي صدارت يا نائب وزيراعظم ۽ وزير دفاع ۽ خارجہ بنهي مان هڪ شيءِ ملڻ گهرجي. ٻئي طرف مغربي پاڪستان ۾ بلوچستان رقبتي لحاظ کان سڀني صوبن کان وڏو صوبو هو جنهن کي مغربي پاڪستان جي نالي ۾ پنجاب سامراج بنگلاديش جي خلاف استعمال ڪري رهيو هو. اهو ئي ون يونٽ جي منصوبي جو سازشي پس منظر هيو. شيخ مجيب پاران پنجاب سامراج جي سامراجي منشائن جي مٿان پاڻي ڦيرجڻ جي ڪري بنگلاديش جي مقدس سرزمين کي معصوم جمهوريت پسند قوم جي رت سان وهنجاريو ويو اهڙيءَ طرح بنگالي قوم کي علحدگيءَ تي مجبور ڪري پنجاب سامراج هارايل اقليتي پنجاب سامراج جي دلال ميمبر جي اسيمبليءَ مان پنهنجي دلال اعظم

ذوالفقار علي ڀٽي جي ذريعي 73ع جو مظلوم قومن جو جمهوريت ڪش آئين پاس ڪرائي پنجاب جي مينڊيٽ جو تناسب تنهي مظلوم قومن کان وڌيڪ رکي پنجاب جي سامراجي جمهوري بالادستي کي آئيني طور ڪاري قانون جي شڪل ڏني وئي جيڪا پنجاب جي سامراجي جمهوريت مظلوم قومن جي قومي جمهوري حقن تي پنجاب پاران ڀٽي کان ٺهرايل ڪاري 73ع جي سامراجي آئين ذريعي تاريخ جي سڀ کان وڏي سياسي دوکا دهلي ۽ سياسي ڏاڙو هو. مطلب ته پنجاب سامراج 73ع جي نام نهاد جمهوري آئين جي ذريعي مظلوم قومن جي سياسي جمهوري مستقبل کي اونڌاهون ڪري ڇڏيو. ۽ پنجاب سامراج جمهوريت جي نالي ۾ پنهنجي سياسي آمريت جو دائمي ماحول جوڙي ورتو جنهن مظلوم قومن جي قومي حقن جي قاتل جمهوريت جي ذريعي مظلوم قومن جي قومي وجود ۽ تاريخي تشخص کي ميسارڻ جي لاءِ ذوالفقارآباد، ڊي ايڇ ۽ بحريا ٽائون جهڙن سازشي منصوبن تي عمل پيرا آهي. صرف ايترو ئي نه پر پاڪستاني اسيمبلين مان سامراج نواز بل پاس ڪرائي مظلوم قومن جي قومي وسيلن جي جي ڦرلٽ تي پنجاب سامراج نام نهاد قانوني شڪل ۾ پنهنجا هٿ صاف ڪري رهيو آهي. ۽ پنجاب سامراج روز روز ڪارا قانون پاس ڪرائي مظلوم قومن جي وسيلن تي سامراجي ڏاڙا هڻڻ لاءِ وڏي ديهه دليريءَ سان پيرا ملٽري فورسز جي اختيارن ۽ مدي ۾ واڌارو ڪري پنهنجي سامراجي رياستي دهشتگردي ۽ فاشي تشدد ۽ ڏاڍ جو استعمال ڪري رهيو آهي ۽ رياستي دهشتگرديءَ جي دائري ڪار کي ڪارن قانونن جي چانو ۾ ڏينهن ڏينهن وڌائي

رهيو آهي. تنهنڪري اسين رياست نواز دهلاري دانشورن کي چئون ٿا جيڪي پنجاب سامراج جي سامراجي جمهوريت جا دهل ۽ راڳ آلاپيندي نٿا ٿڪجن کين چئون ٿا ته اهو جيڪو راڳ اوهين ڳايو پيا اهو درحقيقت مظلوم سنڌي بلوچ ۽ سرائيڪي قومن جي قومن جمهوري حقن تي ڏاڙن هڻڻ جو سامراجي راڳ پيا آلاپيو ۽ رياستي دلاليءَ جي مسلسل وچت پيا ڪريو، اوهان جي اهڙي غليظ وچت قابل مذمت ۽ سنڌ دشمن ۽ مظلوم قومن جي قومي جمهوريت حقن جي خلاف وچت آهي. تنهنڪري اسين چئون ٿا ته اسان جي قومي آزاديءَ جي جدوجهد درحقيقت قومي جمهوري حقن جي جدوجهد آهي قومي جمهوري حقن کان ٻاهر جمهوريت جو تصور سامراجي ڦرلٽ جي حمايت ڪرڻ کانسواءِ ٻيو ڪجهه به ناهي. تنهنڪري اسان جي اها دعويٰ آهي ته اسين آزادي پسند جڏهن پنهنجي قومي آزاديءَ جي ڳالهه ٿا ڪريون تڏهن پنهنجي قومي جمهوري حقن جي ڳالهه ٿا ڪريون ۽ قومي جمهوري حقن جي ڳالهه ڪرڻ ئي حقيقي جمهوريت پسندي آهي. ٻيون نام نهاد جمهوريت جون دعويدار قوتون پنجاب سامراج جون ايڄنٽ، دلال ۽ مظلوم قومن جي قومي جمهوريت جون منڪر ۽ پنجاب جي هڏين تي پلجندڙ مراعت يافته قوتون آهن. جيڪي پنجاب جي سامراجي مفادن جي پورائي جون مشينريون بڻيل آهن. مٿين سڄي تاريخي صورتحال کي نظر ۾ رکندي جڏهن اسان جمهوريت جي نام نهاد ترميم پسند نظرياتي موقعي پرست ٿولن، جعلی رد انقلاب دانشورن ۽ رياست نواز ڏاهن کي ڏسون ٿا ته جمهوريت جي نام نهاد ڪوڙي وچت ڪندڙ اهي دهلاري دانشور اسان جي

نظرياتي نقطه نظر کي مڌو، جڏو ۽ ناڪاره ڪري رياستي نقطه نظر سان هر آهنگ ڪرڻ چاهين ٿا. هونئن به هر حڪمران قوم محڪوم قومن کي پنهنجو سامراجي فڪر هضم ڪرائڻ لاءِ دهلاري دانشورن کي ڪانٽرن واري ڪوڙي پروپيگنڊا تي ڇڏي ڏيندا آهن. انهن سازشي رياست نواز دانشورن جي ۽ ڏاهن جي اها ڪوشش آهي ته ڪنهن به طرح سان قومي تحريڪ کي ريڙهي رني ان جي حقيقي انقلابي دڳ کان هٽائي ڇڏين ته جيئن اها پنهنجا پيچرا گر ڪري تاريخ جي گمراه ڪن رستي تي هلي غلاميءَ جي دز ۾ هميشه لاءِ دفن ٿي وڃي. هتي هڪ بنيادي سوال آهي جيڪو هر قومي ڪارڪن جي ذهن نشين ڪرڻ گهرجي ته ڪنهن به قوم جو “قومي جمهوري حق” ان جي قومي آزادي ئي هوندو آهي. ان کان سواءِ قومي جمهوري حق جي ٻي ڪا به معنيٰ ناهي هوندي پاڪستان هڪ غيرفطري مذهبي (Theocratic) رياست آهي جيڪا ان وقت جي عالمي سامراج پنهنجي دلال پنجابي استعمار کي ان ڪري ناهي ڏني هئي ته جيئن ايندڙ وقت ۾ پنجاب سامراج کي پنهنجي مفادن لاءِ استعمال ڪري سگهي. هن وقت سڀ کان وڏو بنيادي سوال قومي غلاميءَ آهي. اسان سمجهون ٿا جيستائين اسان هن رياست کي ختم ڪري پنهنجي هزارن سالن جي وڃايل قومي آزادي وقار ۽ عظمت کي بحال نٿا ڪريون تيستائين هن رياست جي اندر جمهوريت جي اميد رکڻ ڪڏي مان اولاد جي توقع ڪرڻ آهي. هن رياستي اليڪشن يا پارليامينٽ ۾ وڃڻ جو مقصد ٿيندو ان رياست جو ٻانهن ٻيلي ٿيڻ، جيڪا اسان کي غلام بڻايو ويني آهي. گذريل ستن ڏهاڪن ۾ پاڪستاني

رياست جي اندر جمهوريت جي دوکي ۽ دولاب جي کڍ سنڌي، بلوچ ۽ سرائيڪي مظلوم قومن جيڪو ڪجهه وڃايو آهي اهو اليڪشن جي هڪ دفعي بائيڪاٽ سان اسان پنهنجا قومي جمهوري حق عالمي ادارن کان طلبي سگهون ٿا.

کاهوڙي: توهان ٻڌايو ته توهان جي پارٽي جسمم جي خلاف اڄڪلهه رياستي آپريشن ڪيو پيو وڃي ته ٻئي طرف جسمم خلاف مختلف محاذن تان پروپيگنڊا جو سلسلو جاري آهي، انهيءَ جا ڪهڙا سبب آهن؟

جسمم چيئرمين: ادا دنيا جي مظلوم محڪوم ۽ پيڙهيل قومن جي آزادي پسند جدوجهدن جي پوري جو پوري تاريخ اوهان کي انهيءَ ڳالهه جي شاهدي ڏيندي نظر ايندي ته هر حاڪم، ظالم، قورو ۽ تيري قوم مظلوم، محڪوم ۽ ستم رسیده قومن کي پنهنجي سامراجي حاڪماتو فڪر هضم ڪرائڻ لاءِ انهن کي اهڙي تعليم، تربيت ۽ طاقت ڏيڻ جي ڪوشش ڪندي آهي، ته جيئن مظلوم قومن جي اڪثريت سندن سامراجي استحصالِي فڪر کي هضم ڪري انهيءَ جابر ظالم قوم جي نفسياتي غلاميءَ کي قبول ڪري وٺي. تنهنڪري هر حاڪم ۽ جابر قوم نفسياتي جنگ (Psycho Warfare) جي محلق ترين هٿيار اطلاعاتي بد ديانتِي (Disinformation) جي ذريعي پروپيگنڊا جو طوفان برپا ڪندي آهي. جنهن سان هو سچ کي ڪوڙ ۽ ڪوڙ کي سچ، حق کي ناحق ۽ ناحق کي حق دوست کي دشمن ۽ دشمن کي دوست بڻائي پيش ڪندي آهي. يعني هر حاڪم، جابر ظالم قوم مظلوم، محڪوم ستم رسیده قوم جي حقيقي قومي هيرن کي منفي روپ ۾ پيش ڪندي آهي يا انهن کي گمناميءَ جي غار ۾ غرق ڪرڻ چاهيندي

آهي، جيئن شهيد مهاراجا ڏاهر کي محب وطن قومي شهيد پيش ڪرڻ بجاءِ، قورو، لتيرن ڏاڙيلن جي پاڻاري دار جي طور تي مٿس پيا الزام هڻي سندس عظيم محب وطن ڪردار کي مسخ ڪري پيش ڪيو ويندو آهي. يا سنڌ جي گذريل آزادي پسند ميان وال تحريڪ جنهن سنڌ کي ارغونن، ترخانن ۽ مغلن کان آزادي ڏياري هڪ خودمختيار رياست ۾ تبديل ڪيو ان کي رياست نواز درباري تاريخ نويسن جي ذريعي ايترو ته بغاڙي ۽ نظر انداز ڪري پيش ڪيو ويو آهي، جو عام ته عام پڙهيو ڳڙهيو ماڻهو رهيو پري پر وڏا وڏا جديد دؤر جا اڪابر ۽ تاريخ نويس به روايتي تعصب پرستي ۽ نفسياتي حملي جو شڪار ٿي سنڌ کي آزادي ڏياريندڙ ميان وال تحريڪ ۽ ان جي زرعي انقلاب کي انڌن، ٻوڙن ۽ گونگن وانگر نظرانداز ڪري تاريخي ماديت جي سائنسي سماجياتي نقطه نگاهه کان ڏسڻ جي صلاحيت وڃائي وينا آهن. اهي اڌ پڙهيا اڌ ڪڙهيا نام نهاد قومي عالم جيڪي سنڌ جي قومي ارتقا جي تاريخي حقيقت کان بي خبر اڻ ڄاڻ ۽ سطحي چسائپ جي خاڪ چاڻيندي پنهنجي ڪوپڙين ۾ ويهاريل روايتي تاريخ نويسن جي تعصب پسندي ۽ ڪم علميءَ کي سنڌ سمجهي ملن جيان فتوائون ڏيڻ لڳن ٿا. سواءِ هڪ اڌ تاريخ نويس جي جهڙوڪ پروفيسر عبدالله مگسي، غلام محمد لاکو، يوسف شاهين، ۽ ابراهيم جويي جي اڄ جي تاريخ نويسن جي اڪثريت جهالت آميزي جي دف ۾ لنيون هڻندي نظر اچي ٿي. اهڙيءَ ريت ظالم جابر حڪمران سامراجي قوم پروپيگنڊا جي مختلف هٿيارن کي استعمال ڪندي دانائن کي به ديوانو بڻائي ڇڏيندي آهي. ۽ مظلوم قومن جي

عوام کي روايتي دانشمندي سميت خودغرضيءَ، گمراهيءَ، بيراهه رويءَ، چڙواڳيءَ، چسائپ، هلڪڙائپ، انتشار پسندي، سطحيت پسندي، گروهه پسندي، تاريخ ڏانهن تقليدي ۽ انڌي عقيدتي پسندي، ذات پات ۽ نسل پرست ۽ جاگيرداريائي لساني فرقي پرست قومپرستي، نفسياتي بي حسي جي اونداهين غلامي پسند غار ۾ غرق ڪندي آهي ۽ پنهنجي ڪرائي تي وڃت ڪندڙ دهلاري دانشورن جي اهڙي ڪپ تيار ڪندي آهي. جيڪا محب وطن ماڻهن ۽ مظلوم قومن جي حریت پسند جذبي جي خلاف پونڪ باهوڙ ۽ منفي پروپيگنڊا جي وڃت ۾ زمين آسمان هڪ ڪري ڇڏيندي آهي. جنهن وڃت جي ساڙ ۾ چڱا پلا ڏسڻا وائسٽا اڪابر ۽ ڏاهي به وهي ويندا آهن ۽ اهي به انهن سان شامل حال ٿي ان وڃت جو حصو بڻجي ويندا آهن. انهيءَ جو مثال وٽائي فقير جي ان ڳالهه وانگر آهي ته وٽايو ڪنهن چوراهي تان گذريو پئي ويو ڏنائين ته چار پنج ڪُٽا هڪڙي ڪُٽي جي مٿان چڙهيا پيا آهن، اهي دسيل ڪُٽي کي چڪ پائي مٿس پونڪي باهوڙي ۽ گري رهيا هيا وٽائي ڇا ڪيو جو وڃي پاڻ به لٺ وڃي هيٺين ڪُٽي کي وهائي ڪڍيائين جنهن تي پيا ڪُٽا هيٺين ڪُٽي کي ڇڏي پڄي ويا. ماڻهن وٽائي کان پڇيو وٽايا اهو ڇا ڪيئي؟ وٽائي ورائيو ادا جيڪا چئن چڱن جي مرضي هئي اهي ئي ڪيم. سو اسان وٽ به مها اڪابرن جي اڪابري اتي ٿي وڃي دنگ ڪري ته جتي ٿو ڍانڍورو پئجي، ته ان ۾ وڃي ٿا نروار ٿين. يعني دهل وڃي ۽ دوسو نه نچي ته ڳالهه ڪڏان نهندي!؟ نٿا معاملي جو اڳ پٺ ڏسن نه ٿا ڳالهين تي غور سان سوچڻ ۽ ويچارڻ جي زحمت گوارا ڪن، بس رڍن جي ڏڻ

وانگر رش ڪلچر جو حصو بڻجي جيڏانهن ڪنڌ تيڏانهن پنڌ ڪن ٿا ۽ پنهنجي قومي غلاميءَ سان مليل سمورين محرومين جو اڳيون پويون ڪروڙ دف ۾ لنيون هڻي پورو ڪن ٿا اهڙيءَ روش کي انگريزيءَ ۾ (Crowded) ڪلچر چئبو آهي. غلاميءَ جي ڪري اسان جو معاشرو ڏاڍا ويسارو ۽ معاملا فهميءَ ۾ اڀرو ۽ هلڪڙو آهي. جيڪو شيخ چليءَ جيان اڃانڪ رات جو خواب ڏسندو آهي ۽ صبح جو انهيءَ ديواني خواب جي تلاش ۾ نڪري رياستي پروپيگنڊا جو شڪار ٿي بڪرن کان به تپائي به قدم اڳتي وڌيڪ سياسي ڪاسائين جي ڪيڊ نچڻ، ڪڏڻ، نينگ ۽ تپا ڏيڻ جي احمق پڻي جو مظاهرو ڪندو آهي. ۽ پاڻ کي ايوانن جي اندر وڪڻي ايندڙ دلالن جي ڪيڊ ڪنهن قربانيءَ جي عيائتي پڪر جيان همبوشيون هڻندو وتندو آهي. پر سائين جي اير سيد جهڙي مسيحا جي مشن کان ائين تهنڊو آهي جيئن عيائو مريض نجات ڏيندڙ سٺيءَ کان گهٽ ٿيندو آهي پر منو زهر پيڻ لاءِ تيار هوندو آهي. چوڻ جو مطلب ته ماڻهو حڪمران قوم جي گهٽ طرفي ميڊيا جي رولهڙي جو شڪار بڻجي چڱي مني، بُري پلي، سچي ڪوڙي، چور ۽ پاڳي، ايماندار ۽ بي ايمان ماڻهن کي سڃاڻپ جي تميز دهلاري دانشورن جي وڃت جي سحر ۾ اچي وڃائي ويهن ٿا. ايستائين جو ويتنام جي حریت پسند انقلابين کي ان دور جي سامراج پاران ویت کانگ سڏڻ لڳا هئا ۽ ان وهڪري ۾ چڱا پلا پڙهيل ڳڙهيل انتليڪچوئل عرف دانشور به وهي انهن آزادي پسند گوريلن جي لاءِ ویت کانگي يعني ڏاڙيل ۽ دهشتگرد جو اصطلاح استعمال ڪرڻ لڳا هئا. اهڙيءَ طرح مظلوم قومن جا ڪافي

اڌ اڪري دانشور، اڌ پڙهيا سڌڙيا ماڻهو سامراجي پروپيگنڊا جي اثر هيٺ اچي پنهنجي ئي قوم جي حریت پسندن خلاف شيطان جي آنڊي جيڏيون ڊگهيون تحريرون لکڻ لڳا. پر تاريخ ثابت ڪيو ته ویت کانگ دهشتگرد ڏاڙيل نه پر حریت پسند وطن جي آزاديءَ جا سچا سپاهي هيا. ساڳيءَ طرح جسم جي مٿان پاڪستاني رياست پابندي مڙهي مٿس منفي ۽ نفرت آميز الزام لڳائي ان جي خلاف تقريبن ڏيڍ ڏهاڪي کان آپريشن ڪري رهي آهي جنهن ۾ ڪيترين ئي محب وطن ڪارڪنن ۽ اڳواڻن جا چچريل لاش ڏيڻ کان پوءِ ڪيترن ئي جسم جي حریت پسند ڪارڪنن کي رياستي ٽارچر سيلن ۾ واڙي اڏيڻاڪ سزائون ڏني رهي آهي. رياست پنهنجي انهيءَ تشدد کي جائز ثابت ڪرڻ لاءِ نفسياتي پروپيگنڊا جو ماحول جوڙيو آهي جنهن ۾ ڪي رياست نواز دهلاري دانشور رياست کان گهور وٺڻ لاءِ شعوري طور تي ملوث آهن ته ڪي وري لاشعوري طور تي انهيءَ وڃت جي وهڪري ۾ وهي وڃن ٿا. ساڳيءَ طرح جڏهن 1992ع ۾ سنڌ ۾ فوجي آپريشن شروع ڪيو ويو ان وقت پڻ پاڪستاني رياست اها پروپيگنڊا هلائي هئي ته سنڌي سڀ ڏاڙيل آهن اها دنيا جي مليل عالم آشڪار حقيقت آهي ته حڪمران، ظالم ۽ جابر قوم مظلوم، مفتوح ۽ ستم رسیده قوم جي حریت کي منفي انداز ۾ پيش ڪري انهن کي عوامي حمايت کان پري رکندي آهي، انهيءَ جا مثال دنيا جي ڪوڙ سارين قومي انقلابي تحريڪن کان علاوه سنڌ معاشري جي اندر مسلسل تاريخي مزاحمت مان به اسين ڏسي سگهون ٿا. تاريخ شاهد آهي ته مخدوم بلاول کي مذهب جي بيحرمتيءَ جي نالي

۾ مٿس ڪوڙو الزام هڻي شهيد ڪيو ويو، ميان وال تحريڪ جي لکين محب وطن سنڌي قوم جي مزاحمتڪارن کي سرڪش ۽ باغي قرار ڏئي انهن جي مٿان چڙهايون ڪري انهن کي شهيد ڪيو ويو انهن محب وطن باغين کي طرحين طرحين جي نفرت آميز خطابن سان نوازيو ويو. اهو مظلوم قومن جي حریت کي پنهنجي عوام کان پري رکڻ جي سامراجي سازش جا حربا تاريخ جي هر دور ۾ استعمال ڪيا ويا آهن ته جيئن مظلوم قومن جي عوام کي گمراه ڪري انهن جي قومي مدافعت کي ختم ڪري انهن کي قومي غلاميءَ جي بلڊ ڪينسر ۽ ايڊز ۾ مبتلا ڪري لاعلاج بڻائي مظلوم قومن جي قومي معاشرن جو خاتمو آڻڻ لاءِ انهن کي قوت مدافعت جي خاتمي سان بيشمار قومي بيمارين جو آماجگاهه بڻائي انهن جو انت آندو ويندو آهي. جنهن ۾ عام ماڻهو ته عام ماڻهو پر قومن جا مسيحا قومي دانشور به انڌا اونڌا ويڃ بڻجي قومي (Immunity) جي خاتمي ۾ بهرو وٺڻ لڳن ته انهيءَ کي تاريخ جو قومي الميو سڏبو آهي. پنجاب سامراج لاءِ هڪڙا دانشور سرڪاري گهور تي دهلاري بڻيل آهن ته ٻيا انهن دهلن جي وڃت جي سحر ۾ اچي وڃڻ شروع ڪن ٿا جنهن جو نتيجو اهو ٿو نڪري ته انهن جي دماغن تي رياستي وڃت جو جادو ايترو ته چڙهي وڃي ٿو جو اهو وڃت سندن من جي درن، هٿن ۽ زبانن مان ڌمال ٿي وڃي ٿو، جنهن ڌمال تي سامريءَ جا گابا پوڄوڻ شروع ٿي وڃن ٿا ۽ کين هارون جيان پوءِ ٿي خبر پئي جڏهن تاريخ کين ڪنهن موسيٰ جي واتان خدائي الهام بڻجي مخاطب ٿئي ٿي.

ڪاهوڙي: عالمي سياسي تناظر ۾ سنڌ جو قومي مستقبل ڇا آهي؟
 جسم چيئرمين: اوهان جي انهي سوال جو جواب ائون اڳ ۾ پهرين سوال جي جواب ڏيڻ وقت ڏيئي چڪو آهيان، تنهن هوندي به اوهان کي ٻيهر مختصر ۽ مفصل جواب ڏيڻ جي ڪوشش ڪيان ٿو.
 تاريخ جي موجوده دورني phase ۾ عالمي قوتون جي وچ ۾ پرامن مندين تائين پنهنجي پنهنجي جنس، تجارت جي رسائي جي لاءِ سرزمين هموار ڪرڻ جي جنگ جاري آهي يعني دنيا مٿان مندين جي ولا جي ڪشمڪش جي ڪري ايتني روايتي ۽ اقتصادي جنگ جا بادل چانيل آهن. جنهنڪري تين عالمي جنگ جي چوڙ جي امڪانن کي به نظر انداز نٿو ڪري سگهجي ڇاڪاڻ پهرين ۽ ٻي عالمگير جنگيون مندين جي تقسيم جي ڪري لڳيون هيون. سرمايو پهرين دنيا جي مندين جي پوڙهي ۽ سوڙهي ٿيڻ جي پيش نظر تين دنيا جي اندر نئين مندين جي بحالي لاءِ عالمگير جديد سرماييداري جي دور ۾ داخل ٿي چڪو آهي. هڪ طرف پهرين دنيا جون سرماييدار قوتون نيٽو فورسز جي شڪل ۾ ڀارت سان سياسي اقتصادي ۽ دفاعي ٻڌڻ ۾ ٻڌجي ويون آهن. ته ٻي پاسي چين شنگهائي 5 جي اتحاد جي ذريعي پنجاب سامراج سان ميلي پڳت ڪري بلوچستان جي اندر گرم پاڻي جو دنيا جو سڀ کان وڏو گوادار سي پورٽ جوڙڻ جو فيصلو ڪري چڪو آ. چين جي اقتصادي راهداري پلان ۽ رتابندي ان سموري خطي ۾ سياسي بيچني نفرت غير يقيني ۽ نه ڪندڙ جنگين جو بنياد وجهي رهي آهي. ان اقتصادي راهداري جي پلان سان چين نه صرف هندي مها ساگر ۾ بحري فوجي طاقت ۾ اضافو

ڪري رهيو آهي بلڪ پنهنجو اقتصادي تصرف قائم ڪرڻ جي ڊوڙ ۾ لڳو پيو آهي. جنهن سان هن ڏکڻ ايشيا جي خطي کان ويندي عالمي سياست پڻ گرم ۽ سرد جنگ جو ميدان بڻجندي پئي وڃي. اقتصادي رهداري، ميگا سٽي پراجيڪٽ ۽ مظلوم سنڌي ۽ بلوچ قوم جي وسيلن کي چٽينا کي نڪي ۾ ڏيڻ جا مهادا ٿي چڪا آهن جنهن سان سنڌي، سرائڪي ۽ بلوچ مظلوم قومن جا قومي وجود ۽ سياسي اقتصادي مفاد سڀ جو سڀ ڊاءُ تي لڳي چڪا آهن. پنجاب سامراج مظلوم قومن سنڌي، بلوچ ۽ سرائڪين جي قومي وجود کي تحس نحس ڪري انهن مٿان پنهنجي دائمي غلامي مڙهي انهن مظلوم قومن جي هزارن سالن جي تاريخي حيثيت جو انڪار ڪندي تين درجي جو شهري بڻائي انهن کي مستقل قومي غلامي جي غار طرف ڌڪڻ چاهين ٿو تنهنڪري پنجاب سامراج روز بروز پنهنجي ڪٺ پتلي اسمبلي جي واهيات سامراج نواز ايوانن مان ڪارا قانون پاس ڪرائي مظلوم قومن جي لاءِ پنهنجي سازشي پاليسين جي ذريعي رياستي دهشتگردي ۽ سامراجي فاشي درندگي تي لهي آيو آهي. جنهن ڪري مظلوم سنڌي ۽ بلوچ قومن جي مٿان رياستي ڏاڍ جي ذريعي انهن جي حریت پسند آزادي پسند ڪردار ۽ روح جي رتوڇاڻ ڪرڻ جو غليظ سامراجي ادارو رکي ٿو. تاريخي حالتون پنهنجي فيصلا ڪن مرحلي ۾ داخل ٿي چڪيون آهن تاريخ مظلوم قومن کي پنهنجي تاريخي به وائي تي آڻي بيهاري ڇڏيو آهي. اتي هڪ طرف انهن لاءِ عدم مزاحمت قومي غلامي سان سمجهوتي ۽ قومي غلامي ۾ رهڻ ۽ پنهنجي قومي فنايت جي انتظار ڪرڻ جو رستو ڇڏيو آهي ته ٻي

طرف پنهنجي وجود جي بقا جي جنگ جي لاءِ قومي قربانين ڏيڻ جي لاءِ قومي مزاحمت جي عظيم قومي حوصلي جي مظاهرو ڪرڻ جو رستو ڇڏيو آهي. پنجاب سامراج جي سامراجيت جو انت آڻڻ لاءِ انهي جي غليظ سازشي سامراجي ادارن کي خاڪ ۾ ملائڻ جو رستو ڇڏيو آهي. جيڪو رستو آزادي ۽ انقلاب جو رستو آهي. تاريخ کي مظلوم قومن جي صالح ۽ غير صالح چٽي جو فيصلو ڪرڻ آهي اچو ته پنهنجي وطن جي حریت، بهادري، جرئت لوئين لجن، ننگن ۽ دنگن جي حفاظت لاءِ هن پاڻي پاڪستان جي بدبودار سري ورتل ديوارن کي پنهنجي نسلن کي آزاد ڪرائڻ ۽ کين روشن تابناڪ مستقبل سان ڳنڍڻ لاءِ جسم جو ساٿ ڏيو ۽ پنهنجي قومي ٻڌي جو مظاهرو هڪ زوردار تاريخي ڌڪو ڏيئي قومن جي قيد خاني پاڻي پاڪستان عرف گريٽر پنجاب جي سامراجي در و ديورا کي ڊاهي پٽ ڪري قومي آزادي جو سورج اڀاريون. تاريخ سنڌي قوم جي قومي ٻڌي جي آزادي پسند جوش و لولي ڏانهن وجاهتي رهي آهي ائون جسم جي چيئرمين جي حيثيت ۾ عالمي ۽ علاقائي خطرن کان دنيا کي آگاه ڪندي آمريڪا، برطانيه، يورپي يونين، فرانس، جرمني ۽ هندوستان کي اپيل ٿو ڪريان ته چين ۽ پنجاب سامراج جي عالمي امن جي لاءِ دهشتگرد بنياد پرست ڪرادار جو جائزو وٺندي مظلوم سنڌي ۽ بلوچ سرائڪي قومن کي نسل ڪشي کان بچائڻ ۽ سندس جائز قومي جمهوري قومي آزادي جي حق جي اقوام متحده جي چارتر موجب حمايت ڪن. پاڪستان نالي قومن جي قيد خاني کي ٽوڙي تحليل ڪري مظلوم قومن کي آزادي ڏيارڻ ۾ مدد ڪن. چيني سامراج جي

اڀرندڙ منفي عالمي ڪردار جي رستا روڪ ڪري عالمي امن جي سرزمين هموار ڪري دنيا جي عالمي واپار جي لاءِ سازگار انسان دوست ماحول جوڙي نئين عالمي اقتصادي ۽ اخلاقي نظام کي بحال ڪيو وڃي.

کاهوڙي: خطي ۽ عالمي صورتحال جي مدنظر دنيا جي مهذب ملڪن لاءِ توهان جو ڪو پيغام يا تجويز؟

جسم چيئرمين: اتر ڪوريا جي هيڊروجن بم ڌماڪن جي تجربي کان دنيا هڪ سنگين ترين اسٽريٽجڪ توازن واري صورتحال ۾ داخل ٿي وئي آهي ۽ خطرو آهي ته ٽين عالمي جنگ نه ڪنهن ڳالهه تان چڙي پئي. ڇاڪاڻ ته هن کان اڳ ۾ به عالمي جنگيون منڊين جي تقسيم تان چڙي چڪيون آهن ۽ هاڻي پڻ عالمي سامراجي مفادن جي منڊين جي تقسيم تان چڪتاڻ واري صورتحال موجود آهي. جيڪڏهن ٽين عالمي جنگ چڙي ته پوءِ ائين اسٽائين جي ڪيل پيشنگوي وانگر دنيا پٿر جي دور ۾ داخل ٿي ويندي.

هن وقت شام افغانستان ۽ پاڪستان جي اندر جيڪا انتهاپسندي جي لهر اڀري آهي ان جي پٺيان به اڄ جي تاريخ جي منفي قوتن جي مفادن جا راکاس لڪل آهن. شام، عراق، ترڪي ۽ ايران جي وچ ۾ ڪردن جي قومي آزادي جي جدوجهد تي جيسٽائين عالمي قوتون ڌيان نه ڏينديون ۽ دهشتگردي جي عالمي اڏي پاڪستان جي طرفان دنيا ۾ ايتي ڦهلاءَ جي حرڪتن جي پش نظر ۽ سندس دنيا جي سڀ کان وڌيڪ ايتي اسلحي ٺاهڻ جي جنون تي نظر ڌاري نه ڪئي ويندي ۽ مظلوم سنڌي ۽ بلوچ قومن جي جدوجهد کي جيسٽائين عالمي قوتون، اقوام متحده جي چارٽر جي موجود حق خوداختياري جو حق نه ڏينديون، تيستائين عالمي دهشتگردي جي قلعو

جنهن مان دهشتگردي جي عالمي نرسري تيار دنيا جي مختلف ملڪن ۾ دهشتگردي ڪاروايون ڪندي رهي ٿي ان کي پنهنجو نه ڏنو ويندو تيستائين عالمي امن ڏاڍو ٿي لڳل هوندو. انهي جو وڏي کان وڏو ثبوت اهو آهي ته عالمي دهشتگردي جي سرواڻ اسامه بن لادن پاڪستان جي فوجي ڇاوڙي جي نڪ هيٺيان برآمد ٿيو هو. ٻي پاسي هڪ برطانيا جي بين القوامي تعلقاتن جي هڪ تحقيقي اداري آءِ آءِ ايس ايس دنيا ۾ ايتي تيڪنالاجي ۽ هيٽيارن جي غيرقانوني ڦهلاءَ ۽ اسمگلنگ جي باري ۾ هڪ رپورٽ 2 مئي 2007ع ۾ شايع ڪئي هئي ان رپورٽ ۾ پاڪستاني رياست جي ايتي سائنسدان قدير خان جي اسمگلنگ جي نيٽورڪ سان پاڪستاني حڪومت جو تعلق زير بحث آيو هو. ان متعلق ڪيترائي سوال اٿاريا ويا هئا، رپورٽ موجب قدير خان جو نه ئي ملڪي نه ئي بين القوامي قانونن موجب ڪنهن تحقيق سان واسطو پيو هو، سندس چوڻ موجب اڃان به اها خبر نه پئي آهي ته اهي ايتي اوزار جيڪي ڊاڪٽر قدير خان وٽ هئا جن کي لبيا ۽ اتر ڪوريا اماڻڻ چاهي پيو اهي اماڻي سگهيو يا نه ۽ اهي ايتي اوزار ڪٿي آهن؟ رپورٽ ۾ ذڪر آهي ته ايتم بم ٺاهڻ جو نقشو ڊاڪٽر قدير خان جنهن سي ڊي ۾ رڪارڊ ڪيو هو ان جو ڪاپيون ڪنهن ڪنهن تائين پهتيون آهن. عالمي ادارن کي اڃان تائين اهو خدشو آهي ته اهي ڪاپيون دهشتگردن تائين نه پهچي وڃن. آءِ آءِ ايس ايس جي رپورٽ ۾ وڌيڪ چيو ويو هو ته پاڪستان طرفان ڊاڪٽر قدير خان نيٽورڪ جي بين ايتي سائنسدادن اسامه بن لادن سان ملاقاتون ڪيون هيون. قدير خان جي طرفان جي سينٽريفيوجز ايران، لبيا ۽ اتر ڪوريا کي اسمگل ڪيا ويا هئا انهن نيٽورڪ پنهنجو ڪم ڏيکاريو جو اتر ڪوريا هيڊوڄن بم جو تجربو ڪري نيٽو فورسز کي پريشير ۾ آڻڻ تي مجبور

ڪري ڇڏيو آهي. ٻي طرف هندي مها ساگر ۾ چائينا ۽ پاڪستان پنهنجي پنهنجي طاقت وڌائي رهيا آهن اها پڻ عالمي امن جي لاءِ خطرو بڻجندي پئي وڃي، مٿان وري اقتصادي راهداري جي پلان سنڌ ۽ بلوچستان جي اندر مظلوم قومن جي رتو ڇاڻڻ جي مٿان سازشي منصوبن جي اڏڻ جي پلاننگ ڪئي وئي آهي. جنهن کي فوري طور تي روڪڻ جي لاءِ عالمي قوتن کي سخت اپاءُ وٺڻا پوندا ڇا ڪاڻ ته اهڙا پلان نه صرف مظلوم قومن جي وجود کي تحس نحس ڪرڻ جي لاءِ جوڙيا پيا وڃن پر عالمي امن کي برباد ڪرڻ جي لاءِ پلان تيار ڪيا پيا وڃن. هي وقت آهي ته دنيا جون مهذب ۽ ترقي يافته قومون اقوام متحده کي قومن جو حقيقي ادارو بنائڻ لاءِ ڌرتي جي گولي تي سمورين غلام قومن کي آزاد ڪرائڻ لاءِ نيو مورل آرڊر جي پاليسي واضع ڪري. انهي اداري کي گهڻ قومي رياستن بجاءِ انهن قومي قيد خانن ۾ واڙيل حقيقي قومن جو نمائنده ادارو بڻايو وڃي. کيس چند رياستن کي وڌو پاور بنائڻ بجاءِ ان قومن جي مفادن جو حقيقي ادارو بڻايو وڃي. قومن جي آزادين، جمهوري، معاشي استحڪام کي يقيني بنائڻ لاءِ دنيا جي سمورن قومن سان رجوع ڪندي انهن جي گڏيل راءِ سان اقوام متحده جي نئين سر جوڙجڪ ڪندي قومن جي مٿان مڙهيل سامراجيت جو خاتمو ڪيو وڃي. هيٽيارن جو خاتمو آندو وڃي ۽ بين القوامي انصاف جي راه هموار ڪئي وڃي ته جيئن دنيا جي اندر حقيقي امن ۽ انصاف قائم ٿي سگهي.

قومون، عقيدن ۽ نظرين تي جنم ناهن وٺنديون، پر وطن، زبان، تهذيب، جاگرافي حدن ۽ اقتصادي بنيادن تي ٺهنديون آهن. سائين جي اير سيد

سنڌ جي برک ڏاهي، اديب، تاريخدان سائين عطا محمد پنيرو جو انٽرويو

ته اسان صرف قلم جا ڌڻي ناهيون پر اسان تلوار جا وارث پڻ رهيا آهيون. اسان لکي به ڄاڻو ته وڙهي به ڄاڻو ٿا. اسان دنيا جي پهريان ماڻهو آهيون جن انسان ذات کي علم جي نالي سان واقفيت ڪرائي، جنهن کي اندس اسڪرپٽ سڏيو ويندو آهي، جيڪا ڇهه هزار سال پراڻي آهي ۽ اسان جي وڏڙن جي نشاني آهي. جيڪا موهن جي دڙي ۽ ٻين ماڳن مان ملي آهي، جنهن کي مون سهيڙي ان کي ڪتابي شڪل آهي، جنهن مان پتو پوري ٿو ته اسان دنيا جا پهريان عالم آهيو جيڪي لکندا پڙهندا هئا. جن کي انسانيت جو شعور هئو، جيڪي انسانيت کي سمجهندا ها پر جيڪي جيوت جي حقن کي به تسليم ڪندا هئا ته جيوت کي به حق هوندا آهن

انٽرويو: کاهوڙي پينل

سنئين آهي جيڪو سائين جي ايم سيد به چوندو هو، دنيا جا مشهور انٽراپالاجسٽ به چون ٿا، منهنجي هر ترجمي جي پويان جيڪي مقالا آهن انهن ۾ لکيل آهي ته سنڌ کي تمام وڏو ڪردار ادا ڪرڻو آهي. کاهوڙي: توهان سڄي عمر قلم جو پورهيو ڪيو آهي ۽ ڪيئي ڪتابن جا مصنف ۽ ترجم نگار پڻ آهيو. سڄي حياتي سنڌ جي قصده خواني ڪئي اٿو، ان سچ پورهئي کانپوءِ توهان سائين جي ايم سيد جي مزار تي بيهي قلم کي ڇڏي ڪلاشنڪوف جا فائر ڪيو ٿا ته سڄي بدلاءَ کي توهان ڪيئن بيان ڪندو؟

سائين عطا محمد: بلڪل ادا! اهو ائين آهي ته اسان صرف قلم جا ڌڻي ناهيون پر اسان تلوار جا وارث پڻ رهيا آهيون. اسان لکي به ڄاڻو ته وڙهي به ڄاڻو ٿا. اسان دنيا جي پهريان ماڻهو آهيون جن انسان ذات کي علم جي نالي سان واقفيت ڪرائي، جنهن کي اندس اسڪرپٽ سڏيو ويندو آهي، جيڪا ڇهه هزار سال پراڻي آهي ۽ اسان جي وڏڙن جي نشاني آهي. جيڪا موهن جي دڙي ۽ ٻين ماڳن مان ملي آهي، جنهن کي مون سهيڙي ان کي ڪتابي شڪل آهي، جنهن مان پتو پوري ٿو ته اسان دنيا جا پهريان عالم آهيو جيڪي لکندا پڙهندا هئا. جن

توهان سان گڏ ناهن. جيڪي ماڻهو بهراڙين ۾ وينا آهن ۽ جيڪي توهان جي تحريڪ کي سڃاڻين ئي ڪو نه ٿا پر جڏهن توهان سرگرميون ڏيکاريندو ته ويڙهن جا ويڙها اچي توهان سان گڏ بيهندا پوءِ اوهان کي تعجب ٿيندو ته هي ايترا ماڻهو ڪٿان آيا آهن؟! ضروري ناهي ته اهي ماڻهو اوهان جيان بيهن پر انهن جا لڪل جذبا اوهان سان گڏ هوندا پر شرط اهو آهي ته اوهان عمل ڪري ڏيکاريو. اوهان ماڻهن کي اهو ته ٻڌايو ته اسان جڏهن پنجابين کي هتان ڪينداسين ته اهي ملڪيتون سنڌين کي ملنديون، اهو پڻ هڪ وڏو پرچار آهي، هڪ قسم جو اشتهار آهي. تڏهن قوم جو ڪو به سڌريل ماڻهو جنهن کي سنڌ جي لاءِ ذري جيتري به محبت آهي، اهو توهان جا پير چمندو، توهان اهڙا عمل ڪري ته ڏسو، اڳتي وڌي ته ڏسو، توهان جي قدمن ۾ قيامت پئي آهي، اوهان جتي قدم رکندو اتي سامراج لاءِ قيامت هوندو. اوهان گهٽ آهيو، اوهان جا هٿ خالي آهن چوڻ به فوج اوهان کان ڊڄي ٿي، هاڻ اوهان سمجهي ويو نه ته اوهان ڪهڙي قسم جا ماڻهو آهيو؟!

اسان ۽ اوهان تي صرف سنڌ جي آزادي جي ذميداري ناهي، اسان موهن جي دڙي جا ماڻهو سڄي دنيا کي امن جو گهوارو بڻائڻ چاهيون ٿا. باقي ادا ڳالهه سڏي

. کاهوڙي: سنڌ ۾ ٿيندڙ قومي سياست ۽ مزاحمت کي ڪيئن ٿا ڏسو؟ سائين عطا محمد: ادا مزاحمت ٿئي پئي، پر اسان کي اهو سمجهڻو پوندو ته مزاحمت جا ڪيئي رُخ هوندا آهن، لفظن سان به مزاحمت ٿيندي، جيڪڏهن ڪير چئي ٿو اسان کي سنڌ جي آزادي ڪپي اها به ته مزاحمت آهي نه! يا وري ڪير چوي ته اسان کي وڙهي آزادي حاصل ڪرڻ گهرجي اهو پڻ هڪ مزاحمت جو قسم آهي. جيڪو وڙهي ٿو ۽ چئي ٿو منهنجو رت سنڌ لاءِ حاضر آهي اها به مزاحمت آهي. مزاحمت جو ٽيون رُخ اهو آهي جيڪو مقتل تي بيٺو آهي، سر ڏيئي ٿو ۽ سنڌ جي آزادي جا نعرا هڻي ٿو ۽ هڪڙو پيغام ڏيئي ٿو ۽ ماڻهن جي صفتن کي مضبوط ڪري ٿو جيئن مظفر پتو شهيد ٿيو ان به ماڻهن جي صفتن کي مضبوط ڪيو، جيڪڏهن افضل پنهور، پريل شاهه، ضامن شاهه شهيد ٿيا آهن ته انهن به جڻ ماڻهن جي صفتن کي وڌيڪ مضبوط ڪيو آهي. ائين راجا جي شهادت به ماڻهن کي متحد ڪيو، هن به جڻ سنڌ جي سُنل روح جي اکين ۾ مرچ وڌا آهن ته بابا سنڌ ته هيئن ٿي چوي توهان هيئن چو آهيو؟ تنهنڪري مزاحمت جا ڪيئي روپ هوندا آهن. هڪ ٻي ڳالهه ته ماڻهو به توهان سان گڏ آهن، جيڪي توهان جي سمجهه مطابق

کي انسانيت جو شعور هئو، جيڪي انسانيت کي سمجهندا ها پر جيڪي جيوت جي حقن کي به تسليم ڪندا هئا ته جيوت کي به حق هوندا آهن، ٻوٽن جا به حق آهن يعني اسان اهي ماڻهو آهيون جيڪي فطرت جي وڌيڪ ويجهو رهيا آهيون. اسان ته وڻن، دريائين، ستارن جي پوڄا به ان لاءِ ڪندا هئاسين ڇو ته اهي فطري شيون هيون.

يعني اسان ان دور ۾ فطرت کي وڌيڪ ويجهو هئاسين ۽ هيئنتر به اسان سمجهون ٿا ته دنيا جي امن ۽ ترقيءَ جي ذميداري اسان مٿان آهي، سنڌ جي مٿان آهي ۽ اهو به مان محسوس ڪيو آهي ته تاريخ ۾

اسان وڏا تلوارباز آهيون، تلوار جا ڌڻي رهيا آهيون ۽ دنيا سمجهي ٿي ته علم جي ابتدا اسان ڪئي آهي جيئن هيراڪلاي مصر جي اسڪرپٽ آ جيڪا اسان کان 500 سال پوءِ جي آهي، ٽيونيفارما

ميسوپوٽيميا، عراق جي آ، اها 1000 سال پوءِ جي آهي، چين جي لکت 2000 سال انڊس اسڪرپٽ کانپوءِ جي دور سان واسطو ٿي رکي يعني اسان اهي پهريان ماڻهو آهيون جن سڀني کي علم سيکاريو آهي، جيئن سيڪاريو آهي ته زندگي ڪيئن گذارجي يعني اسان علم جا به ڌڻي آهيون ۽ اسان پهريان ماڻهو آهيون جن تلواربازي ڪئي آهي. دنيا کي تلوار هلائڻ سيڪاريو آ، اسان پهريان ماڻهو آهيون جن دنيا کي پهرين سادي مشين ايجاد ڪري ڏني آ، جيڪي ڦيٽي

جي شڪل ۾ آهي، ڪنپارڪي چڪَ جي شڪل ۾ آهي، اسان پهريان ماڻهو آهيون جن دنيا کي جمهوريت سان روشناس ڪرايو آهي، گريگوري الڪوسن ۽ فيئر سنس جو خيال آهي ته دنيا ۾ پهرين ڊيموڪريسي سنڌ ۾ هئي، يعني اسان وٽ موهن جي دڙي جي دور ۾ به جمهوري حڪومتي نظام موجود هئو اسان دنيا کي هر شيءِ ڏني آ، هر شيءِ جا سبق ڏنا آهن ته هيئن جيئبو آ، هيئن سماج هلائبو آ، جمهوريت هيئن هلندي آ، لوڪ راڄ هيئن هلندا آهن، انسان جا حق هيئن هوندا آهن، پاڻيءَ جا، وڻن ٻوٽن جا، جيتن جانورن جا حق هي آهن.

کاهوڙي: توهان جي يادگيرين جي حوالي سان ٿورڙو پڇنداسين ته ايدووکيسي ۾ توهان جو استاد شيخ اياز رهيو آهي ۽ سائين جي اير سيد سان به توهانجي ويجهڙائي رهي آهي، ان دور جون ڪي ساروئيون اسان سان ونڊيندڻو؟!

مان شيخ اياز جو جونيئر هئس، اسان گڏجي وڪالت ڪئيسين، اسانجي ڪافي ڳالهين تي اختلاف راءِ به رهي ۽ ڪونه به نهياسين، مونکي ياد ٿو اچي ته 80 جي زماني ۾ هڪڙي دفعي اسان، شيخ اياز ۽ مان، ميررسول بخش جي دعوت تي

خيرپور وياسين، رڪن الدين قاسم به گڏ هئو دعوت تان موٽندي جڏهن روهڙي ڪئنال تي پهتاسون ته سائين جي اير سيد جي ڪنهن ڳالهه تي اسان پاڻ ۾ اٽڪي پياسون ۽ ڪار بيهارڻ لهي بيهي رهياسين، جتي روهڙي ڪئنال ۽ ميرواهه گڏبا آهن نوڙهيءَ ۽ خيرپور جي وچ تي ڏاڍو تڪرار ڪيوسين پر هو سائين کي تمام گهڻو پسند ڪندو هئو توڙي جو هن جي طبيعت ۽ مزاج ٻئي قسم جا هئا پر اسان کي به شاعريءَ جي واسطي ڪجهه جاڳائي ويو. انهي ڪيدر ۾ ان دور ۾ گهڻا ماڻهو نظر اچن ٿا جن ۾ استاد بخاري آ، ابراهيم منشي آ، نياز همايوني آ، اهي

جڏهن بيهي
استيڄ تي
ڳائيندا هئا،
ڌرتيءَ جا قصيدا
ڳائيندا هئا ته
ماڻهو ڏڪڻ
شروع ڪندا هئا
جذبات کان، اهو
اهو دور هئو
جڏهن ون يونٽ
برپا هئو يا ان

کانپوءِ وارو دور هئو. سائينءَ سان منهنجيون ڪيئي ڪچهريون ٿيون ۽ شيخ اياز سان انهن معاملن تي، پڙيٽ به ٿيون، يعني آفيس کان ٻاهر، سائينءَ سان به منهنجي زندگيءَ جو وڏو عرصو گذريو پر سائينءَ کان آئون ٿورڙو (ڪلندي) پري گذاريندو هئس، آئون سياسي ذهن جو ته هئس پر منهنجو وري ادبي لاڙو هوندو هئو پوءِ سائينءَ جي پرسان ته ويٺا هوندا هئاسين پر ٿورو چڻ پري هئاسين، سائين جون ڳالهيون ٻڌندا هئاسين، اصول ٻڌندا هئاسين ۽ سائين

ته روايتي سنڌي هئو جيئن هُن موهن جي دڙي وارا سنڌي هُوندا هُئا، اخلاقي طور تي ، جرئت جي حساب سان، اهي ڳالهيون اسان جي روبرو ٿينديون هيون ، واقعي سائين پنهنجي رُوح ۾ ايئن ئي هُيو جيئن ائون پنهنجي رُوح ۾ عدم تشدد جو حامي آهيان پر جيستائين سنڌ جو تعلق آهي سنڌ لاءِ ته اسين وڙهي جان ڏيڻ جا قائل هئاسين پر سنڌ جي ڳالهه تي ته ايئن ڪرڻو ئي ڪونهي ڪو، سائينءَ ته اختر ڪاڪيپوتي کي موڪليو ۽ ان کانسواءِ بشير خان جو آفتاب ميئر کي گوليون هنيون، شاهه محمد شاهه هڪ زيدي وزير کي اغوا ڪيو، سائينءَ بشير ٺٽي کي اجرڪ پارايو، جيڪڏهن آفتاب ميئر کي گوليون هڻڻ واري کي سائين پاڻ اجرڪ ٿو پارائي ته پوءِ ڪير ٿو چوي ته سائين عدم تشدد جو حامي هئو؟ 1973 ع ۾ جو سائين سنڌ جي دوري تي نڪتو هئو ته جڏهن اسان ظفر شاهه وٽ ترسيا هئاسين ته سائين جي جلبي مهل اتي فائر ڪيا ويا هُئا، وري خيرپور پهتاسين ته سائين جي آجيان لاءِ فائر ٿيا هئا ته اسان ڪيئن سمجهون ته سائين عدم تشدد جو قائل هئو، يا سائين ٽنڊي آدم ڪاليج جي پرنسپال محسن شاهه، جيڪو منهنجو ڪلاس فيلو هئو، ان ڏي ماڻهو موڪليو ته پنهنجي چه پتن مان به پت ڏي ته انهن کي گوريلا ٽريننگ ڏيارين، اها ته منهنجي اکين ڏني ڳالهه آهي، ان جا پت اڄ به موجود آهن توهان پڇي ڏسو ته اها ڳالهه آهي يا ڪونهي. اُن کانپوءِ به ته سائين ڪيترائي ماڻهو موڪليا هئا ٻاهر ٽريننگ لاءِ ته پوءِ ڪيئن ٿا چون ته عدم تشدد جو قائل هئو، زين شاهه مون وٽ آيو هئو، جلال شاهه جو پيءُ، مون ان کي به چيو ته توهان ڪيئن ٿا چئو ته سائين عدم تشدد جو حامي هئو، مان چيو مانس

سائين ايئن ڪونه هئو جيئن توهان ٿا چئو ، جيئن شاهه محمد شاهه ٿو چوي، سائين ته جنگ جو حامي هئو جيڪڏهن نه ته پوءِ هيترن ماڻهن کي ٽريننگون ڏيارڻ جو ڪهڙو مقصد هئو. **کاهوڙي:** سائين توهان موهن جي دڙي جي ٻولي کي سمجهڻ ۾ ڪامياب ٿيا آهيو، توهان ان جي پاج تي ڪتاب به ترتيب ڏنو آهي؟! اسان کي ٻڌايو ته ان ٻوليءَ مان سنڌو تهذيب جا ڪهڙا اسرار عيان ٿيا ؟! **سائين عطا محمد:** سنڌو لکت ۾ گهڻي قدر بادشاهن جا نالا لکيل آهن ۽ جيڪي وڏا رشي ٿي گذريا آهن، انهن جا نالا آهن ۽ ٽيڪس پيٽرز يعني ڍل پيٽاريندڙن جا نالا آهن، ڳائڻن جا نالا آهن پر ڪابه وڏي تحرير ڪانه ٿي ملي ، فقط اهي ئي تحريرون آهن جن کي سرڪاري مهر يا نبي طور استعمال ڪيو ويو آهي، ٿي سگهي ٿو ته ڪا وڏي تحرير به ملي، امکان **کاهوڙي:** پوءِ ان پسمنظر ۾ توهان موهن جي دڙي جي تهذيب ڪيئن بيان ڪندؤ ته ان جا اثر ڪيترا وسيع هئا دنيا تي ۽ ڪيترا پائيدار هئا؟ **سائين عطا محمد:** موهن جي دڙي جا اثر پهريان ته ٿانو آهن، اها هڪڙي ثقافت آهي، يا جيئن جمهوريت آ، اها موهن جي دڙي جي آ، اسان ڏسون ٿا ته نڪر جو ٿانءُ هڪ سمپل مشينري جي ابتدا آهي، ڪنپارڪي چڪ جي ايجاد آهي سابه اتان شروع ٿي آ، يا موهن جي دڙي ۾ ڦيٿو ايجاد ٿيو آ جيڪو گاڏي کي ٿو هلائي ، هاڻي جديد دور ۾ گاڏي، ڦيٿي کي ٿي ڦيرائي، ڪهڙو فرق آ؟! ڪو به فرق ڪونهي معنيٰ اها تهذيب مسلسل هلي پئي، پيو آهي اسان جو علم، جنهن علم جا اسان بنياد رکيا اهو اڄ تائين ترقي

ڪندو اچي پيو، پوءِ ان مان ڪيئي شعبا نڪتا جيئن فلاسافي، سائيڪالاجي ، ميڊيڪل جو علم يا پيا شعبا ، پر ابتدا ته اسان ڪئي آ نه ادا! يا اسان جي فلاسافي، جيئن هڪ ڪتاب آهي جارج گڊ ورت جو ”گريڪس ان انڊيا“ ، اُن ۾ هُو لکي ٿو ته سنڌ جي فلاسفرن جو هڪ ٽولو يونان وڃي نڪتو، اتي هنن سقراط کان پڇيو ته هي جيڪا تون فلاسافي ڪرين ٿو اها ڇا جي فلاسافي آ ته هُن چيو ته اها فلاسافي آهي ته جيئجي ڪيئن؟! جيئن جو ڍنگ ڪهڙو هُجي؟! ته هنن چيس ته تو فطرت کي سمجهيو آهي ته فطرت يعني نيچر آهي ڇا؟ چيائين نه ، چيائونس ته تو فطرت کي ٿي تو ڪونه سمجهيو آ ته هي سوال تو وٽ آيا ڪيئن؟! تون ته جاهل ٿو نظر اچين! سنڌين سقراط کي منجهائي ڦٽو ڪيو ۽ اهو چيو ويندو آهي ته ”اٽم“ ڊيموڪرائيٽس يوناني دريافت ڪيو، گڊورت لکي ٿو ته ايئن ڪونهي ڪو، پر ڊيموڪرائيٽس اهو نظريو به سنڌين کان سکيو ، جڏهن هُو ايران ۾ هُئو چوٿين يا پنجين صدي قبل مسيح ۾، اتي سنڌي فلاسافر به هئا، جن هنن کي سيڪاريو ته اٽم ڇا ٿيندو آهي! سنڌي ان پائي جا ماڻهو آهن جو سائنس جي شروعات به انهن ڪئي، فلاسافي اتان شروع ٿي، جڏهن هُو سقراط کي منجهائي ٿا وجهن، ڊيموڪرائيٽس کي سيڪارڻ وارا سنڌي هئا، اهي حوالا گڊورت جي ڪتاب ۾ موجود آهن ، 151 صفحي تي، مون اهي سڀ ترجما ڪري ڇڏيا آهن ته اسان آهيون ڪهڙي شيءِ ، علم اسانجو آ، حلم اسانجو آ، تلوار اسانجي آ، قلم به اسانجو آ! انسانيت به اسان جي آ، جڏهن انسانيت کي نقصان رسندو ته انسانيت کي بحال رکڻ لاءِ

وڙهنداسين به اسان! اسان تي ذميواري آ
اها موهن جي ڌڙي جي!

کاهوڙي: توهان جا ايندڙ ڪتاب ڪهڙا آهن؟!

سائين عطا محمد: ايندڙ ڪتابن ۾ هڪڙو آهي، ڪئبرج هسٽري آف انڊيا، سنڌ جي تاريخ آهي، تمام وڏي آ، 800 صفحن جو ڪتاب آهي، جيڪا شروع ٿئي ٿي سڪندر اعظم جي دور کان اڳ ستين جي دور کان، ٻيو ڪتاب به تاريخ جو آهي ”اينسٽ انڊيا“ جيڪا ستين دور کان شروع ٿي ٿئي عرب دور تائين، جيڪو به 800 صفحن جو آهي، اهي ئي ڪتاب آهن پوءِ به جيڪڏهن عمر جو حصو ملي ويو ته مان سنڌ جي جاگرافيءَ تي ڪم ڪرڻ ٿو چاهيان، سنڌ جاگرافيءَ جا ٻه ڪتاب آهن هڪ تاريخدان ٽالميءَ جو آهي ۽ ٻيو آهي اسٽيپو جو، ٻئي رومي ليکڪ آهن ۽ متاثر آهن يونانين کان. اها به سنڌ جي سڪندر واري دور جي جاگرافي آهي سو اهي ٻه ڪتاب آهن جيڪي ترجمو ڪرڻ جو ارادو اٿم.

کاهوڙي: ڊارون جي ٿيوري تي به توهان ڪو ڪم ڪيو پيا؟

سائين عطا محمد: ها ڊارون جي ٿيوري تي مون ڪم مڪمل ڪري ڇڏيو آهي، ڊارون جا ٻه ڪتاب هئا جيڪي مون ست سال پهرين ترجمو ڪري ڇڏيا هئا، جن مان هڪ ”اوريجن آف اسپيشيز“ ۽ ٻيو آهي ”ڊيسينٽ آف مئن“، اهي ٻه ڪتاب آهن جنهن دنيا جي تخليق جي تصور کي تبديل ڪري ڇڏيو پر اهي گهٽ ڳالهه وٺ پيل آهن، هاڻي جڏهن ڏٺي، اهي ڪمپوز ته ٿي ويا آهن پر انهن جي پروف ريڊنگ لاءِ ڪو ماڻهو ئي ڪونه ٿو لپي.

کاهوڙي: سامراجي ڌر سدائين قومي مزاحمتي انقلابي ڌرين جي قيادت کي

متنازع بڻائڻ لاءِ حتي الامڪان ڪوشش ڪندي آهي ته جيئن غلام قوم طرفان انهن کي ملندڙ سياسي ۽ اخلاقي مدد کان انقلابي ڌرين کي محروم ڪيو وڃي. اهڙي ئي پروپيگنڊا هن وقت به سنڌ ۾ جسمم قيادت خلاف ڪئي پئي وڃي، توهان ان باري ۾ ڇا چوندؤ؟!

سائين عطا محمد: اهڙا افواه سامراجي ڌرين طرفان پڪيڙيا ويندا رهيا آهن جيئن سورهي بادشاه لاءِ به هلايا ويا هئا، پر اهي افواه ئي هئا نه، توهان به ساڳي ئي قسم جا افواه پنجابين خلاف هلايو، اهو ناهي ته صرف جسمم پر دنيا جي اندر جتي به سامراج رهيو آ، نارت آفريڪا کان ساوٿ آفريڪا تائين، پوءِ موزمبيق هجي، روڊيشيا هجي، ڪمبوڊيا هجي، مشرق هجي يا مغرب هجي طريقو ساڳو ئي رهيو آهي سامراجي قوتن جو، مذهبي ڌرين کي، مذهب کي استعمال ڪيو ويو آهي، پروپيگنڊا ڪندا آهن ته جيئن تفریق پيدا ٿئي، عوام ٽڪرا ٽڪرا ٿئي، هڪ هڪ کي اسانجي اها ڳالهه ٻڌايو ته جڏهن وهانءُ به ٿيندو آ ته سامراج کي اهو پوءِ هوندو آهي ته اتي به ڪا قومي ڳالهه نه ٿيندي هجي، ڪو مرنڊو آ ۽ اتي سنڌين جو ميڙ ٿيندو آ ته اتي به متان ڪا انقلابي ڳالهه ٿئي، هو شڪ جو شڪار هوندا آهن، اهو جيڪو جسمم خلاف ڪيو پيو وڃي اهو جتي جتي سامراج رهيو آ نه اتي اها پروپيگنڊا ڪئي ويندي آ ته انقلابين کي تخريبڪار ڪري پيش ڪيو ويندو آهي، پير صاحب پاڳاري کي به دهشتگرد چيو ويو نه ادا جيڪو اڄ اسان جو هيرو آ. اسان دهشتگرد آهيون ته هنن جي لاءِ آهيون! پر ڌرتيءَ جا ته هيرو آهيون. پوءِ سورهي بادشاه هجي، سپاش چندر بوس هجي، يا ڀڳت سنگهه هجي ايئن اڄ به جن کي پنجابي سامراج

دهشتگرد ٿو چوي سي اسان جا هيرو آهن ۽ اها ڪا نئين ڳالهه ته ڪانهي توهان سامراج جي تاريخ کي پڙهي ته ڏسو نه! سامراج جي چال ئي اها هوندي آ ته ڪيئن قبضو برقرار رکجي هندستان تي، ساوٿ آفريڪا تي، روڊيشيا تي. ان تي ئي ته هنن جي زندگي جو دارومدار آهي. هن وٽ ڪيئي نمونا هوندا آهن توهان به اهي ئي نمونا اختيار ڪيو.

کاهوڙي: سائين سنڌ ۾ قومي تحريڪ جا سرگرم ڪردار، دانشور جسمم چيئرمين تي الزام هڻي رهيا آهن، توهان جي ان معاملي تي ڪهڙي راءِ آهي؟!

سائين عطا محمد: اهو ته فطري آهي، اهي ته سرڪار جا مهرا آهن، توهان انهن کي ڇڏي ڏيو، انهن تي ميار نه ڪيو، جيڪو وڻين پلي پيا چون، ڪتو پونڪندو رهندو، فقير پنهنجو روزگار سان لڳل هوندو، ڪتن کي پئونڪڻ ڏيو. ڪتن تي اعتراض ئي نه ڪيو ته ڪتو ڇو پيو مون تي پئونڪي، ڪتن جو ڪم ئي پئونڪڻ هوندو آهي نه ادا، ڇو ته جيڪي پرانيءَ پڇ تي ڪيڏندا آهن سي پئونڪندا آهن. رحمان پنهنجو ڪم ڪري ۽ شيطان پلي پنهنجو ڪم ڪري، بس... توهان سرڪار کي به ڇڏي ڏيو جيئن وڻيس تيئن ڪم ڪري توهان پنهنجو ڪم ڪيو ادا. به قوتون هونديون آهن هڪ صالح قوت آ، بي غير صالح قوت آ، انهن ۾ تضاد آ، اهي ٻئي گڏ گڏ هلنديون آهن، جيئن اسان جي جسم ۾ بيڪٽيريا به آهن ته مدافعتي جزا به، هڪڙو بيمار ڪندو آ ته ٻيا وري نڪ ڪري ڇڏيندا آهن. کاهوڙي: سائين سنڌ جو اديب پا پڙهيو لکيو ڪيڏر جيڪو دانشور به سدراڻي ٿو ۽ سڀ ڳالهه جي جاڻ به رکي ٿو پر ان جو ڪو خاص قومي ڪردار جڙندي نظر نه پيو اچي، ان جا ڪهڙا سبب آهن؟!

سائين عطا محمد: اهو ان ڪري آهي جو هڪ توازن هوندو آهي، جيڪڏهن قومپرست توازن ۾ مٿي اڀري آيا نه ته ساڳيا اهي اديب اچي قومپرستن سان ملندا، اهي ويڪائو مڊل ڪلاس دانشور ٿيندا ئي ائين آهن، اهي وڃن ٿا هوندا آهن، جڏهن ڪنهن به سڄي قومپرست ڌر جو پڙ ڳرو ٿيندو محسوس ڪندا آهن ته بيرڪي اچي اتي بيهندا آهن، سو به آهستي آهستي سرڪندا آهن، هڪدم ڪونه سرڪندا آهن، متان ماڻهن کي شڪ پئي ۽ اهو به جتي ڪٿي ٿيو اٿو، هر غلام قوم جنهن تي سامراج قابض

هوندو آهي ان جا اديب ۽ پڙهيا ڳڙهيا فرد ايئن ئي رهيا آهن، جيئن موجود دور جا وڪيل اديب آهن. تنهن جي ڪري توهان هنن تي ڪو به شڪ يا تنقيد نه ڪريو، اهي تاريخ جي ڌوڙ منهن ۾ وجهي پنهنجو موت پاڻ مري ويندا.

کاهوڙي: انهن لاءِ توهان جي ڪا صلاح يا سمجهائي؟

سائين عطا محمد: نه، مان ڪهڙي صلاح ڏيان، بس جوان ٿو ته اچو سنڌ لاءِ ڪجهه ته ڪيو، غلامي سدائين ڪانه رهندي هي غلاميءَ جا ڳڻ هڪ ڏينهن ڳچين تان لهي ويندا، پيرن مان به پٽيند لهي نڪري ويندا. ته ان دور کي سمجهو ته جڏهن توهان جي هڏن جو به نه پوست مارتم ٿئي، هر ڪنهن جي هڏن جو پوست مارتم ٿيندي، تاريخ ۾ اسان جا ايندڙ نسل اسان سڀني جي هڏن جو پوست مارتم ڪندو ته بچل پئيري، عطا محمد ڪٿي بدمعاشي ڪئي؟ جي اير سيد ڪهڙي غلطي ڪئي؟ ڪير وڙهيا ڪير نه وڙهيا؟ سو ادا ڊڄو ان ڏينهن کان جڏهن ايندڙ نسل اسان جي ڪردارن جو پوست مارتم ڪندا. اهو تاريخ جو باب لکيو ويندو.

توهان سورهي بادشاهه جي زندگي پڙهي هوندي، هو هڪ انتهائي بهادر انسان هئو، سنڌ جي آزاديءَ لاءِ وڙهيو، هن جو اهو نعرو ته وطن يا ڪفن، آزادي يا موت، فلسطين وارن جو ڪونه هئو، اهو سنڌ جو نعرو هئو ۽ واقعي هن ڪري ڏيکاريو، مان هن تي گهڻو ڪم ڪيو آهي، سائين جي اير سيد چون به غلطيون ته آهن پر اهي غلطيون آهن، غداري ته ناهي، غلطيون ته توهان چئي سگهو ٿا پر سنڌ جو غدار، سيد کي نه ٿا چئي سگهو، غلطيون اٿس اهي پاڻ به تسليم ڪندو هئو، مان به تسليم ڪيان ٿو پر، کيس سنڌ جو غدار چوڻ، اهو غلط، ناممڪن آ.

کاهوڙي: ڪجهه قومپرست ڌريون پارلياماني سياست ڏانهن لاڙو رکن ٿيون، ايستائين جو جيئي سنڌ جي به ڪجهه ڌڙن مڪاني چونڊن ۾ به حصو ورتو، توهان پارلياماني سياست ڏانهن قومپرستن جي ان لاڙي کي ڪيئن ٿا ڏسو؟

سائين عطا محمد: سائين ڳالهه اها آهي ته سائين امداد محمد شاهه مونکي هڪ دفعي چيو ته پارليامينٽ ۾ رهي اسان سنڌ لاءِ ڪجهه نٿا ڪري سگهون ۽ اها سياست ئي اجائي آ. اهي سائين امداد محمد شاهه جا لفظ هئا ۽ سائينءَ به ڏسو نه ته پارلياماني سياست به ڪئي آ.

پنهنجي حساب سان ون يونٽ جي دور تائين اسيمبلي جو ميمبر رهيو، چونڊن ۾ حصو ورتائين. منهنجو ته اهو نقطه نظر آهي ته پارلياماني سياست انگريزن جي دور ۾ اڃان ڪجهه هئي، انهن ۾ ڪجهه لڇڻ هئو، هن وقت موجودا پارليامينٽ کي ته اسان جمهوريت به نٿا چئي سگهون. پارليامينٽ جو مقصد جمهوريت ڪونهي ڪو، جمهوريت جو مقصد اهو ڪونه هوندو آ ته رڳو ووٽ هجي، وزارت ملي وغيره وغيره، اهو ته انگريزن جي دور ۾ به هئو، خود سائين به وزير رهيو، وزير اعليٰ به سنڌي هوندو هئو، ميمبر به سنڌي هئا پر جمهوريت ته ڪانه چئبي اها. ان ۾ ته ماڻهن کي ريجيٽائين ٿا ٽڪر تي، جن ته ٽڪر هٿ ۾ ڏيئي هنن کان سڀ ڪجهه ڪسي ورتو. پيپلز پارٽي يا نواز ليگ جي جمهوريت کي توهان جمهوريت چئي ئي نٿا سگهو، ڇاڪاڻ ته اسان ان جمهوريت کي ڊفائين ٿي نه ٿا ڪري سگهون ته what is democracy؟

ڊيموڪريسي صرف ووٽ ۽ زورتن جو نه نالو ڪونهي، ڊيموڪريسي جي معنيٰ آهي ته هڪ هڪ انسان جي هر هڪ حق جو تحفظ، جتي سنڌ جي ۽ سنڌي ماڻهن جي حقن جو تحفظ آهي ئي ڪونه ته پوءِ اسان ان کي ڊيموڪريسي ڪيئن سمجهون؟ پر جيڪڏهن توهان ان کي ڊيموڪريسي به سمجهو ته به ان تي پنجاب جي بالادستي آ، جيڪڏهن مارشل لا آهي ته به بالادستي پنجابين جي آ، تنهن ڪري اسان کي ته پنهنجو راڄ رکڻو آ نه ادا، جمهوري هجي به ها ته به اسان جو حق آ نه آزادي، جيئن انگلينڊ ۾ سهي جمهوريت آ تڏهن به ڪوششون هلن پيون، حق به ملن ٿا پوءِ به اسڪاٽلنڊ جا ماڻهو ته آزادي گهرن ٿا نه. اسان کي حق آ آزاد رهڻ جو پوءِ هو پلي فرشتا هجن، آزادي کي ٿي ۽ آزادي وٺنداسين، هيٺ پنجابي گريٽر پنجاب جا حامی آهن. اسان لاءِ پارلياماني سياست جو نقطه نظر مان سمجهان ٿو ته غلط آ ۽ اسان کي پنهنجي حق لاءِ وڙهي حق وٺڻا آهن، پارليامينٽ مان اسان کي ڪابه شيءِ ڪانه ملندي.

کاهوڙي: توهان شهيد راجا ڏاهر پٺڀري جي لاءِ چوندا رهيا اهو ته ”مان ٿيوري آهيان ۽ راجا منهنجو پرنڪٽيڪل آهي“، ته راجا جي شهادت تائين سندس جدوجهد کي توهان ڪيئن ٿا ڏسو؟

سائين عطا محمد: آئون ته ايئن ٿو سمجهان ته هو ڊيموڪريٽڪ ماڻهو هئو ۽ ايئن ٿو سمجهان ته جسم ۾ جيڪڏهن هو نه هجي ها ڪنهن بي تنظيم ۾ هجي

ها ته به هن جو ڪردار ايئن ئي هجي ها. جيئن لالا اسلم آ، ايئن ڪونهي ته ڪو هي جسم جي ڪري اهو ڪردار ٿو نپائي پر سنڌ جي محبت جي لحاظ سان جتي به هجي ها اهو ئي ڪردار ادا ڪري ها پر جيڪڏهن هو جسم ۾ آيو آ ته اهو پلس پوائنٽ آ. مان ان نقطي نظر جو آهيان ته جيڪو ماڻهو سنڌ لاءِ devoted آ، اهو ڪنهن به پارٽي جو محتاج ناهي، هاڻي جيڪڏهن پارٽي سٺي آ ته پتي پلائي آ پر جيڪڏهن ڪو ماڻهو سائين جي اير سيد کي نٿو مڃي پر سنڌوديش جو ڪتر حامی آ ته مان ان کي ڇڏي نه ڏيندس نه! سائينءَ جو به ته نقطه نظر اهو هئو نه! نقطه نظر آهي ئي سنڌ جي آزاديءَ جي ڳالهه، سنڌ سان محبت، اها جيڪو به ڪندو ان کي گڏ ڪڻو آ، ان کي سلام ڪرڻو آ.

کاهوڙي: آخر ۾ قومي ڪارڪنن لاءِ ڪهڙو پيغام ڏيندا؟

سائين عطا محمد: انهن کي اهو ئي چوندس ته لکي چي نالي ڪيرائڻ کي ڇڏي، پريس رليزن کي ڇڏي، گمناميءَ جي حيثيت ۾، گمنام ٿي سنڌ لاءِ ڪم ڪيو پوءِ توهانجو نالو هتي نه پر تاريخ ۾ لکيو ويندو، تنهن جي ڪري توهان ظاهر داري وارين ڳالهين کان پري رهي، devoton سان، سچائيءَ سان، ايمانداريءَ سان سنڌ جي مٽيءَ ذري ذري پاڻيءَ جي قطري قطري، سنڌ جي وڻن، سنڌ جي وڻن، ٻوٽن، سڀني جي حفاظت ڪريو. اها ئي توهان جي ذميواري آهي ۽ لڪ لڪوئيءَ سان ڪم ڪريو، اها ئي اسان جي تاريخ آهي ۽ اسان جي تاريخ انهن تي ئي ٻڌل آ جيڪي گمنام رهيا آهن، جن جو اڄ تائين نالو ئي ڪونه ورتو ويو آ ته اهي ڪير هئا. هميشه اسان جي سلطانن جو ذڪر ڪيو ويو آ پر انهن جا نالا شايد لڪل آهن جن سنڌ کي اصلي طريقي سان بچايو تنهن ڪري اسان انهن ماڻهن ۾ شمار ٿيون جن گمناميءَ ۾ سنڌ جي خاطر سر ڏنو ۽ سنڌ جي عزت ۽ وقار کي بحال رکڻ لاءِ پنهنجا ڪنڌ ڪپايا ۽ سنڌ مٿان پنهنجي هر شيءِ قربان ڪري ڇڏي.

سائين جي اير سيد فرمايو
جيسين اسان جي ڪارڪنن جو اخلاق
درست نه ٿيندو تيسين هو ڪجهه به
ڪري نه سگهندا

http://fbsindhi.wordpress.com

سنڌ ۽ سنڌيت جي شناخت ڏيندڙ سائين جي ايم سيد

هزارين سال اڳ جڏهن نوح بيٽيءَ کي سنڀايو پي ان وقت به سنڌ پنهنجي ترقي جي عروج تي هئي، هڪڙو خيال اهو به آهي نوح جو بيٽو ڪنهن ٻي هنڌ نه پر سنڌو ماٿريءَ مٿان آيل ٻوڏ سبب ٽڪرائجي کيرٿر جي چوٽي وٽ بيهي رهيو هو ان متعلق تاريخدانن جي پختي راءِ آهي ته منوح اصل ۾ سنڌي مهاڻن يا ملاحن جي قبيلي جو پيغمبر هو ۽ سندس نالي مان نوح مان نڪتل آهي. اڄ ڪلهه سنڌ پنهنجي ڪروڙين سالن جي ڄمار جي بدترين دور مان گذري رهي آهي. اسان مٿان انهيءَ اسلام جي غلبي جي ڳالهه ڪئي پئي وڃي جنهن جا جڏهن بنياد پيا هئا ته ان وقت اهي جاهليت جي اعليٰ درجي تي فائز هئا ۽ نيائين کي پيدا ٿيندي ئي جيئرو پوري ڇڏيندا هئا، پر اسين سنڌي اسلام جي ابتدا کان تي هزار سال اڳ سنڀارا کي پاروتيءَ جي ديڻ سمجهي ان جي پوڄا ۽ عبادت ڪندا هئاسين.

سڏين ٿا. پر هندوستان جهڙو اجگر ملڪ اتي موجود ڪو نه هو، اهو سامونڊي ويرن ذريعي رڙهي سرڪي اچي سنڌ سان بيٺو...!!! انهيءَ ڪنفيڪون کان قائم سنڌ ڪروڙين سالن کان پوءِ به پنهنجو وجود قائم ۽ برقرار رکيو آهي اهو حيرت ۽ قدرت پنهي جو شاهڪار آهي. توڙي جو سنڌ ساري عالم جو وهنوار هلائيندڙ، زيرو يا بڙي ۽ ڦيٽي کي ايجاد ڪندڙ آهي. انهيءَ سنڌ وٽ انساني سائنسي سوچ جي انتها واري هن دور جون سڀ خاصيتون هزارين سال اڳ موجود هيون. آمريڪي ليڪڪ جارج ڪرسٽوفر چئي ٿو ته نيويارڪ جيڪا هن وقت سائنس بيسڊ سٽي آهي انهيءَ جو موازنو اگر موهن جي دڙي سان ڪجي ته هوند موهن جو دڙو وڌيڪ آرڪيٽيڪٽڪ ۽ انجنيئرنگ جو شاهڪار آهي. ان جي سمورن پاسن جو جائزو وٺجي ته 20هين صدي جي پڄاڻي ۽ 21 صدي جي ابتدا وارو نيويارڪ به مات ڪائي وڃي ٿو.

تاريخ جي ڄاڻ پنهنجي جڳهه تي پر جيالاجي يا زمين جي علم جا ماهر سنڌ جي موجوده شڪل يا

سجاد شر

ان جي خطي کي لکن سالن جي سفر بعد آسٽريليا ڪنڊ مان اتي پهتل پائين ٿا. اهو ئي سبب آهي جو آسٽريليا پنهنجي ڪنڊ جنهن جي چوڌاري سمنڊ آهي انهيءَ ڪنڊ تي هن وقت هڪ ئي ملڪ موجود آهي جنهن کي ڪينگرو ڪنٽري سڏين ٿا اهو پنهنجي ٻيٽ جو اڪيلو ۽ وشال ملڪ آهي ويهه ڪروڙ سال پهرين جڏهن سمنڊ ۽ زمين جي ميلپ ۽ ٽڪراءُ سبب زمين جدا ٿي نڪري خشڪيءَ جو وجود پيو ۽ ست ڪنڊ يا براعظم ٺهيا ان وقت سنڌ جنهن لڙڪيٽوڙ يا ميگنيٽيوڊ تي موجود آهي اها اتي ڪانه هئي پر آسٽريليا کان سرڪندي اتي پهتي آهي. جڏهن ته ڪجهه جيالاجي جي ماهرن جي راءِ آهي ته سنڌ اتي موجود هئي جنهن کي انڊس ويلي

ڪروڙين سالن جي سفر ۽ ارتقا جي محرڪ سنڌ جي ماضي کي ڏسجي ته فرنگين جي قند مان ڦاسندڙ سنڌ انڊس ويلي کان ڪٽجي صرف ملتان جڙ پور گجرات ۽ راجستان جي صحرائي علائقن کان ويندي سبي ڍاڍر لس بيلي تي مشتمل هڪ لک 10 هزار چورس ميل تي مشتمل اهو سنڌ وطن هو جنهن کي جيڪڏهن چوڪنڊي پليٽ سان مشاهبت ڏجي ته ان جي هڪ حصي يعني اتر کان سنڌو درياءَ، اوڀر کان وارياسا پٽ، ڏکڻ کان سمنڊ ۽ اولهه کان هندو ڪش جبلن جي قطار، کير تر جهڙو جالوان ۽ جوان پهاڙ هئا. انهي پليٽ جي وچ تي سرسبز ڪيٽ، ٻاجهريون، سرنهن، سٽي، ڪمند، ڪڻڪ، ڪپهه کان ويندي پان ۽ تماڪ جا فضل هئا، انهي سنڌ وٽ چار مندون هيون بهار سنڌ کي وادي بڻائي سرسبز ڪري ڇڏيندو هو....!!!

سنڌ دنيا جو واحد ملڪ هئي جتي ماڻهو ته ماڻهو پر جانورن لاءِ به هزارين ايڪڙن تي ڪوچا هوندا هئا، انهن لاءِ چراگاهون هونديون هيون، انهن جي پاڻي پيئڻ لاءِ به سوين ايڪڙن تي مشتمل تلاءُ موجود هئا. ٻيو ته نهيو پر سنڌي بادشاهه نيائين کي به مال ملڪيت ڏن دولت مان برابر جو حصو ڏيندا هئا. انهيءَ جي شناخت اڄ واري نيائي نمائيءَ واري نه هئي پر انهيءَ جي حيثيت ٻاگهل واري هئي جنهن کان تخت نشين ڀائر به صلاح ۽ مشورا ڪندا هئا پر اسان تي زوري مذهب مڙهندڙ اسلام جا نيڪيدار اڄ به عورت جي گواهي کي به اڌ تسليم ڪن ٿا. سندس ملڪيت ۾ چوٿون حصو آهي، جيڪو به شايد ڪنهن کي مليو هجي....!!! انهيءَ اسلام جي گرد غبار ۾ گهيرييل سنڌ پوءِ به لطيف، اوڏيري لعل ۽ سامي جي سلوڪن، ماتا کي راضي ڪرڻ

لاءِ مسلمان هوندي به پرساد لازمي ورهائيندا هئا. اهڙي آئيدل سنڌ جيڪا نيوتن جي ڪارنات انجڻ جيئن 100 سيڪڙو پرفيڪٽ هئي انهيءَ سنڌ تي ايلينز، سڪندر يوناني، تاتاري، ارغوني، عرب، خلجي مغل نه ڄاڻ پورچوگيز، ڊچ الائي ڪيترن يارنهن هزار کان مٿي حملا ڪيا. پر پوءِ سنڌ سدا سهاڳڻ رهي....!!! ان جي سينڌ ڪجهه وقت لاءِ اجڙي ته به وري ڪو ڏاهر ڏهر سين سندس سندور ۾ رت جي مانگ ڀرڻ لاءِ جان تائين به واريندو رهيو. ڪو دولهه دريا خان سبي ڍاڍر تائين دشمن کي ڊوڙائيندو رهيو اها ڍاڍر جيڏانهن هن جديد دور ۾ فور ويل ۽ لگزري گاڏيون به ٽڪائي وجهن ٿيون. ان پاسي ارغونن ۽ افغانين کي گهوڙي تي ڊوڙائيندڙ دريا خان سنڌ جو سپوت هو. مطلب تي هن سنڌ لاءِ ڪي مرد مجاهد پالا هڻي پاڪرين وڙهيا ته ڪن مخدوم بلاول ۽ شاهه عنايت بڻجي گيان ڏنا ته سنڌ اسان جي پالڻهار به آهي ته سنڌ اسان جي ماءُ به آهي ان جي حفاظت عبادت مترادف آهي.

سجڻ ۽ ساڻيه ڪنهن اڻاسي وسري حيف تنين کي هوءَ وطن جن وساريو پر افسوس فرنگين جي قند ڀر هڪ لک 10 هزار چورس ميل تي قاتل وطن سنڌ جي اڀاڳ جا ڏينهن ان وقت شروع ٿيا جنهن ڏينهن اڃن ۽ گاڙهين پتين سان جهوليندڙ جهنڊو پڪي قلعي تان لاهي اتي برطانوي سامراج جي علامت بڻيل جهنڊو ڦڙڪايو ويو. خبر اٿو؟ اڄ انهيءَ قلعي تي جنهن کي کير ۽ گلاب سان ڌوتو ويندو هو اتي پڳڙي ۽ پاڇامي جو راڄ آهي اتي ڪو نسواري به خان بڻيل آهن. جتي سنڌي تهڪ گونجندا هئا اتي ڌاري ٻولي ۽ دٻي ۾ نڪرين جي آوازن واري اچار تي مير شير محمد ۽ هوشو

شيدي اپ ڏانهن نهاري چوندا هوندا ته اسان کي ڪهڙي گناهه جي سزا ملي هئي جو مارئيءَ جي ملير تي پڳڙين نسوارين دنيا جي ڌڪاريل لوڏن ۽ پنجابي ڪٽڪن جو واسو ٿيو....!!!

شايد اهو ئي سبب آهي جو اڄ جيئن دنيا جي شيعا آبادي جيئنيزيد سان نفرت ڪري ٿي اسان سنڌين جي نفرت ان کان وڌيڪ آهي چارلس نيپئر سان، جنهن کي اياز ملامت ڪندي چيو هو.

ڪٿا نيپئر! اتي پنهنجا پونئر ڏس گورا توکي جس ڪارا چڻي ڪيترا 100 سالن جي استحصال مال ملڪيت مڏي ميٽڙ جوڏن جون چاتيون چلني ڪرڻ بعد انگريزن سنڌ پنهنجي پالتن پڳڙي ۽ نيم پڳڙي پاتل مسلم ليگ جي ڦرمار ۽ پرماريت مليشيا جي حوالي ڪري هتان پرلوڪ پڌاري ويا. جڏهن هتان هي ويا ته سنڌ ريڊ ڪلف واري بچڙي پين جي لڪير سان اڏواڙ ٿي صرف هڪ لک 10 هزار چورس ميل مان صرف 57 هزار چورس ميل وڃي بچي....!!!

هائ. سنڌڙي تنهنجو نصيب سڻائو نه ٿيو انهيءَ سنڌ هن نام نهاد پاپي چولو پاڪستان نهڻ شرط 20 لک پڳوڙن مسلمانن جي نالي تي آڻو پڳت ۽ بار برداشت ڪيو. سونهاري ۽ سهڻي سنڌ ڪليم جي پرچين سان ڌارين هٿان ڌارين ۾ ورهائجندي رهي ۽ اسين ايوب ڪهڙي جي مانند ماڻ رهياسين....!!!

هائ. سنڌڙي تنهنجي سيني تي هي هاجا روز ٿين پنهنجا مرن ۽ ڌاريا عيش ڪن هي هاجا روز ٿين

انهن سمورن دردن سورن انيائن ۽ ايڏائين جو ادارڪ ڪنهن کي هو ته اهو هڪ ئي ماڻهو هو جيڪو پاڻ کي غلام مرتضيٰ

شاه نه پر جي ايمر سيد چونڊو هو. اسين سنڌي کيس نهايت عقيدت سان رهبر سنڌ سائين جي ايمر سيد سڏيندا آهيون. سائين جي ايمر سيد تي اگر ڪو مقرر ڳالهائي ته بنا ساهي سالن تائين ڳالهائيندو رهي. پر ان جي ڪم ڪار ۽ ڪردار تي لکڻ چاهي ته سوين شمارا ۽ پرچا لکندو رهي. هونئن به ڪروڙين سالن جي تاريخي سنڌ کي سندس حقيقي تعارف سنڌوديش جي نانءُ سان وڏي زور شور شد مد سان اڇاريو آهي ته اهو صرف جي ايمر سيد ئي آهي.

ڪي رهزن چون ٿا هن سنڌ کي سنڌوديش نه چئو اسين ديوانا هن ڌرتيءَ جا دستور بڻائي هلياسين

اهيو سيد جنهن نه صرف ڌارين جي يلغار پر پنهنجن جي اڏنگين روين تي به قلم کنيو ۽ سنڌ کي ٻڌايو ته جنت السنڌ جا اوهين وارث ۽ رهواسي ڏاڇيءَ جي مُت تي پلجندڙ عربن کي هيرو ڪيئن ٿا مڃو؟ دنيا جي تهذيبن، تمدن، ماهيت، رواداري ۽ ماڻهپي جو بڻ بڻياد سڀ کان پهرين سنڌ ۾ پيو. هن سنڌين کي ٻڌايو ته اوهان جو هيرو وات ڳاڙهو بن قاسم نه پر سورهيه ۽ سروبيچ راجا ڏاهر ڏهر سين آهي.

اهو سيد جيڪو اهلبيت جي خاندان مان هجڻ باوجود به چيڪي مٽيءَ جي گوھيل راجا ڏاهر برهمڻ کي سنڌ جو هيرو ٿي نه پر شهيد اعظم پڻ قرار ڏئي ٿو ۽ جديد تاريخ لکي ٿو ته اسين سڄي عمر چچ نامي جي ڪوڙن سان پرپور بنواس تي گذارو ڪندا رهون ها ۽ سچ اسان جي سامهون ڪڏهن به نه اچي ها اهو سيد جو احسان سنڌيت مٿان لهڻ جوڳو ٿي ناهي...!!! سائين جي ايمر سيد تاريخ جو ڄاڻو هن کي خبر هئي ته اسين ڀلي غلام

هجون پر مڙياداري ماڻهپو اسانجو مذهب آهي. اسان تهذيبن جي ماءُ طور سڃاتي ويندڙ سنڌ جا مالڪ ۽ وارث آهيون، جڏهن سنڌي ڪڏهن سومرا، سما، مغل، ارغون، ترخان، عباسي، ڪلهوڙا، مير، ٽالپر، ڪانگريسي ۽ ليگي رهندا پي آيا انهن وٽ سڀ ڪجهه هو پر سنڌيت نه هئي. انهن ذاتين جي چار ۾ ڦاٿل اڄوڃهه ماڻهن کي سيد نوجوانن ذريعي مخاطب ٿيو سنڌ يونيورسٽي جي آرٽس فيڪلٽي واري لان تي شاگردن سان ڪچهري ڪندي چيو هو ته سنڌ هڪ ملڪ آهي، سنڌي هڪ قوم آهي ۽ آزادي سندن حق آهي. ذاتين مذهبن مت پيڏن ۽ حڪمراني ٽولن جي نالي کي پنهنجو شان سمجهندڙ اهي سڀ بت پڇي پور ٿي پيا ۽ طلسم اهڙو ٿيو جو اهل شعور، باضمير ۽ باغيرت پنهنجي جاءِ تي پر هڪ ديوانو جنهن کي مستانو سڏيندا هئا اهو مستانو سنڌي سڏائڻ ۾ فخر محسوس هو ۽ وردي پوش لُٽيرن مٿان اُلر ڪندي جامِ شهادت ماڻيائين.

هونئن ته مٽيءَ جي چپٽي آهيان جيئي ديئس ته ڌرتي آهيان فڪر جي ايمر سيد جي ابتدا ته 1921ع کان سيد جي گانڌي سان ملڻ سان ئي شروع ٿي چڪي هئي. اهو سيد جنهن کي سنڌي لوڪل بورڊ جي صدارت لاءِ مائل ڪيو ۽ هن ڪراچي وسندين کان ويندي دادو جي بهراڙين کي شهرن جهڙو ڪيو، سيد سنڌ هاءِ ڪورٽ هاڻوڪي ريڊيو پاڪستان جي نالي سان سڏي ويندڙ عمارت يا سنڌ اسيمبليءَ جي بلڊنگ کان ويندي روڊ رستا تعمير ڪرايا. سيد جڏهن سنڌ ڪجهه تکن تي مشتمل هئي ته انهيءَ اسيمبليءَ ۾ به چونڊجي ايندو رهيو هو ڪڏهن اقتدار جي نشي مان مانوس نه ٿيو بس ديار دل

داستان محبت جي مانند رهيو هن سنڌ کي بمبئي کان جدا ڪرائي هڪ ڊويزن مان صوبي جو درجو ڏياريو پر سنڌ يونيورسٽي، سنڌ ادبي بورڊ کان ويندي هاري ايڪٽ ۾ ترميمن تائين سنڌين لاءِ بهتري جا بنياد رکيا. ان سيد جنهن مسلم امت جي ڌوڪي ۾ قرارداد پاس ڪرائي هئي. اهو سيد جيڪو فرشتن کان به باڪردار هو انهي نرڳ يعني پاڪستان مان سنڌين جي جند چڏائڻ ۽ پراڪشست طور قيد و بند سنا، تڪليفون عذاب سنا، 33 سال 10 ميهنا قيد ۾ پنهنجي زندگي گذاري، اهو سيد ئي هو جنهن اسان کي سنڌيت سان متعارف ڪرايو ۽ سنڌ جو نقشو ڪائنات جي ڪينواس ۾ اهڙو ته چٽيو جو دنيا جي دائمي تائين تاريخ جي شاگردن کان ويندي امل قابل جي پٽن پاڻ کي ڪنهن رنجيتي راڻي يا نسواري خان کان هزارها بار بهتر سمجهڻ شروع ڪيو آهي پر انهن وٽ اهو به نظريو سيد معرفت پهتو ته اتحاد انساني امن عالم ترقي بني آدمواري وات جا مالڪ به اسين آهيون، توڙي جو ته حق ۽ سچ جي آواز کي لڙڻ ۾ ڪجهه دير لاءِ ته لڙي سگهجي ٿو پر انهي سچائي کي ختم ڪرڻ شايد سڪندر يوناني کان ويندي پنجابين تائين ڪنهن جي وس ۾ ناهي...!!!!

اسين اڄ غلام ضرور آهيون پر انهيءَ غلاميءَ خلاف سميع الله جو سر ڏيڻ، ممتاز ۽ ذولفقار جا ٻم سيني تي سهڻ، سرائي روپلي نورالله جو پتنگن جيان پڇڻ، عامر ۽ سجاد جو موت، علي بلند، جبار ڪيهر جي قرباني، افضل ضامن جي اره زورائي، پريل شاه جو پويتر رت، آصف پنهور، واجد لانگهه، شڪيل ڪونهاري جي شهادت، وحيد لاشاري، ديوان پريم، سروبيچ ۽ منير خان جو ڳاٽ

جسم ڪمزور بيحد بدن چچريل. هر زخمر مان سندس جي لھو پي ٿيو. جنهن جي مھڪار ماحول واسيو پئي. جرم پنهنجي بغاوت جو باسيو پئي. تون به هن جي ارادن کان هٿين با خبر. هو بغاوت جو اعليٰ نمونو هيو. موت جو کيس بلڪل نه اونو هيو. قيد تنهنجي اندر هن جي گجگوڙ سان. تنهنجي دھشت ڪدن جون پٽيون ٿي ڏڪيون. هن جا مضبوط بيحد ارادا ڏسي. توکي انجام پنهنجو هو آيو نظر. تنهنجون سختيون نه هن کي جهڪائي سگهيون. ڳالھ پنهنجي نه هن کان مڃائي سگهيون. توکي غوري، حثف، اثمن جو نشو. هن کي سيد ۽ سنڌ سان سچو عشق هو. هو هو چيڪي مٽيءَ جو ٺهيل آدمي. جنهن کي سنڌ جي امڙ اهڙي لولي ڏني. هو بهادر به هو گهوت اٿموت هو. شاھ کاهوڙي سر پڻ انهيءَ لئ لکيو. هن جي حشمت، شجاعت، دليري ڏسي. عيسيٰ، منصور، سرمد به حيران ها. هو لهوءَ سان اهڙي لات ٻاري ويو. قومي تحريڪ کي آ جباري ويو. ها مظفر ڀٽو جي ڪجي ڳالھ ڇا. نوش جامر شهادت ڪري دلربا. سنڌ، سيد اڳيان هو ٿيو سرخرو. تنهنجي مڱارين کي شڪستون ڏني. ورڪرن کي نيون ڪوڙ جوتون ڏني. سنڌ جي هنج ۾ آهي آرامي ٿيو. ها مظفر ڀٽو جي ڪجي ڳالھ ڇا. ماءُ جي هنج ۾ آهي آرامي ٿيو.

شاعر آصف جوڻو

ڪتاب کي تو پنهنجي نانءُ سان جوڙيو هو جنهن کي رهبر ڪري لکيو هئي ۽ چيائي نه سگهيو هئين...!! اسان تنهنجي انهن اکرن سان پورو نپاءُ ڪندي اکرن ۾ ساھ ۽ سرير جي قرباني ڏئي رت جي ريڇ سان رنگ پريا آهن ممڪن آهي ته ڪو تنز يا ٽيڪا ٽيڪي ڪندڙ انڪي مهم جوئي يا ايڊوينچر ڪوئيندو هجي پر اسين اکرن جي انهيءَ ڊاءُ پيچ کان برتر ۽ بالاتر ٿي صرف برسات جي پهرين ڪٿين جيان ڪجهه ڪرڻ جي ساري هلائي پنهنجو رت ۽ ست ڏنو آهي اسان پهريون ڀيرو قومي تحريڪ لئ وضع ڪيل دائري مان نڪري پنهنجي بلبوتي تي ڪجهه ڪيو آهي ۽ پنجاب سان انڪار جي ديوار تي اچل ڏئي چڙهيا آهيون اسين پنجاب کي صرف نه ٿي ناهي چئي پر نه کي موچڙو ناهي به پنجاب جي سامراجيت جي منهن تي هنيو آهي...!!!!

اڄ به تنهنجي پيرن ۾ اسان پنهنجا دوست ساٿي ڀائر مظفر روپلو منير خان ديوان پريم افضل پنهور انيس سومرو پيرانڌيءَ ۽ پيرن ۾ ويهاريا آهن جيئن تنهنجي ڪيرن ۽ ڪٿين تي پليل مجنن مان ڪو نظر نه اچي مايوس نه ٿجان ۽ ڪاوڙ نه ڪجان بس پيرن ۾ ڏسجان ته اهي وينل نظر ايندئي جن توکي ڪتابن ۾ ڏنو، پرکيو ۽ پڙهيو سڀت هوت حضور سمجهندي تنهنجي فڪر تان جان واري ڇڏي...!!!!

اوجو ڪرڻ ۽ آزادي جي ونيءَ ماڻڻ لاءِ مري وڃڻ يا وري ڏاهر ڏهرسين عرف راجا ڏاهر پيڻرو جو پريات ۽ پرھ ڦٽي لاءِ گاکهائي گهڙڻ هجي يا مظفر ڀٽو جهڙو انمول اڻ موت گهوت سالن جا سال انڌوناڪ تشدد بعد ڏنل سيڪت مان به نه سڪيو جنهن سيڪت مان ڪوڙ سڪي پويان پير ڪري پڳا پر هن جو اڏول ۽ اٿل بيهي رهڻ ثابت ڪري ٿو ته اي منهنجا رهبر! تو اسان کي سنڌ ۽ سنڌيت سان روشناس ڪرايو ۽ اسين توکي ڏنل وچن ته سنڌ آزادي ڪرائينداسين انهيءَ وچن جي پوراءُ لئ ثابت قدمي سان جدوجهد ڪريون پيا اسان دوستن جا لاش ڪلهي تي کنيا آهن آڪاش، حنا ۽ انوشا جي يتيمي تي زور و قطار رنا به آهيون درٻريون در در جون نوڪرون گهرن کان پري هجڻ جا عذاب وطن مان بي وطني جو سفر روٽاريندڙ ايڏائيندڙ جيتوڻيڪ جو رهيو به آهي پر پوءِ به مقصد جي حاصلات لئ ٿڪا ناهيون پير ناهن پساريا پراون کان ويندي پنهنجن جا تير به سيني تي کاڌا آهن ڪن پنهنجائپ، سڄڻائپ ۽ سنڌ دوستي جي نالي تي اسان کي پنيءَ ۾ به پئي چرا هنيا آهن اهي به گهٽ سھون پيا پر پوءِ به سرگردان سنڌ آهيون سنڌوديش جي آزاديءَ لئ رت جي آخري ڦڙي تائين هر دم ۽ هر حال وڙهنداسين هيٺائي اسان جي ڪڙم قبيلي جسم جو وڙ ناهي موت ڪجهه دير لئ روڪيندو به ته وري ڪو مرد مجاهد ۽ کاهوڙي اها جڳهه پر ڪندي پختگيءَ سان بيهندو...!!!!

اسين گذريل ستينهن سالن جي جدوجهد جي باري ۾ نتا ڄاڻون ڇو ته اسان جون عمريون به انجي اڌ جيتريون آهن پر اسين ايترو لازمي ڄاڻون ٿا ته جنهن

پر امن منڊين جي بحاليءَ جي ترجيحات تاريخ جي ضرورت بڻيل آهي

قومي تحريڪ جي پهرين تجزياتي اخبار "آزادي" ايڊيٽوريل ٽان ورٽل

سڃاتو وڃي ٿو، ان مارڪيٽ جي سوڙهي ۽ پوڙهي ٿيڻ جي پيش نظر نئين عالمي نظام جي مڪ ايڄنڊائن ۾ سرمائي جي عالمگيريت ۽ نئين عالمي نظام جي نفاذ جي حوالي کان جمهوريتن جي بحالي، سيڪيولرزم جو نفاذ ۽ قومن جي وچ ۾ موجود تصفيه طلب نبيرا آمريت جو خاتمو نظرياتي بنيادپرست (Theocratic) رياستن جي تحليل ڪاري پر امن منڊين جي بحاليءَ لاءِ سندن اولين ترجيحاتن ۾ شامل آهي. تنهنڪري پهرين دنيا پنهنجي عالمي سرمائي جي بقا ۽ عالمي سياست تي گرفت جي جنگ پر امن منڊين جي بحالي سرمائي جي عالمي گردش جي تڪميل ڪاري جي ضرورت هيٺ ايندڙ توانائي جي وسيع تر ذريعن ۽ وچ ايشيا جي نئين آزاد ٿيل رياستن جي منڊين تائين سامونڊي ۽ زميني اقتصادي رستن يعني (Economic Corridors) کي پنهنجي پنهنجي دسترس ۾ رکڻ چاهين ٿيون. چاڪاڻ ته اهي اقتصادي رسائي جا ذريعا سندن وجودي بقا جو سوال بڻجي ايريا آهن. اهو ئي ڪارڻ آهي جو نئين رجعت پسند اڀرندڙ عالمي سامراج چين پاران پنجاب سان تعاون جي ذريعي بلوچستان ۾ ايشيا جي سڀ کان وڏي بندرگاهه جوڙڻ جو خواب 2005 کان ڏسي رهيو آهي. جنهن لاءِ چين 2004 ۽ 2005 ڌاران گوادڙ پورٽ منصوبي تي ڪم ڪرڻ شروع ڪيو هو ته جيئن چائنا سينٽرل ايشيا جي منڊين تائين پنهنجي رسائي کي ممڪن بڻائي

(Order Situation) جي بحالي جي آڏو سڀ کان وڏي رڪاوٽ ثابت ٿي سگهن ٿا. تنهنڪري اهڙا معاشرا قومي تضاد جي پريشان حالي سبب سرمائي جي سيڙپڪاريءَ جي لاءِ نا مناسب هجن ٿا. عالمي معاشيات جو معروضي منطق سياسي معاشيات جي عالمي تجزيه ڪارن جي آڏو انهن امڪانن کي عيان ڪيون ٿين ٿا. خودڪار تهذيب جي شروعات جي هن دور ۾ پهرين دنيا جتي عالمي سرمائي جي 80 سيڪڙو سيڙپڪاري ٿيل آهي اها مارڪيٽ ڏينهن ڏينهن سوشل ويلفيئر ۽ سبسڊيز (Subsidies) تي مشتمل سماجي سرشتن سبب معيار زندگي بلند ترين سطح تي پهچي چڪا آهن جنهنڪري ليبر پاور ۽ را مٽريل جي اُتي دستيابيءَ جي معاملي ۾ مهانگا ترين معاشرا بڻجي ويا آهن. جنهنڪري انهن ترقي يافته معاشرن جي جنس تجارت عالمي منڊين ۾ مقابلي ڪرڻ جي صلاحيت وڃائي چُڪي آهي. تنهنڪري سرمايو پهرين دنيا جي 20 سيڪڙو منڊين کان جتي 80 سيڪڙو سرمايو لڳايل آهي اتان کان 80 سيڪڙو رهيل ٿين دنيا جي منڊين ڏانهن جتي 20 سيڪڙو اڃا سرمايو لڳل آهي ڏانهن منتقل (Shift) ٿي رهيو آهي. تنهنڪري جيستائين سرمايو ٽين دنيا جي جديد پر امن منڊين جي تشڪيل نٿو ڪري، تيستائين عالمي مالياتي بحرانن جي ور چڙهيل رهندو. مطلب ته پهرين دنيا جنهنڪري ترقي يافته دنيا جي نالي سان

عالمي قوتن وٽ سرمائي جي عالمگيريت يعني سرمائي جي عالمگير گردش جو سوال اُن جي حل لاءِ پر امن منڊين جي بحاليءَ جي ترجيحات تاريخي ضرورت بڻيل آهي. تاريخي ضرورت ڪنهن قومي معاشري جي به هوندي آهي ته ڪنهن عالمگير سماجي نظام جي ارتقا جي معاملي ۾ به هوندي آهي. جڏهن به ڪي قومون يا عالمگير بين الاقوامي سياسي قوتون، تاريخي گهرجن جي پورائي جي معاملي ۾ نا اهل ثابت ٿينديون آهن ته تاريخ نه صرف انهن کان پنهنجو ترقي پسنديءَ جو تاريخي حق کسي وٺندي آهي پر انهن کي سوويت يونين جيان ترقي پسنديءَ مان فرسوده بڻائي رجعت پسنديءَ جي خاڪ چاڻائيندي آهي. ۽ انهن کي پنهنجي تاريخ جي اسٽيج تي نشانِ عبرت بڻائي ڇڏيندي آهي. اها معاشري جي سائنس ۽ تاريخ جي جدليات آهي. تنهنڪري ٿلهي ليڪي اڄ جي عالمي سياست جو ترقي پسند عمل ٽين دنيا ۾ پر امن منڊين جي بحاليءَ جو سوال آهي، جيڪو اڄ جي عالمي سرمائي جي اقتصادي گردش ۽ ان جي سياست جي تاريخي گهرج بڻيل آهي. چاڪاڻ جو پر امن منڊين جي بحاليءَ کانسواءِ سرمايو غير محفوظ ٿي ٻڏڻ لڳندو آهي. اهڙيءَ ريت پر امن منڊين جي بحاليءَ لاءِ قومن جي وچ ۾ تصفيه طلب نبيرا ضروري هوندا آهن جن نبيرون کانسواءِ قومن جي وچ ۾ موجود چڪاڻا امن (Law and)

سگهي. ٻئي پاسي انڊيا ايران سان چابهار (Chabhar) جي بندر کي گوادر پورٽ جي متبادل طور استعمال ڪرڻ جو 2005 ۾ ايران سان سمجهوتو ڪيو هو پر 2005 ۾ بلوچستان جي گوادر پروجيڪٽ تان چيني انجنيئرن جي اغوا واري واقعي چين کي تقريبن ڏهن سالن تائين پنٿي ڏکي ڇڏيو، جنهنجي نتيجي ۾ عالمي قوتن جي حمايت جي ڪري بلوچستان جي قومي مزاحمتي جنگ ٿوري وقت ۾ انتهائي تيزيءَ سان اڀري آئي، جو انهيءَ عالمي قوتن طرفان بلوچستان جي اندر

پنجاب
سامراج
جي
رياستي
دهشتگر
ديءَ جي
خلاف
حمايت
حاصل
ڪري
ورتي.
صرف

ايترو ئي نه پر ان جا اثر سنڌ جي اندر سالن کان هلندڙ قومي تحريڪ تي به پڻ پيا، جتي پڻ مزاحمتي تحريڪ اڀري آئي. بلوچستان جي قومي مزاحمتي جدوجهد مان هڪ نئون اتساه وٺندي، سنڌ جي قومي مزاحمتي جدوجهد هڪ طرف پنجاب سامراج جي سياسي يرغماليت مان ۽ قومي تحريڪ اندر گهڙي آيل Columnists5³ (ففت ڪالمستن) مان پنهنجي جند آجي ڪرائي ورتي ٻيو ته عالمي فورمن تي سنڌ اندر هلندڙ قومي جدوجهد جي مرده تاثر کي ٻيهر زنده ڪرڻ ۾ ڪامياب وئي. جيڪو جدوجهد جو قومي تاثر عالمي قوتن جي نظر ۾

تقريبن ختم ٿي چڪو هو جسمم پنهنجي بي پناه قربانين ۽ اڻ ڪٽ حوصلي تي ٻڌل جدوجهد جي ذريعي عالمي قوتن جو ڌيان سنڌ جي اندر هلندڙ قومي تحريڪ طرف ڇڪائڻ ۾ ڪاميابي ماڻي. جنهن سبب پاڪستاني رياست قومي تحريڪ جي دل ۽ دماغ جسمم کي سگهاري سياسي اظهار طور اڀرندي ڏسي جسمم جي مٿان رياستي پابندي مڙهي ڇڏي ۽ سندس اڳواڻن جا نالا (Most wanted) ماڻهن جي لسٽ ۾ ڏئي اشتهاري قرار ڏئي ڇڏيو. رياست صرف ايترو ئي عمل نه

پاڪستاني رياست پنهنجي پوري سامراجي ڏاڍ ۽ غليظ سازشن سميت پنهنجي ڏيڍ ڏهاڪي جي رياستي تشدد جي ڪاررواين سميت ناڪام بڻجي وئي آهي. پر جسمم باوجود رياستي ڏاڍ تشدد ۽ رياستي سازشن سان مقابلي جي تيزيءَ سان پنهنجي ايمانداراڻي جدوجهد، مستقل مزاجي، سچائي، ڏاهپ ۽ بهادريائين خويين جي ڪري ڏينهن ڏينهن عوامي اعتماد ۾ پنهنجون جڙون پختيون ڪندي پئي وڃي. جنهنڪري رياست ان خوف ۾ مبتلا آهي ته جيڪڏهن جسمم کي عالمي قوتن طرفان اخلاقي

۽ سياسي مدد ملي وڃي ٿي ته پوءِ جسمم کين بلوچستان جي اندر هلندڙ مزاحمتي جدوجهد کان به وڌيڪ ڏکيءَ طرح ڳچيءَ ۾ پئجي ويندي. جنهنجو انجام پنجاب سامراج جي سامراجي موت

تي ٿيندو ڇاڪاڻ ته پاڪستان هلي ٿي سنڌ جي لٽيل دولت ۽ خزاني تي ٿو. پنجاب سامراج انهيءَ خوف جي ڪري پنهنجي غليظ منصوبن کي تيز ڪري ڇڏيو آهي ان لاءِ هڪ طرف پنجاب سامراج بحريا ٽائون، ڊي ايڇ اي ۽ ذوالفقار آباد جي ذريعي سنڌي قوم کي اقليت ۾ تبديل ڪرڻ وارين سازشن ۾ مصروف آهي ته جيئن سنڌ جي ڊيموگرافيءَ سان هٿ چراند ڪري سنڌي قوم کي اقليت ۾ تبديل ڪري ان کي گريٽر پنجاب جو مستقل حصو بڻائي مستقل غلاميءَ طرف ڏکي سگهي ۽ سنڌي قوم کي ٽئين درجي جي شهرين ۾ تبديل ڪري سگهي ته ٻئي

ڪيو پر جسمم جي اڀرندڙ سياسي سگهه کان خوفزده ٿي جسمم کي هڪ مليٽنٽ ونگ (SLA) جي ڪاررواين سان زوري ڳنڍڻ جي ڪوشش ڪئي وئي ۽ سندس ليڊرشپ مان ڪافي اڳواڻن کي مسلسل آپريشن جي ذريعي شهيد ڪيو ويو. پر جسمم 6 جولاءِ 2013 تي حيدرآباد ۾ ڀرپور فريڊم مارچ جو ڪامياب ميڙاڪو ڪري لکين ماڻهن کي گڏ ڪري عالمي قوتن آڏو پاڻ کي هڪ سياسي سگهه ثابت ڪرڻ ۾ ڪاميابي ماڻي ۽ رياست جي بيجا ۽ غلط پابندين کي غلط ثابت ڪري ڏيکاريو ته اسين ڪا ونگ ناهيون پر اسين هڪ سياسي قوت آهيون.

طرف چين سان 10 سالن کانپوءِ اقتصادي راهداريءَ واري منصوبي کي ٻن سالن اندر مڪمل ڪرڻ جو معاهدو ڪري چڪو آهي. جنهن ڪري هو (پنجاب) مظلوم قومن جي هر طرح جي رتوچاڻ ڪرڻ جو ارادو رکي ٿو. مطلب ته هڪ طرف پنجاب سامراج مظلوم قومن جي وسيلن تي ڏاڙا هڻي رهيو آهي ۽ چوري ڪري رهيو آهي ته ٻئي طرف مظلوم قومن تي رياستي تشدد جي ذريعي سينا زوري ڪري رهيو آهي.

اهو ئي سبب آهي جو پنجاب سامراج سنڌ جي وسيلن تي پلجندڙ مفت خور رينجرز نالي رت پياڪ پيرا ملٽري فورس کي سنڌ اسيمبليءَ جي احتجاج ۽ ان جي معياد کي مسترد ڪرڻ جي باوجود به زبردستي مسلسل ان جي معياد کي وڌائيندو رهيو آهي پر وفاقي وزارت جي ذريعي انهيءَ رينجرز جي پيراملٽري فورس کي پنجاب سامراج ڪارن قانونن ذريعي بااختيار بڻائي ڇڏيو آهي. ته جيئن چين سان سندن ٿيل اقتصادي راه داري واري معائدي جي خلاف هلندڙ سياسي جدو جهد کي ڪچلي سگهي هاڻي ڳالهه صرف سنڌي ۽ بلوچ مظلوم قومن جي ناهي پر مظلوم قومن جي سياسي اقتصادي ۽ جاگرافي وجود سان سلهاڙيل عالمي اقتصادي مفادن جي به آهي، تنهنڪري هن جنگ جو دائري ڪار صرف پنجاب سامراج ۽ مظلوم قومن جي وچ تائين ئي محدود ناهي بلڪ اهو جنگ جو ميدان پنجاب سامراج ۽ ان جي زير تسلط مظلوم قومن سان گڏو گڏ عالمي اقتصادي قوتن جي مفادن جي جيت هار جو به ميدان بڻيل آهي بلڪ اها اقتصادي مفادن جي چڪتاڻ ۽ ڪشيدگي ٿين عالمي جنگ جي چوڙ جا به پنهنجي اندر امڪان رکي ٿي جڏهن اسان ويجهي

1914ع کان 1943ع جي چٽيل عالمي جنگين تي نظر ڦيرايون ٿا ته اسانکي انهن جنگين جي پٺيان منڊين جي سامراجي تقسيم جو ئي معاملو نظر ايندو. هن وقت به تاريخ جي اندر معياري تبديلين جي سرزمين هموار ٿي رهي آهي اهو هن ريت ته سر مائي جي نشو نما يورپ جي منڊين مان پنهنجي تڪميل کي پهچي سر مائي جي عالمگير ارتقا جي پيشنظر پنهنجا اقتصادي محور تبديل ڪري رهي آهي يعني عالمي سر مايو دنيا جو سياسي ۽ اقتصادي توازن پنهنجي عالمي گردش جي پسمنظر ۾ ايشيا جي ٻن وڏين آبادين وارن ايٽمي ملڪن ڏانهن شفٽ يا منتقل ڪري رهيو آهي انهن مان هڪ عالمي اڀرندڙ معاشي قوت چائنا آهي ته ٻي عالمي معاشي قوت انڊيا سامهون اچي رهيا آهن جيڪي ايندر لڳ ڀڳ پنجاه سالن ۾ دنيا جون ٻه وڏيون سپر پاور قوتون ٿي اڀرنديون موجوده عالمي قوتون چائنا جي منفي ڪردار جي ڪري هندستان کي چائنا جي پيٽ ۾ وڌيڪ طاقتور ڏسڻ چاهين ٿيون تنهنڪري آمريڪا هندي مها ساگر ۾ هڪ طرف هندستان جو پارٽنر بڻيل آهي ته ٻئي پاسي چائنا پنجاب سامراج جو هندي مها ساگر ۾ اسٽريٽجڪ پارٽنر بڻيل آهي ٻنهي هندستان ۽ چائنا مان هر هڪ قوت جو اهو زور آهي ته اها هندي مها ساگر ۾ پنهنجي سامونڊي قوت ۾ واڌارو ڪن ڇا ڪاڻ ته جنهن قوت جو هندي مها ساگر تي وڌيڪ ڪنٽرول هوندو اها قوت ئي پنهنجي واپار کي وڌيڪ محفوظ بڻائي سگهندي.

جيئن ته پهرين دنيا پنهنجي ڪارخانن ۽ ٽيڪنالاجين کي پنهنجي سيٽپ ڪاري ڪرڻ واري سرزمين جي پرپاسي ۾ لڳائڻ چاهي ٿي جيڪا سرزمين هندستان آهي پهرين دنيا جون

سڀ ملٽينيشنل ڪمپنيون پنهنجا 90 سيڪڙو ڪارخانا آمريڪا مان منتقل ڪري بين ملڪن ڏانهن شفٽ ڪري چڪا آهن.

هن وقت عالمي طور تي پيسي جي منتقلي جا خودڪار ذريعا سيٽلائيٽ ٽيڪنالاجي جي ذريعي مڪمل ٿي چڪا آهن. سرمائي کي عالمي گردش جي لاءِ ٽين دنيا جي اندر ڀر امن منڊيون درڪار آهن. جنهن کان سواءِ سرمائي جي عالمي گردش نامڪمل صورت ۾ عالمي مالياتي معاشي بحرانن جي ورچڙهيل هوندي. تنهنڪري پهرين دنيا کي ٽين دنيا ۾ ڀر امن منڊين جي بحاليءَ جي لاءِ پهرين دنيا جتي جتي سرمائيداري ڪرڻ لاءِ وڃي رهي آهي. اُتي اُتي ان کي مقامي قوتن جي وچ ۾ قومي جمهوري ۽ سيڪيولر سوالن کي حل ڪرڻ جي ضرورت پيش اچي رهي آهي. اهو ئي سبب آهي جو عالمي قوتون سرد جنگ جي خاتمي کانپوءِ پنهنجي بدليل مفادن جي ترجيحاتن جي تناظر ۾ گريٽ گيم جو حصو بڻجي ويون آهن. انهيءَ گريٽ گيم جو مقصد آهي رهيل ڪهيل دنيا ۾ نين منڊين جي قيام عمل کي پنهنجي قبضي هيٺ رکڻ آهي ۽ انهن منڊين ۾ ڪارخانن کي هلائڻ لاءِ ايترو ئي توانائي جي ذريعن جي به کين ضرورت درڪار آهي جنهن لاءِ هندي مها ساگر جي واپاري لنگهه جنهن تي آمريڪا جي بالادستي قائم آهي اتي چائنا هڪ طرف جنگي بيٺڙن جو تعداد مسلسل وڌائڻ جي خط ۾ مبتلا آهي چين ايندڙ 20 سالن ۾ 135 بحري جهازن جي تعمير لاءِ 35 ارب ڊالر خرچ ڪري رهيو آهي ۽ هندستان ايندڙ ويهن سالن ۾ 103 بحري جنگي جهازن جي تياري لاءِ اربين ڊالر خرچ ڪرڻ وارو آهي جنهن ڪري هندي مها ساگر جو روت تي

پنهنجي بالادستي قائم رکڻ لاءِ هڪ طرف چين شنگھائي فائيو جي ملڪن جي تعاون سان پاڪستان جو اسٽريٽجڪ پارٽنر بڻيل آهي ته آمريڪا چين ۽ شنگھائي 5 جي مقابلي ۾ هندستان کي پنهنجو اقتصادي ۽ اسٽريٽجڪ پارٽنر بڻائي ڇڏيو آهي نئين عالمي نظام جي نفاذ جو مطلب آهي سرمائي جي عالمي گردش جي لاءِ پر امن منڊين جي سر زمين هموار ڪرڻ ترقي يافتہ دنيا جو لٽ سردار آمريڪا جنهن پنهنجي عالمي نظام جي نفاذ جي شروعات تون تاورس جي واقعي کانپوءِ افغان وار کان شروع ڪري وڃ اوڀر جي عرب سلطنت شاهين جي خاتمي جي صورت ۾ ڪري چڪو آهي اهوئي ڪارڻ آهي جو پهرين دنيا ٽين دنيا جي اندر پنهنجي پراڻي وفادار سلطنت شاهين، بادشاهتن ۽ فوجي آمريت کي مسمار ڪرڻ تي مجبور ٿي پئي آهي. انهيءَ لاءِ ئي پهرين دنيا نه فقط پنهنجي پراڻي رجعت پسنديءَ جي ڇڏيل فرسوده آمراڻين باقعاتن جو مسلسل خاتمو آڻي رهي آهي بلڪ هتي جي جمهوري ۽ سيڪيولر قوتن کي پذيرائي ڏئي رهي آهي ۽ بنياد پرست غير جمهوري سوشل شائونسٽ آمريت جي حوصلا شڪني ڪري رهي آهي. ٻئي پاسي ڏانهن ڪالھوڪي ٻين دنيا جون ويٽو پاور رکندڙ قوتون پهرين دنيا جي برعڪس قومي جمهوري قوتن جي جاءِ تي فوجي آمريت جي حمايت ڪري رهي آهي ۽ بنياد پرستي جي پشت پناهي ڪري رهي آهي. اهو ئي سبب آهي جو چائنا سنڌ جي وزيراعليٰ سان پنهنجي نيڪن بابت سمجهوتا ڪرڻ جي بجاءِ فوج پاران مقرر ڪيل ايم ڊيءَ سان اقتصادي سمجهوتا ڪري رهيو آهي. جنهن مان اهو تاثر اُڀري ٿو ته سنڌ جي گورنمينٽ ڪيتري قدر پاڪستان جي رياستي ڍانچي

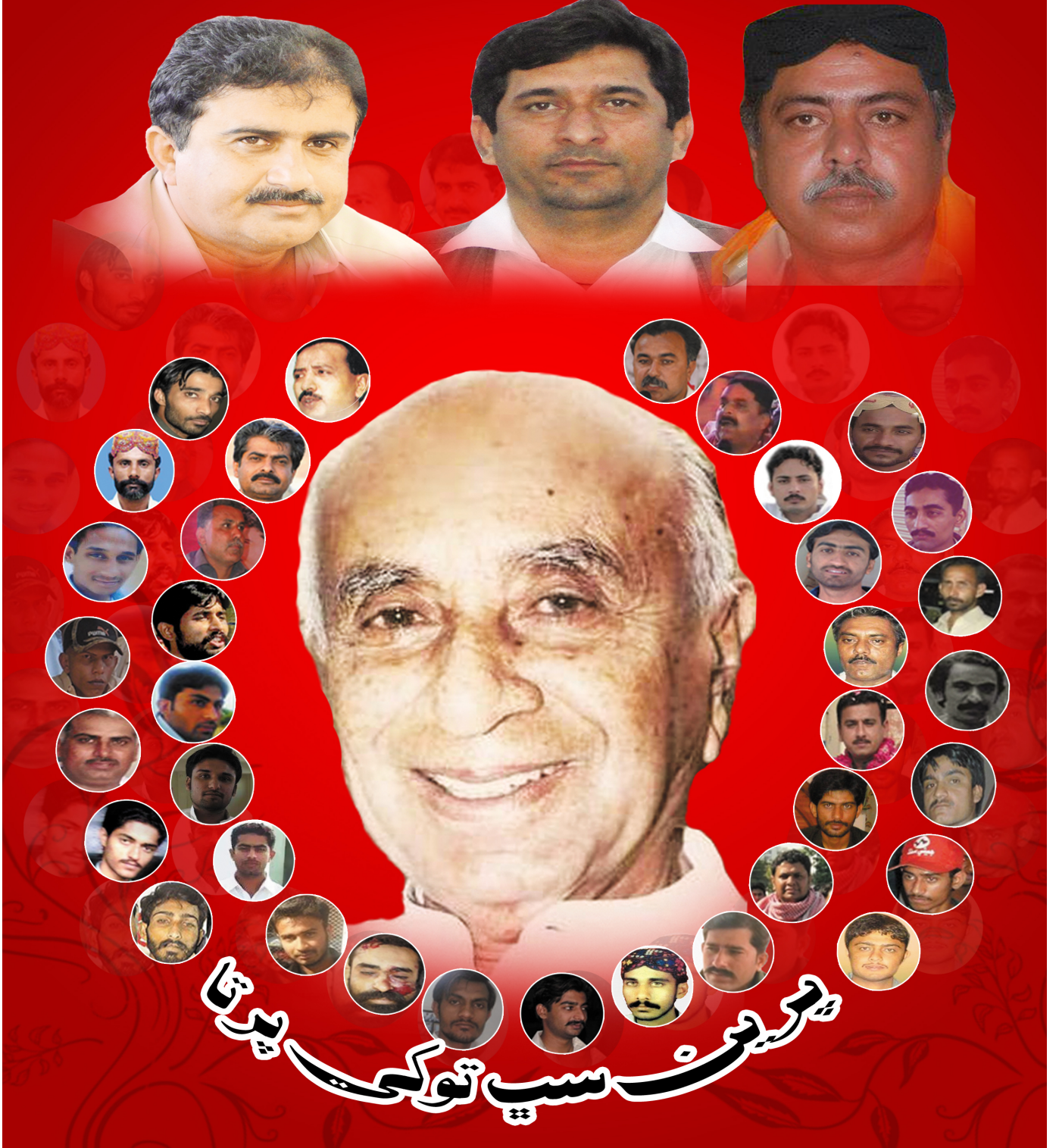
اندر بيوس ۽ مجبور بڻيل آهي جو پنهنجي ئي قومي وسيلن کي پنجاب جي سامراجي حرث ۽ حرث جو شڪار بڻائڻ لاءِ سنڌ جون زمينون ۽ قومي دولت تي پنجاب سامراج کي پنهنجي ٽڪي جي 14 پرسينٽ جي پنجاب پاران اڃا ليل هڏين جي اقتداري پيٽي مفادن جي عيوض نيلام ڪري رهيو آهي هيءَ سنڌ گورنمينٽ ايتري آزاد آهي جو هو پنهنجي وسيلن ۽ ذريعن جي ٻاهرين دنيا سان ڊيل ڪرڻ ۾ به خودمختيار نه آهي پنجاب پنهنجي سامراجي تڪميل جي لاءِ چائنا سان پاڪستان جي يعني گريٽر پنجاب جي اقتصادي راهداري جو سمجهوتو طئي ڪري ويٺو آهي جنهن تي انڊيا ۽ اتحادي قوتن کي اعتراض آهن. ته ان منصوبي سان نه صرف سندن عالمي اقتصادي مفاد متاثر ٿيندا پر هن خطي ۾ سيڪيورٽي (Problems) وڌي ويندا. جنهنڪري عالمي قوتن جون مقامي نمائنده سيڪيولر ۽ جمهوري قوتن کي فوج جي خلاف استعمال ڪرڻ اڄ جي ضرورت بڻجي ويو آهي.

ان لاءِ هن خطي ۾ عالمي قوتن جون سابقه ترجيحاتون تبديل ٿي ويون آهن. جنهنڪري هو پاڪستاني فوج جي وڌيڪ مدد ڪرڻ جي بجاءِ جمهوري قوتن کي وڌيڪ مضبوط ۽ منظم ڪرڻ چاهن ٿيون. ان لاءِ هن کي فوري طور تي هتي جيڪي قوتون پنجاب جي سامراجي آمريت کي چيلينج ڪرڻ لاءِ دستياب آهن اهي پ پ پ ايم ڪيو ايم ۽ سنڌ ۽ بلوچستان جون قومي تحريڪون آهن پنجاب سامراج پنهنجي عسڪري قوتن جي ذريعي هڪ طرف مظلوم قومن جي پنجاب جي سامراجيت جي خلاف هلندڙ سنجيده تحريڪن جي رتو ڇاڻ ڪري رهيو آهي ته ٻئي پاسي پنهنجي وفادار

ڪتن کي جيڪي سندس رياست جي غلاظت آميز ڏنڌي پاور پاليتڪس ۾ مهرا بڻيل آهن انهن جي پڇ تي ڪرپشن جي الزامن جي لت رکي بليڪ ميلنگ تحت سنڌ جي قومي وسيلن تي نه فقط پنهنجا هٿ صاف ڪري رهيو آهي بلڪ ميگا سٽيز جي غليظ ترين سامراجي منصوبن جي ذريعي سنڌي قوم کي اقليت ۾ تبديل ڪرڻ جي پيپانڪ سازش تي عمل پيرا آهي ٻئي طرف پهرين دنيا پنجابي نازي ازم جي توسيع پسند سامراجي عمل کي عالمي سياسي اقتصادي ۽ اسٽريٽجڪ توازن جي آڏو رکاوٽ تصور ڪري رهي آهي. تنهنڪري عالمي قوتن وٽان پاڪستان جي ريشيپ وارو آپشن دم ٽوڙي ويٺو آهي ان لاءِ آمريڪا وٽ صرف هڪڙو ئي آپشن بچي ٿو ۽ اهو آهي پاڪستان کي يعني گريٽر پنجاب عالمي امن لاءِ ناسوري ڦٽ بڻيل دهشتگرد وجود جو هر حالت ۾ خاتمو آڻي ڊي شپ بڻائي ان لاءِ ائٽر طور تي عالمي قوتن جي اها مجبوري بڻجندي پئي وڃي ته اهي مقامي قومي تحريڪن کي اوڀارڻ جي لاءِ هٿ پير هڻن ته جيئن پنجاب سامراج کي سوڙهي ڪرڻ لاءِ وٽن اخلاقي جواز جڙي سگهن ته پنجاب تي سڌي حملي جي نتيجي ۾ پاڪستان جي اسٽريٽجڪ پارٽنر شنگھائي 5 جي اڳواڻ چين ۽ نيٽو فورسز جي وچ ۾ ڇڙندڙ جنگ ٽين عالمي جنگ جي ڇڙڻ جو سبب بڻجي ويندي هاڻي گريٽر گيم تيزي سان پنهنجي انجام ڏانهن وڌي رهي آهي ايندڙ مستقبل قريب ۾ عالمي جنگي چڪتاڻ جو مرڪز ڏکڻ ايشيا ۽ چين بڻجڻو آهي.

جسماني عشق کي ڇڏي، ڌرتي جي عشق ۾ اچو!
جتي بيوفائي ۽ رسوائِي جو تصور ئي نه آهي! توهان جو عشق سڄو هوندو ته توهان امر ٿي ويندا.. سيد

ریاستی ایجنسین ہتان شہید تیندڑ سنڈ جا اڳواڻ، شاگرد ۽ دانشور

ہر سب تو کچھ پتھا

آزادي جا لوازمات، جسم بابت اٿندڙ سوال ۽ انهن جا جواب

(آصف جوڻو)

قومي غلامي واري ذلت پري زندگي گذارڻ تي مجبور قومون هڪ پاسي پنهنجو قومي تشخص يا سڃاڻپ وڃائي وهنديون آهن ته ٻئي پاسي حق حاڪميت کان محروم رهنديون آهن، تئين پاسي سندن سمورن پيداواري وسيلن جو سامراجي ڌر ۽ استحصال قوتن هٿان بيرحماڻو ڦرلٽ ۽ استحصال ٿيندو آهي ته چوٿين طرف سامراجي فوج ۽ سيڪيورٽي ادارن پاران ان قوم تي غير انساني تشدد کي به منهن ڏيڻو پوندو آهي ۽ اهڙن غلام دارائن سماجن ۾ انساني حقن جي لتاڙ به وڏي پئماني تي ٿيندي آهي، انهن حالتن ۾ وقت ۽ تاريخ انهن غلام قومن کان هڪ تاريخي گهر ڪنديون آهن، پوءِ جڏهن ڪا غلام قوم تاريخ جي اها گهر، تقاضا جو پوراڻو ڪندي آهي ته اها قوم پنهنجو تاريخي تشخص برقرار رکي سگهندي آهي، جي

نه ته ان قوم جو وجود صفحہ هستي تان هميشه جي لاءِ ميسارجي ويندو آهي . سنڌ ڌرتي پنهنجي هزارها سالن جو تاريخي سفر طئه ڪندي عروج ۽ زوال جا انيڪ لاهڻا ڇاڙها ڏسندي تاريخ جي سوڙهي گهٽي ۾ بيٺي آهي ۽ پنجاب سامراج جي تسلط هيٺ غلامي واري ذلت پري زندگي گذارڻ تي مجبور آهي ۽ انهن سڀني مسئلن جي ور چڙهيل ۽ سماجي بيمارين ۾ مبتلا آهي جيڪي هڪ خطرناڪ غلام داراڻي سماج ۾ مبتلا ڪنهن قوم ۾ هجڻ گهرجن. حسبِ فطرت سنڌي قوم کي وقت ۽ تاريخ اها آخري مهلت ڏيندي تاريخي گهرجن جو پوراڻو ڪرڻ جو آخري موقعو ڏنو آهي. هر دور ۽ وقت ۾ غلام قوم جي ذهني، طبقاتي يا قومي غلامي مان نجات جي لاءِ جيئن نبي، پيغمبر، رشي، اوتار يا رهبر ايندا رهندا آهن جيڪي ان غلام قوم جي ذهني، طبقاتي يا قومي غلامي مان قوم جي جان آجي ڪرائڻ جي لاءِ پنهنجو فڪر، فلسفو، نظريو ڏيندا آهن جيڪو ان قوم جي چوٽڪاري جو سبب بڻبو آهي. ائين ئي فطرت طرفان سنڌي قوم کي به رهبر سنڌ مفڪراعظم سائين جي اير سيد جي صورت ۾ اهو آخري موقعو عطا ڪيو ويو آهي جنهن وقت ۽ تاريخ جي اها گهرج يا تقاضا يا تاريخي گهرج اهو سنڌ پنهنجي فڪر، فلسفي ۽ نظريي جي صورت ۾ سنڌي قوم کي ڏنو. اسان سنڌي قوم جي بقا وڃايل قومي تشخص جي بحالي، قومي تشڪيل نو ۽ وطن جي آزادي سائين جي اير سيد جي فڪر ۽ فلسفي سان مشروط آهي . رهبر پاران فڪر يا نظريو ڏيڻ آزادي لاءِ پهريون مرحلو هوندو آهي. ٻيو مرحلو هوندو آهي ان فڪر ۽ فلسفي کي قوم تائين پهچائڻ جو ڇو ته قومي آزادي جي

تحريڪن ۾ سموري قوم جو اجتماعي ڪردار ادا ڪرڻ لازم هوندو آهي ۽ قوم تائين اهو فڪر يا نظريو پهچائڻ جو ڪم يا ذميواري هڪ سياسي يا انقلابي تنظيم جي حوالي هوندي آهي . جنهن به سماج ۾ انقلابي تنظيم نه هوندي اهو سماج بيمار سماج هوندو آهي جيڪو آهستي آهستي موت يا فنا جو شڪار ٿي ويندو آهي . انقلابي تنظيم جو هيٺيون ڪردار هئڻ گهرجي

۱. آزادي جو فڪر قوم تائين پهچائڻ
۲. قوم کي غلام هجڻ جو احساس ڏيارڻ
۳. قوم جي فردن جي ذهنن ۾ پنهنجي پيداواري وسيلن جي مالڪي جو احساس ڏيارڻ.
۴. قوم جي فردن جي ذهنن ۾ سامراجي يا استحصال قوتن خلاف نفرت پيدا ڪرڻ ڇو ته هر جدوجهد جو بنياد نفرت هوندو آهي. جيسين قوم جي فردن جي ذهنن ۾ استحصال، ڦورو طبقن خلاف نفرت نه وڌي ويندي تيسين تائين قوم جو اهو فرد ان جدوجهد ۾ شامل نه ٿيندو ۽ جيسين ڪنهن به جدوجهد ۾ عام ماڻهو شامل نه ٿيندو تيسين تائين اهو جدوجهد يا تحريڪ ڪامياب نه ٿيندي.
۵. قوم جي فردن جي اها نفرت طاقت ۾ تبديل ڪرڻ ۽ ان طاقت جو صحيح وقت صحيح جاءِ تي استعمال ڪرڻ (جيئن ته اسان جاگيرداراڻي سماج ۾ گذاري رهيا آهيون جنهن ۾ نه تنظيم هوندي آهي ۽ نه ڪو قانون هوندو آهي ۽ جاگيرداراڻي سماج ۾ سياسي ۽ اقتصادي مفادن جي وحدت يا هم آهنگي جيڪو قوميت جو آخري ۽ اهم فيڪٽر آهي اهو اڻپورو آهي. انقلابي تنظيم کي اهو فيڪٽر پورو ڪري گڏيل قومي وحدت ۽ فڪر

وارو ماحول جوڙڻو پوندو آهي ڇو ته جڏهن گڏيل قومي وحدت ۽ فڪر نه جڙندو ته پوءِ وحدت ۽ عمل به گڏيل نه جڙي سگهندو آهي ۽ ان صورت ۾ اسان جي اها طاقت منتشر ۽ ڇڙوڇڙ هوندي آهي جيڪا گهربل نتيجا نه ڏيئي سگهندي آهي. ڪابه طاقت يا توانائي جڏهن هڪ نقطي يا هڪ مرڪز تي گڏ ٿيندي آهي ته اها سٺو پيرا وڌيڪ خطرناڪ ۽ طاقتور ٿي ويندي آهي. مثال طور: هن دنيا ۾ ڇپر ۽ گڪ پن هر هنڌ موجود هوندا آهن پر سج جي ڪرڻ مان ڪڏهن به ڪنهن ڇپر يا گڪ پن کي باه ناهي لڳندي پر جڏهن هڪ مخصوص قسم جو شيشو يا گلاس رکي سج جا ڪرڻا ان گلاس جي هڪ ننڍڙي نڪتي مان يا مرڪز مان گذاريا ويندا آهن ته هيٺان رکيل ڪڪ پن کي ساڙي خاڪ ڪري ڇڏيندا آهن. منتشر ۽ ڇڙوڇڙ طاقت اوهان محترم بينظير جي شهادت وقت ڏني هئي پر اها ڪنهن به مرڪز يا نڪتي تي گڏ ٿيل ڪونه هئي. انقلابي تنظيم کي ان طاقت کي هڪ نقطي يا هڪ مرڪز سنڌي پنجابي تضاد جي نقطي تي گڏ ڪرڻو آهي.

۶. قوم جي فردن کي تاريخ جي گهرجن تقاضائن کي پورو ڪرڻ جي لاءِ آماده ڪرڻ ۽ هڪ پليٽفارم تي گڏ ڪرڻ.

۷. تنظيم جو قوم سان مسلسل رابطي ۾ رهڻ، چوٽه مسلسل رابطو ضابطي کي جنم ڏيندو آهي ۽ ضابطو منظم تنظيم کي جنم ڏيندو آهي ۽ منظم تنظيم، منظم تحريڪ لاءِ ڪردار ادا ڪندي آهي.

۸. تنظيم انقلابي پاليسيون ناهي قوم ۾ لاهيندي آهي.

۹. انقلابي تنظيم قوم ۾ قومي آزادي جي ٿيڻ ۽ آخري مرحلي (ٽڪراءُ،

ڪشيدگي، چڪتاڻ، جنگ) جو ماحول پيدا ڪندي آهي.

۱۰. انقلابي تنظيم جو هيٺين ڳالهين تي عمل ڪرڻ لازم هوندو آهي.

- ڪارڪن ۽ قوم جي فردن اڳيان مقصد جي وضاحت ۽ تشريح ڪجي ته اسان جو اولين مقصد آخر ڪهڙو آهي؟
- ذميواري جو تعين ۽ وراثت ڪجي، هڪ فرد کي ان جي اهليت، شعبي موجب ذميداري ڏني وڃي پوءِ اهو دانشور هجي، صحافي هجي، سوشل ميڊيا تي وينل ورڪر هجي، سياسي ڪارڪن هجي، استاد يا ڊاڪٽر هجي وغيره. حاصل مطلب ته هر فرد کي پنهنجي اهليت جي بنياد تي ڪم يا ذميواري ڏيڻ.
- پائيدار نتيجا ڏيندڙ عمل ڪرڻ.
- سرگرم ڪردار ادا ڪرڻ.
- انفرادي، اجتماعي حوالي سان ڪم کي وڌائڻ، نتيجن تي نظر رکڻ، پنهنجي ڪم جي دائري کي وسيع ڪرڻ.
- اهليت کي وڌائڻ، نوان قومي دوست پيدا ڪرڻ ۽ انهن کي قومي ڪم لاءِ رضامند ڪرڻ.
- حاصل ڪيل نتيجن کي ڏسندي اڳتي وڌائڻ.
- انفراديت پسنديت کي ڇڏي ٽيم ورڪ طور ڪم ڪرڻ جي روايت وجهڻ.

- جاگيدارائي سماجي جي اثرن ڪري گڏيل قومي وحدت فڪر نه جڙڻ باعث، سنڌ جي قومي تحريڪ ۾ مختلف پارٽيون آهن انهن جو انضمام يا اتحاد ڪرڻ لاءِ ماحول جوڙڻ ۽ ويجهڙائي پيدا ڪرڻ.
- جيڪو جتي آهي پنهنجي اهليت کي ايمانداري سان قومي فرض جو حصو بڻائڻ جي ڪوشش ڪرڻ.
- اسين سڀ قومي تحريڪ آهيون تاريخ جو سڏ يا گهرجن جو گڏجي پورائو ڪري ٿا سگهون اهو ويساه ڪرڻ.

۱۱. هڪ انقلابي تنظيم جو تنقيد ۽ خود تنقيد جي ترڪيبي عمل مان گذرڻ لازم هوندو آهي اگر ڪابه تنظيم ان ترڪيبي عمل مان گذرڻ بند ڪري ڇڏيندي آهي ته اها تنظيم پاڻ مان بيمار جُزا خارج ڪرڻ ۽ معاشرتي مان صحتمند جُزا ڪڍڻ جي اهليت وڃائي وهندي آهي ۽ پوءِ اها تنظيم بيمار جُزا خارج نه ڪرڻ جي ڪري سڄي جي سڄي بيمار ٿي پوندي آهي ۽ آهستي آهستي موت جي ور چڙهي تباهه، فنا يا ختم ٿي ويندي آهي.

۱۲. اٺون مٿي عرض ڪري آهيو آهيان ته زرعي جاگيدارائي سماج جي اثرن جي ڪري سنڌ جي قوميت جو پنجون، آخري ۽ اهم جُز (سياسي، اقتصادي مفادن جي وحدت يا هم آهنگي) اٿپورو هجڻ ڪري اسان جي سنڌي سماج ۾ گڏيل وحدت فڪر جي سوچ يا مزاج نه جڙي سگهيو آهي ۽ فطري عمل آهي ته جڏهن وحدت فڪر گڏيل نه هوندو ته وحدت

عمل به گڏيل نه هوندو، ان صورت ۾ اسان گروهن، قبيلن، ذاتين، پاڙن ۽ مختلف پارٽين ۾ ورهايل رهنداسين انڪري سائين جي ايمر جي فڪر ۽ فلسفي هيٺ جدوجهد ڪرڻ جي باوجود سنڌ جي قومي تحريڪ ست اٺ پارٽين ۾ ورهايل آهي ۽ سموريون پارٽيون سنڌو ديش جي آزادي لاءِ سنجيده سياسي انقلابي جدوجهد ڪري رهيون آهي، نه فقط سنڌو ديش جي آزادي لاءِ بلڪ قومي تشڪيل نو لاءِ به ڪوششون ڪري رهيون آهي انهن پارٽين مان جڻي سنڌ متحده محاذ (جسمم) به هڪ آهي جنهن جو چيئرمين محترم شفيح محمد برفت صاحب آهي. جيئن ته اٺون پاڻ جسمم جو ڪارڪن ۽ تنظيم جو هڪ ذميوار فرد آهيان ۽ جسمم، ان جي بهادر چيئرمين تي مختلف وقتن تي تنقيد ٿيندي رهندي آئي آهي ۽ جسمم ترڪيبي عمل مان گذرندي هر صحتمند تنقيد جي آجيان ڪئي آهي ۽ تنقيد ڪندڙ دوستن کي پنهنجو سڄڻ ۽ گهڻ گهريو سمجهيو آهي. ان..

ان کان علاوه جسمم ۽ ان جي بهادر چيئرمين بابت سوال به اٿندا رهيا آهن. جن جا جواب ان دوستن کي ڏيندا رهيا آهيون ۽ هن وقت فيسبڪ تي وري سوال اٿاريا پيا وڃن جن جو جواب ڏيڻ قوم جي ان گهڻ گهرن ۽ سڄڻن کي اسان پنهنجو فرض ۽ ذميواري ٿا سمجهون

سوال ۱: جسمم جو بنياد مزاحمت جي نقطي تي ٿيو هو، پر هاڻي جسمم ان نقطي تان هٽ ڪڍي چڪي آهي؟

جواب: (ماڻهن جو رايو آهي ته سائين جي ايمر سيد جي فڪر هيٺ جدوجهد ڪندڙ پارٽين يا ڌرين مان به ڌريون: ۱. جسمم ۲. سنڌو ديش لبريشن آرمي تشدد تي

يقين رکين ٿيون، جڏهن ته باقي پارٽيون عدم تشدد جي پاليسي تحت جدوجهد ڪري رهيون آهن ۽ ڪجهه ماڻهن جي خيال ۾ جسمم ۽ سنڌو ديش لبريشن آرمي هڪ سمجهيون وڃن ٿيون). پهرين اچو ته تشدد کي سمجهون ته تشدد آهي ڇا؟

اسڪول ۾ پڙهندڙ معصوم ٻار کي استاد پاران لٽ، ٽٽڙ، ڇڙڻ يا سزا طور Revert ڪرڻ، نانگ مارڻ، جانورن کي لٽ هڻي هڪلڻ، هڪ انسان جو ٻئي انسان کي مارڻ، ڌڪ هڻڻ، دڙڪو ڏيڻ اهي سمورا عمل تشدد جي ضمني ۾ اچن ٿا پر تشدد ۾ هڪڙا معيار جائز ۽ ٻيا معيار ناجائز عمل جي ضمني ۾ اچن ٿا.

۱. ناجائز معيارن واري تشدد جو عمل: بي ڏوهيءَ فرد تي بغير سبب جي بي اصولو اڳرائي ڪري ان سان وڙهڻ، دڙڪو ڏيڻ، ڌڪ هڻڻ، مارڻ کي تشدد چئبو آهي جيڪو صريحاً غلط، غير اخلاقي ۽ غير انساني عمل آهي.

۲. جائز معيارن وارو ساڳيو عمل پر ان کي تشدد نٿو چئي سگهجي: دفاع، بچاءُ، تحفظ لاءِ حملا آور تي حملو ڪرڻ، ان جو حملو روڪڻ، بچاءُ لاءِ وارو ڪر، واور ڪر، جهڙا جملا چئي سڏ ڪري دوستن، همدردن کي گهرائڻ، تشدد واري عمل جي مذمت ڪرڻ، يا دشمن جو اوهان جي نڙي تي لت ڏيئڻ، گهوگهو ڏيئڻ مهل ان کي رانيوٽا هڻڻ، ساه نڪرڻ مهل ڪرڙيون هڻڻ، ڪيڪرات ڪرڻ اها مزاحمت آهي ۽ مزاحمت کي جيڪو به تشدد ڪوئي ٿو يا ته اهو اخلاقيات کان اڻ واقف ۽ اڻ ڄاڻ آهي يا وري بد اخلاق آهي ڇو ته پنهنجو بچاءُ، تحفظ ۽ حفاظت ڪرڻ انسان جو اخلاقي ۽ انساني حق آهي.

۳. ڪنهن ڏوهاري کي ڏوه ثابت ٿيڻ تي سزا ڏيڻ. مثال طور چور کي قيد جي سزا ۽ قاتل کي ڦاهي جي سزا ۾ به تشدد شامل آهي پر ان کي تشدد نٿو ڪوئي سگهجي. ان کي ڏوه جي سزا جو عمل چئبو آهي، جيڪو جائز عمل آهي.

تشدد، مزاحمت ۽ سزا جي وضاحت جي آڌار تي فڪر جي ايمر سيد تحت جدوجهد ڪندڙ سموريون ڌريون، مزاحمت ڪار ليڪيون ڇو ته سموريون ڌريون، ريليون، مظاهرا، ڌڙا، جلسا ڪن ٿيون جن ۾ هو قوم کي سڏ، ڪوڪ، گهڻ گهرين کي دانهن ۽ دشمن کي چٽا ۽ وغيره ڏين ٿيون. روڊ بلاڪ ڪري رياستي مشينري کي روڪين ٿيون، رياستي ادارن آڏو سر تان سانگو لاهي انهن کي للڪارين ٿيون ان عمل کي مزاحمت، مزاحمت ۽ صرف ۽ صرف مزاحمت چئبو آهي. باقي ڪير لفظن جي غلط معنيٰ، تشريح، وضاحت ڪري ٿو ته اها ان جي مرضي آهي. جسمم پهرين ڏينهن کان اڄ تائين سياسي ۽ انقلابي پارٽي رهي آهي. جسمم پنهنجي قيام واري ڏينهن 25 نومبر 2000ع هن وقت تائين هر اهو سياسي ۽ انقلابي عمل ڪيو آهي جيڪو نڄ سياسي ضمني ۾ اچي ٿو يعني جلسا جلوس ريليون مظاهرا ڌڙا ۽ فڪر جي ايمر سيد جي پرچار ڪرڻ وغيره ۽ جسمم منظر قومي مزاحمت تي يقين رکيو آهي، يقين رکي ٿي ۽ يقين رکندي رهندي. محترم بينظير جي شهادت تي غير منظر، چڙواڳ قومي مذاحمت جو عنصر اوهان ڏٺو هو، جنهن کي ليڊ ڪرڻ وارو ڪير به نه هو. جسمم ان قسم جي قومي مزاحمت لاءِ جيڪا منظر قومي مزاحمت هوندي جنهن کي شعوري طور تي جسمم ليڊ ڪندي، جسمم ان تي مڪمل

ايمان به رکي ٿي. پاڪستان جي خارجي ۽ داخلي پاليسين جي ڪري يا سنڌي قوم جي نفسيات کي ڏسندي يا علاقائي زميني حقيقتن کي ڏسندي محسوس ٿئي ٿو ته جڏهن سنڌ جي قومي تحريڪ پنهنجي جوهر ۾ آئي ۽ سنڌي قوم منظم ٿي آئي پئي ته آزادي حاصل ٿي پوندي پر اڳ جسمم ضرورت محسوس ڪئي ته آزادي جو اهي لوازمات جيڪي الجزائر، ويتنام، ڪيوبا ۽ هندوستان ۾ پورا ڪيا ويا هئا يا هن وقت ڪشمير، فلسطين، بلوچستان، اروميا ۾ پورا ڪيا پيا وڃن. جسمم اهي لوازمات پورا ڪرڻ کان نه ڪيڏائين باقي هن وقت تائين جسمم هڪ گولي به نه هلائي آهي ۽ پنهنجي جوهر ۾ نج سياسي انقلابي تنظيم آهي، رهي ڳالهه جسمم ۽ سنڌو ديش لبريشن آرمي جو هڪ يا ساڳيون هجڻ بابت افواه جيئن ته صرف افواه ئي آهي ۽ ان ۾ ڪابه صداقت نه آهي. جسمم ۽ سنڌو ديش لبريشن آرمي به الڳ ڌريون آهن. البته جسمم سنڌو ديش جي آزادي لاءِ ٿيندڙ هر ان جدوجهد ڪندڙ ڏڙ (جيڪا سنجيده هوندي) سياسي ۽ اخلاقي حمايت ڪئي آهي ۽ انهي ساڳئي بنياد تي بين جيان جسمم سنڌو ديش لبريشن آرمي جي سياسي ۽ اخلاقي حمايت ڪندي آئي آهي ۽ ڪندي رهندي باقي رهيو تعلق جسمم ۽ سنڌو ديش لبريشن آرمي جي هڪ هجڻ جو ته ان جي نفيءَ جو هڪڙو ئي دليل ڪافي آهي، ته ۲۰۰۳ کان وٺي هن وقت تائين جسمم جا هزارين ڪارڪن رياستي ادارن جي ٽارچر سيلن ۽ جيلن ۾ وڃي ۽ غير انساني تشدد سهي چڪا آهن پر ايترن سالن ۾ رياست جسمم جو سنڌو ديش آرمي سان ڪوبه تعلق ثابت نه ڪري سگهي آهي نه ئي جسمم جي خلاف ڪو هڪ به دستاويز

عدالت يا ميڊيا سامهون آئي سگهي آهي ۽ نه وري گرفتار ۽ ڪنپيل ڪارڪنن وٽان ڪا هڪ به گوليءَ دستياب ڪري سگهي آهي.

سوال ۲: جسمم جي هر پاليسي قبل از وقت هوندي آهي؟

جواب: انقلاب يا آزادي جي لاءِ مرد مومن انقلابي ڪارڪن يا اڳواڻ يا انقلابي پارٽيون حالتون پاڻ پيدا ڪنديون آهن يا پاڻ ۾ حالتن کي پنهنجي فيور ۾ آڻڻ جي اهليت ۽ صلاحيت پيدا ڪري حالتن کي پنهنجي فيور ۾ آڻي وٺنديون آهن نه ڪي خود بخود يا پائمرادو ان جي حق ۾ ٿينديون آهن.

رهبر سنڌ سائين جي اير سيد جڏهن پنهنجو فڪر يا نظريون ڏنو هئو ان وقت به ماڻهن چيو هئو ته هي وقت کان اڳ ۾ تڪڙو ڪيل فيصلو آهي. پر وقت ۽ تاريخ انهن ماڻهن کي غلط ۽ رهبر سنڌ جي وقتائتي ڏنل فڪر کي صحيح ثابت ڪيو آهي.

جسمم پاران منظم قومي مزاحمت جي نڪتي تي ماڻهن چيو ته هي مارجي ختم ٿي ويندا پر وقت ۽ تاريخ ثابت ڪيو ته جسمم جي پاليسين، حڪمت عملي، انقلابي لاڙن، اڳواڻن کا وٺي ڪارڪنن تائين سنجيدگي، بهادري، ايمانداري، سچائيءَ ۽ قرباني جي ڪري جسمم قومي تحريڪ ۾ نئون روح ڦوڪيو ۽ قومي ڪارڪنن ۾ هڪ نئين جوت جلائي انهن جو اتساهه بحال ڪيو جنهن ڪري جسمم اڄ قومي تحريڪ جي هڪ وڏي ۽ سگهاري ڏڙ طور پاڻ مڃرائي چُڪي آهي، جسمم پاران جڏهن ۲۰۰۹ ۾ ڌاري آبادڪاري جي خلاف هڙتال جو سڏ ڏنو ويو هئو ته اسان جي معزز دوستن ان وقت چيو ته جسمم وقت کان اڳ ۾ هي سڏ ڏئي پنهنجو پاڻ کي مصيبت ۾ وڌو

آهي پر وقت ۽ تاريخ جسمم جي ان سڏ کي به وقتائتو ثابت ڪيو ۽ هن وقت سنڌ جي هر گهڻ گهري ڏڙ طرفان ڌاري آبادڪاري خلاف جدوجهد هلي رهي آهي.

جسمم توهين رسالت کي ڪارو قانون ڪوٺي مظاهرا ڪيا سنڌ اندر فوجي چانوئين خلاف بڪ هڙتالون ڪيون ان وقت به ماڻهن تمام گهڻو خوفزده هئا ۽ چوندا هئا ته هاڻي رياست آڏو جسمم نه بيهي سگهندي پر وقت ۽ تاريخ ثابت ڪيو ته جسمم جو هر فيصلو ۽ پاليسي وقتائتي ۽ قومي تحريڪ جي فائدي ۾ رهي آهي. رياست هر مورچي تي جسمم کان شڪست کاڌي آهي ان جو سڀ کان وڏو دليل هي آهي ته جڏهن جسمم کي قاعدو قرار ڏئي دهشتگرد تنظيم ڪوٺي ان تي پابندي لڳائي وئي ته ڪافي ماڻهن گيو ته هاڻي نالو مٽائي ڪم ڪيو پر جسمم ساڳئي نالي سان ڪم ڪري رياست جي پابندين کان انڪار ڪندي پنهنجو ڪم جاري رکيو جنهن عمل جي ڪري رياستي ادارا جسمم تي اڳي کان وڌيڪ ڌمڪجي پيا.

سوال 3: جسمم اير ڪيو اير جي ايجنٽ آهي؟

جواب: رياست ڪافي عرصي کان ڪوششن ۾ آهي ته هٿرادو لساني تضاد اڀاري سنڌ جي شهري ۽ بهراڙيءَ جي آباديءَ کي پاڻ ۾ ويڙهائجي ۽ اصل تضاد يعني سنڌي پنجابي تضاد لٽي مٽي ڪري سگهجي. حالانڪ سنڌ جي رهبر سائين جي اير سيد، ان ٽائيم جي سمورن پارٽين جي اڳواڻن، اديبن، دانشورن گڏجي اهو فيصلو ڪيو هو ته سنڌ جي اردو آبادي ورهاڱي وقت پنهنجو سڀ ڪجهه ڇڏي هتي آيا هئا ان ڪري اردو آبادي هاڻي سنڌ جو اڻٽ حصو آهي ۽ 1954 کان پوءِ ايل هر هڪ مهاجر آهي ان ڪري

اسان تي تاريخي ذميواري عائد ٿئي ٿي ته قومي تشڪيل نو واري عمل ۾ اردو آبادي کي شامل ڪجي پر ڪجهه سياسي نابالغ ان تاريخي ذميواريءَ کان منهن موڙي رهيا آهن. ائون ان حوالي سان جسمم جي بهادر چيئرمين محترم شفيق محمد برفت جي تازي سينٽرل ڪاميٽيءَ جي اجلاس ۾ ڪيل خطاب مان ڪجهه سٽون هيٺ لکان ٿو.

(سنڌ جي اندر سنڌي ۽ اردو ڳالهائيندڙ سنڌين جي درميان جيڪي اختلافي ۽ نا سمجهي وارا معاملو آهن انهن کي اسين پنهنجي گهر جو اندروني معاملو سمجهون ٿا. ڪجهه جڙتو هٿرادو غلط فهمين ۽ اختلافن کي پڻ ڪي ناسمجھ ماڻهون ۽ دشمن قوتون وڌائي وڻ ڪري اسان کي ويڙهائڻ لاءِ گمراهي پيدا ڪري رهيون آهن، جيڪا ڳالهه باشعور سنڌين ۽ سنڌ واسين کي سمجهڻي پوندي. هر معاشري ۽ سماج جي اندر اهڙا جزوي معمولي دليل جي ذريعي حل طلب مسئلا هوندا آهن جن کي ان سماج ۽ معاشري جا باشعور فرد ڳالهه بولڻ ذريعي ٽيبل تي ويهي حل ڪندا آهن ڇاڪاڻ ته اهڙا تضاد دوستانه ۽ هڪ قوم جا اندروني سياسي ۽ معاشي مسئلا هجن ٿا. اهڙن مسئلن کي دشمن تضاد سمجهڻ سياسي نابالغي، ڪوتاهه نظري ۽ ڪم فهمي چئي سگهجي ٿو. سنڌ جي اندر اردو آبادي کي اسان اصولي، سياسي ۽ تاريخي حوالي سان هاڻ سنڌي قوم جو لازمي حصو ۽ جز سمجهون ٿا انهن کي ڌڪار جي نظر سان ڏسندڙ ذهنن کي اسان دشمن جي پروپيگنڊا جو شڪار ٿيل ذهن ٿا سمجهون. قومي تحريڪ اردو ڳالهائيندڙ سنڌين ۾ پنهنجو فڪري، سياسي ۽ وطني سپاءَ کي سمجهڻ وارو فرض پورو ڪري ناهي سگهيو. ان کان

سواءِ سنڌ اندر نظرياتي سياسي فقدان ۽ سطحي مفاد پرست سياسي، لساني نسلي، مذهبي ۽ جاگيدارائي جمهوري ۽ انڪار وطن کاپي ڌر جي ڪري سنڌ جي قومي تشڪيل نو وارو اهو تاريخي فرض (اردو ڳالهائيندڙن جو سنڌي قوم ۾ سياسي معاشي وطني تاريخي حوالي سان ضم ٿيڻ وارو عمل) مڪمل نه ٿي سگهيو آهي جنهن ڪري هڪ طرف اردو ڳالهائيندڙ نظرياتي فڪري سياسي ميجوئريٽيءَ جي ڪوت سبب لسانيت پسنديءَ ڏانهن ڌڪجي ويا آهن ته ٻئي طرف سنڌ جي قوم پرست سياست جي نالي ۾ ڪجهه ڌريون وري نسل پرست بنجي اردو آباديءَ جي جڙتو تضاد ۾ سامهون اصل قومي تضاد ۽ سنڌ جي غلاميءَ واري حقيقت جي سمجهه کان عاري ۽ انڪاري بنجي بيٺا آهن جيڪا ڳالهه سنڌ جي وسيع قومي سياسي وطني مفادن جي خلاف هڪ ڪوتاهي آهي. سنڌ جي اردو ۽ سنڌي ڳالهائيندڙ دانشورن سياسي ڪارڪنن قلم ڏيڻن کي هڪ ڀيرو ٻيهر (سيد کان پوءِ) ويهي سنڌي سماج جي قومي تشڪيل نو واري ان مرحلي کي تيز ڪرڻ ۽ سنڌ جي حب الوطنيءَ ۽ تاريخي قوم واري احساس سمجهه ۽ حقيقت کي اردو ڳالهائيندڙ سنڌين ۽ نسل پرست قومپرستن کي مدلل طرح سمجهائڻو پوندو چوٽه سنڌ جي مڪمل قومي چوٽڪاري ۽ علحدده قومي رياست جي تاريخي قيام جي ضرورت جي تقاضا اها آهي ته اسان لساني ۽ نسلي ناسمجھيءَ کان ٻاهر نڪري قومي حقيقتن کي تسليم ڪريون. جسمم چيئرمين شفيق محمد برفت

سوال 4: جسمم هڙ ماڻهو مارائي ڇڏيا؟

جواب: جيئن ته جنگين ڪٽڻ جو هڪ اهم ذريعو پروپيگنڊا به هوندو آهي ۽ اڳ ۾ سائين جي ايم سيد تي به اهڙا الزام لڳندا هئي جنهن جو صرف ۽ صرف هڪ ئي سبب هو ته ماڻهن ۾ خوف پيدا ٿئي ته جيئن هو قومي تحريڪ کان پري رهن هاڻي اها ساڳي پروپيگنڊا جسمم بابت ڪئي وڃي ٿي ته جيئن جسمم ۾ تيزيءَ سان ٿيندڙ واڌ ويجهه رکجي وڃي. ماڻهن جي عجيب و غريب سچ آهي ته آزادي به ملي وڃي ۽ قرباني به نه ڏجي. مقصد به ملي ۽ نا ماڻهو مري نه رهند اچي ته پاڻو اوهان احمقن جي جنت ۾ رهو ٿا. قومي آزاديءَ لاءِ قرباني اٿڻ آهي ۽ اسان ان ڳالهه کي سمجهي ورتو آهي ته قل کي بچائڻ لاءِ جز کي قرباني ڏيڻي پوندي. اسان ٻار ناهيون جو نه سمجهون. جسمم جي اڳواڻن ۽ ڪارڪنن سوچي سمجهي شعوري طور تي قرباني ڏيڻ ۽ سنڌو ديش جي آزاديءَ لاءِ حقيقي انقلابي جماعت جسمم ۾ شموليت ڪئي آهي ۽ شهيدن به شعوري طور تي هن رستي جي چونڊ ڪئي هئي. شهيد سرائي قربان ڪهاوڙ ۽ ان جي دوستن جڏهن جسمم ڇڏي جسمم ۾ شموليت پئي ڪئي ته صحافين جي پڇڻ تي شهيد کين ٻڌايو هو ته جسمم ۾ شموليت جو مقصد عزت وارو موت حاصل ڪرڻ لاڳاپيا وڃون.

جسمم اڃان آزاديءَ جي راهه ۾ 15 سالن ۾ صرف 40 شهيد ڏنا آهن جڏهن ته آزاديءَ جي جدوجهد ۾ هڪڙي ڏينهن ۾ هزارين ماڻهو شهيد ٿيا آهن ۽ دنيا ۾ ان جا ڪوڙ مثال موجود آهن.

سوال 5: شفيق محمد برفت رياست جو ماڻهو آهي ۽ سندس ديوتو سنڌ جا بهادر ماڻهو مارائڻ آهي؟

هيو خود شيردل افضل (وسيم الفت)

رهيو قائم اتل افضل
هيو خود شيردل افضل

وطن جي سرحدن خاطر
پنهنجي ماروئڙن خاطر
اتي بينو اول افضل
هيو خود شير دل افضل

پنجابين ۽ پٺاڻن لاءِ
هيوسنڌه جي غدارن لاءِ
شروع کان ئي ازل افضل
هيو خود شير دل افضل

سرائي نور الله جي
مظفر، صبغت الله جي
ٿيو پيرا عمل افضل
هيو خود شيردل افضل

قبولي مات نه ڪڏهن پر
قبوليو موت کي هر هر
شهزادو مثل افضل
هيو خود شير دل افضل

آ سنڌ ساري بڻيو افضل
نتي خوش تون ايڏو قاتل
ڪري هڪڙو قتل افضل
هيو خود شير دل افضل

اصل ۾ حقيقت هيءَ آهي ته اهي سڀ سوال رياست جا اٿاريل آهن ته جيئن محترم شفيق محمد برفت جهڙي عظيم انقلابيءَ کي متنازع ڪري پيش ڪجي ته جيئن جسم جهڙي انقلابي تنظيم جي خطرناڪ هڏ تائين ٿيندڙ واڌ ويجهه کي روڪي سگهجي.

سوال 6: شفيق محمد برفت ظاهر ڇو نٿو ٿئي؟

جواب: اٿون سمجهان ٿو ته جيڪي دوست هي سوال ڪن ٿا اهي سياسي طور تي بالغ نه آهن. ڇو ته انقلابي اڳواڻ هيٺين 3 ڪيفيتن ۾ نظر ايندا ته سمجهبو ته واقعي هو رياست مخالف انقلابي ليڊر آهي. (1) روپوش (2) دشمن جي قيد ۾ (3) جلاوطن

اٿون آصف جوڻو دعويٰ سان چوان ٿو ته جنهن ڏينهن محترم شفيق محمد برفت صاحب آزاديءَ کان اڳ ۾ هتي ظاهر ٿي عام زندگي گزارڻ لڳو ان ڏينهن اٿون سمجهندس ته هاڻي هو اسان جو نه پر رياست جو ماڻهو آهي.

هڪ وڏو سچ

جسم تاريخ جو وڏو سچ بنجي چڪي آهي جنهن جي نالي کان رياست چرڪي ٿي ۽ سمجهي ٿي ته جسم ئي اها انقلابي پارٽي آهي جيڪا جي اير سيد جي فڪر تحت سنڌو ديش آزاد ڪرائيندي جنهن ڪري رياست جسم تي پابندي هنئي آهي ۽ رياست جي عتاب جو شڪار آهي.

جسم قوم ۾ هڪ قليل عرصي ۾ راءِ عام ناهي چڪي آهي ۽ هر پڙهيل لکيل ۽ سنجيده ورڪر جسم کي اميد جو آخري ڪرڻو سمجهي ٿو.

جواب: ان الزام جي جواب ۾ اٿون صرف هڪ دليل ڏيندس ته جسم کان اڳ ۾ ڪم هل ته پڄڻين وارو هليو پئي جسم نهڻ کان پوءِ قومي تحريڪ ۾ سنجيدگي جلاڙا آيا جنهن جو سڄو ڪريڊت جسم جي کاتي ۾ آهي. اوهان جي بقول هڪ پل لاءِ ڪٿي سوچيون به سهي ته اوهان جي ڳالهه ممڪن آ سهي هجي پر سوال هي آهي ته رياست بهادر سنڌين جي ماراڻڻ لاءِ اهڙي پارٽي ٺهرائي جنهن جو قيام منظم قومي مزاحمت جي خطرناڪ نقطي تي پوي ۽ تنظيم ۾ سنجيدگي جا اهڙا لاڙا آندا ويا جيڪي اڳ ۾ قومي تحريڪ ۾ موجود نه هئا قوم تان فنا ٿيڻ جو جزو نه هو جيڪو محترم شفيق محمد برفت آندو. هاڻي سوال ٿو اڀري ته موت فطري عمل آهي ۽ جڏهن رياست جو اهو ماڻهو هن دنيا ۾ نٿو رهي ته جسم يا ان فرد جيڪا غلامداراڻي سماج کي انقلابي تنظيم، منظم قومي مزاحمت جا بچ، وطن تان قربان ٿيڻ جو جذبو، سنجيدگي ۽ سچائي اهڙيون شيون آهن جيڪي سڀاڻي رياست کي پنهنجي منطقي انجام تائين پهچائڻ ۽ سنڌ جي آزاديءَ لاءِ ڪافي آهن، ته رياست اهڙي پارٽي ڪيئن ٿي ڪري

سگهي؟

شهيد راجا ڏاهر جي نوٽ بوڪ تان ورتل

هوندو جيڪو سامراجيت کي شڪست ڏيڻ جي لاءِ اسان دنيا جي ٻين مظلوم قومن جا ساٿاري ۽ مددگار بنجي وڃون. اڄ جسمم پاران اوراميا قوم جي نسل کشي ۽ ايتوپين سامراج جي خلاف احتجاج ان ڳالهه ڏانهن اشارو آهي دنيا ۾ جنهن به جاءِ تي ظلم ۽ ڏاڍا ٿيندو مظلوم ۽ محڪوم قوم جو رت وهندو جسمم مظلوم قوم جو سات ڏيندي.

تربت واقعي ۾ ٿيل عام ماڻهن جي قتل کان پوءِ جسمم پاران پڇيل سوالن ۽ اٿاريل اعتراض کان پوءِ جعفرآباد ۾ بلوچ ويڙهاڪن ڪيل ڪارائي بعد موقف جاري ڪيو ويو آهي ته سنڌين، بلوچن ۽ ٻين نسلن جي ماڻهن کي چٽا ڏنو ويو، ان مان هڪ ڳالهه ته بلڪل صاف ۽ چٽي آهي ته جعفرآباد ۾ بلوچ ويڙهاڪن جسمم جي موقف کي درست سمجهي پنهنجي طريقي ڪار ۾ تبديلي آندي آهي.

اصولي موقف اهو آهي جيڪو قومي آزادي ۽ قومي فڪر جو دفاع ڪري.

نفسياتي ويڙهه جنگ کٽڻ جو اهم وسيلو آهي. جيڪا به ڌر نفسياتي طور طاقتور ۽ سگهاري هوندي آهي اها ئي سياسي ۽ جنگي ميدان تي وڌيڪ تيزي سان پيش قدمي ڪري سگهندي آهي. ان جو سماج جي مٿان ضابطو به اوترو ئي مضبوط هوندو آهي. هي جنگ ماڻهن جي دلن ۽ دماغن تي ضابطو قائم ڪرڻ واري

عرصو لڳو آهي. اهي تنظيمون هزارين رڪاوٽن، تڪليفن، اهنجن، سامراجي جبر، ڏاڍا، تشدد کي منهن ڏئي پوءِ منظم، متحرڪ، طاقتور، سگهاريون تنظيمون بنيون آهن. جيڪڏهن اسان کي انقلابين، آزاديءَ جي جدوجهد جي سائنس کي سمجهڻو آهي ته پوءِ اسان کي سائنسي سوچ ڌار ٿي پوندي، دنيا جي انقلابين، آزاديءَ جي جدوجهد جي تجربن مان سگهو پوندو. ٻي صورت ۾ غير سائنسي ۽ غير انقلابي سوچ اختيار ڪرڻ سان غلط نتيجا ملندا، جنهن سان فائدي جي بجاءِ نقصان ٿيڻ جو قوي امڪان آهي. جيڪڏهن اسان کي منظم، مضبوط، متحرڪ بهترين انقلابي تنظيم ٺاهڻي آهي ته پوءِ اسان کي تنظيم سازي ۽ جدوجهد جو سائنسي طريقو اختيار ڪرڻو پوندو. اسان کي به ٻين انقلابي تنظيمن وانگر تڪليفن، جدوجهد، عمل مان گزرڻو پوندو. جنهن جي لاءِ اسان سمورن باشعور، فردن، ڪارڪنن، ڏاهن کي پنهنجي پنهنجي حصي جوڪم ذميواريءَ سان ڪرڻو پوندو. موجوده حالتن ۾ طاقتور ۽ طاقتور تنظيم هڪ معاملو آهي جيڪو صرف ڳالهين، بحثن ۽ تجزيين سان حل نه ٿيندو. ان لاءِ اسان سڀني متحرڪ ۽ سرگرم ڪردار ادا ڪرڻو پوندو.

مظلوم ۽ محڪوم قومن جي مٿان جنهن جاءِ تي جنهن به ملڪ ۾ ڏاڍا ۽ ظلم ٿئي، مظلوم قوم جي حيثيت ۾ اسان کي انهن قومن جو همدرد ۽ حمايتي ٿيڻ گهرجي. اهو ئي اسان جو انقلابي عمل

تنظيم، جدوجهد، مزاحمت، انقلاب هڪ سائنس آهي ۽ ان کي سائنسي سوچ، ڏاهپ، انداز سان ئي سمجهي سگهجي ٿو. سائنس ۾ ڪا به شئي، ڪو به مظهر مڪمل (Perfect) پورو، نچ ۽ قطعي (Absolute) ۽ مڪمل نه هوندي. ان جي ابتڙ اسان وٽ غير سائنسي سوچ، رويو، ذهنيت موجود آهي جنهن جي تحت ماڻهو شين، فردن، سرگرمين، جدوجهدن کي به يڪدم، بنا عمل مان گذرڻ جي مڪمل، مڪمل، قطعي صورت ۽ شڪل ۾ ڏسڻ جا ڪائل ٿي ويا آهن ۽ جيڪا شئي، مظهر، عمل، سرگرمي، جدوجهد، تنظيم مڪمل

(Perfect) ۽ مڪمل (Absolute) صورت ۾ نظر نه اچي ان کي رد ڪيو وڃي ٿو. هن قسم جي انداز، روين ۽ سوچ، کي سائنسي ڏاهپ پري، درست، صحيح سوچ نه ٿو چئي سگهجي. ڇو ته فرد، شيون، سرگرميون، جدوجهدون، عمل (Process) سرگرمي (Activity) دوران مڪمل ٿينديون آهن، نه ڪي ڳالهين ۾ تنظيم لاءِ ٿلهي ليکي چيو ويندو آهي ته ”تنظيم زندهه جيو وانگر هوندي آهي.“ هڪ زندهه جيو فطري ارتقا ۽ تسلسل (Process) ذريعي واڌ ويجهه ڪندو آهي. دنيا ۾ هن وقت تائين جيڪي به تنظيمون اڀريون آهن ۽ جن به نتيجا ڏنا آهن انهن تنظيمن جا بنياد به چند هڪجهڙن هر خيال فردن وڌا هئا، اهي جدوجهد جي دوران وڌيون ويجهيون ۽ پوءِ ئي دنيا جون ماڊل تنظيمون بنيون آهن. مونکي ياد ٿو پوي ته هر تنظيم کي منظم ٿيڻ ۾ تقريبن 40 کان 50 سال يا ان کان به مٿي

تحريڪ ۽ تنظيم طاقت جو توازن پنهنجي حق ۾ تبديل ڪرڻ جي قابل ٿي سگهندي آهي.

پنجاب جي سنڌ مٿان قبضي جي نتيجي ۾ سنڌ ۽ سنڌي قوم سياسي غلامي، سماجي انتشار، بدنظمي، اندروني تضادن، معاشي استحصال، ڦرلٽ، ڏاڍ جبر جو بدترين شڪار رهي آهي. سنڌي قوم جي هزارين سالن جي تاريخي ثقافت جي مٿان هٿ ٺوڪي پنجاب جي ثقافت مڙهي وئي آهي. نفسياتي طور تي سنڌي قوم جي حوصلي، همت ۽ اعتماد کي منظم طريقي سان ختم ڪيو ويو آهي. اهڙين حالتن ۾ اسان جي مٿان اها ذميواري عائد ٿئي ٿي ته پنهنجي قوم ۽ وطن جي دفاع لاءِ اڳيان اچون.

هر جنگ جو بنياد نفسياتي ويڙهه ۽ ڌوڪي تي رکيل هوندو آهي.

هن وقت دماغن ۽ تخليقي صلاحيتن جي جنگ هلي رهي آهي، جيڪو پنهنجن ذهنن، صلاحيتن، اهليتن کي بهتر طريقي سان استعمال ڪندو اهو ئي هن ويڙهه ۾ ڪامياب ٿيندو.

جيڪو سامراج جي سازشي ذهنيت کي سمجهي ويندو اهو ان جي حڪمت عملين کي سمجهڻ ۾ ڌوڪو نه کائيندو.

اسان جي هن وقت اها ئي اهم ذميواري آهي ته قومي تضاد کي ڪنهن به صورت ۾ ڌنڌلو ٿيڻ نه ڏيون. دشمن هزارين هرڀا هلائي ۽ اٽڪلون ڪري، اسان پنهنجي موقف ۾ واضع ۽ چٽا هجون. اها اسان جي

نه ڪري سگهندو آهي ته پوءِ ان جي حڪمت عملي ان انقلابي تحريڪ کي هر صورت ۾ محدود ڪرڻ جي هوندي آهي ڇو ته وسيع ۽ ڪشادي سياسي ۽ جنگي ميدان تي ضابطو آڻڻ ان جي وس ۾ نه هوندو آهي. پنجاب سامراج اها ڳالهه سمجهي ورتي آهي ته بلوچن ۽ سنڌين جي قومي آزادي جي جدوجهد اگر افغانستان جي سرحد کان وٺي راجستان جي سرحد تائين وسيع ٿي وئي ته پوءِ ان کي شڪست ڏيڻ ۽ ختم ڪرڻ هن رياست ته ڇا ڪنهن به طاقت جي وس جي ڳالهه نه هوندي. ان ڪري موجوده حالتن ۾ اسان جي اها ئي ڪوشش هجڻ گهرجي ته مظلوم قومن جي آزادي جي تحريڪ وڌيڪ وسيع ٿئي، اها ئي حڪمت عملي ۽ پاليسي اسان جي لاءِ سياسي ۽ جنگي لحاظ کان مفيد هوندي.

تنظيم هڪ مڪينزم، هڪ مڪمل نظام جو نالو آهي جنهن ۾ قوم جون صلاحيتون، جرتون، همٿون، قوت، سگهه ۽ ڏاهپ گڏ ٿينديون آهن.

سامراج مظلوم قوم کي سياسي، سماجي، معاشي، نفسياتي طور غلامي جي زنجيرن ۾ جڪڙيندو آهي. ساڳي طرح غلام قوم جي آزادي جي جدوجهد به انهن عنصرن جي بنياد تي مشتمل هوندي. ڪنهن به انقلابي يا آزادي پسند تحريڪ يا تنظيم جو مقصد به اهو ئي هوندو آهي ته قوم کي سياسي، سماجي، معاشي ۽ نفسياتي بنيادن تي منظم ۽ متحرڪ ڪن. جڏهن قوم پنهنجن قومي مفادن کي سمجهندي آهي تڏهن ئي سامراج سان مزاحمت ڪرڻ جي لاءِ تيار ٿيندي آهي. ان طريقي ڪار تي عمل ڪندي مظلوم قوم جي آزادي جي

خطرناڪ ويڙهه آهي. پنجاب سامراج وڏي اٽڪل، حرفت ڌوڪي سان هي جنگ وڙهي رهيو آهي. هن جنگ جي وسيلي ئي سامراج قومي آزادي جي تحريڪن جي درست، جائز، حقيقي هجڻ کي چيهو رسائي رهيو آهي. قومي آزادي جي جدوجهدن جا حقيقي بنياد ۽ اخلاقي جواز ختم ٿي وڃن ته پوءِ انهن جي جاري رهڻ جو جواز ۽ سبب به ختم ٿي ويندو آهي. ان ڪري اسان جي مٿان فرض آهي ته دشمن جي هنن سازشن، اٽڪلن ۽ حربن کي اٽل ارادن ۽ پختي عزم سان ناڪام بنايون.

جيڪي اتحادي سامراج کي اڪيلو ڪرڻ ۽ ان کي شڪست ڏيڻ ۾ سهڪار ڪن انهن جو پرجهلو ٿي بيٺو گهرجي.

ترقي پسند قوتن جو مورال گهٽائڻ سان دشمن قوتن جو مورال وڌندو آهي.

قومي آزادي جي جدوجهد جي خلاف ٿيندڙ پرچار جو اٽل ارادن سان جواب ڏيو.

سامراج ئي انقلابين جي لاءِ دهشتگرد جو اصطلاح استعمال ڪندو آهي.

جدوجهد جي دوران جيڪڏهن ڪنهن کان غلطي ٿئي ته ان جو مقصد اهو قطعي به ناهي ته ان بنياد تي قومي آزادي جي جدوجهد جي خلاف محاذ کولجن، ان سان پنهنجي جدوجهد خلاف مخالفت جا بنياد پوندا.

سامراج جڏهن جدوجهد جي ابتدائي ڌاڪي تي انقلاب يا قومي آزادي جي تحريڪ جي ڪچي سلي کي چيپيائي ختم

وڏي فتح هوندي ۽ دشمن جي شڪست هوندي.

ڪنهن کي اها ڄاڻ آهي ته دشمن جو مورال وڌائڻ آزادي پسندن جي لاءِ ڪيترو خطرناڪ ثابت ٿيندو؟ ڇو ته دشمن جي جنگ کٽڻ جو اهم سبب اهو مورال ئي هوندو آهي. ڪنهن کي اها خبر به آهي الاڻي نه ته سڀ کان اول دشمن جو حوصلو، همت، جرت، ڪردار ۽ معيار ڪرندو آهي ته ان کي نفسياتي شڪست اچي ويندي آهي. اها نفسياتي شڪست سامراج جي تباهي جو اهم سبب بڻجندي آهي. جڏهن دشمن جو مورال وڌندو آهي ته ترقي پسند قوتن جي لاءِ وڏو خطرو پيدا ٿي پوندو آهي.

مستقبل ۾ سنڌ جي اندر سامراج جيڪو وڏو آپريشن ڪرڻ جو منصوبو جوڙيو آهي ان لاءِ اول کين ان ڳالهه جي ضرورت محسوس ٿي ته سنڌي قوم، فوج ۽ ان جي ٻين سفاڪ ادارن کي ڪنهن نه ڪنهن طريقي سان سڃڻ ۽ دوست محسوس ڪري ته جيئن ان راءِ جي تحت دشمن آسانيءَ سان خود سنڌ جي قوم پرستن کي ڪچلي سگهي ۽ کير به ان ڪڍي عمل جي خلاف آواز اٿاري نه سگهي. جنهن کي قوم دوست سمجهندي ان جو هر عمل به سنڌ دوستي وارو سمجهڻ لڳندي پوءِ تباهي ٿي تباهي هوندي هر ڪو تماشو ويهي ڏسندو.

سامراج جو ڪو به عمل، اٽڪل، حرفت، ڌوڪي، فريب ۽ سازش کان خالي نه هوندو آهي. سامراج جيڪي به قدم کڻندو آهي، ان جي پٺيان ان جي سوچ، رٿابندي ضرور هوندي آهي. ان

لاءِ لازمي آهي ته سامراج جي هر قدم جي پويان ان جي پس پرده سوچ، رٿابندي کي ذهن ۾ ضرور رکون بس اهو ياد رکون ته سامراج هر صورت ۾ سامراج ئي هوندو آهي، مظلوم قومن جي لاءِ اهو ڪنهن به صورت ۾ معتبر نه ٿو ٿي سگهي.

اک الٽي ڌار! عام فردن جي خيالن، سوچ، عملن، روين، طور طريقي، رستن جي ابتڙ پنهنجا الڳ خيال، سوچون، روياءُ، طور طريقا ۽ رستا جوڙيو.

ويڙهه وڙهڻ جي همت ۽ جرت هجي ته جنگ وڙهڻ جو فن سڳي سگهجي ٿو، پر جيڪڏهن ڪنهن ۾ وڙهڻ جو جرت ناهي ته پوءِ جنگي فن ۾ مهارت به ڪا معنيٰ نٿي رکي.

غلامي جي حالت ۾ جڏهن ڪا قوم سامراج سان ٽڪراءُ ۾ ايندي آهي تڏهن ئي ان جو نئون جنم ٿيندو آهي.

قوم هنگامي ۽ جنگي حالت ۾ تمام جلد منظم ٿيڻ شروع ٿيندي آهي.

جيڪڏهن اسان خود ئي قوم ۽ ڪارڪنن ۾ خوف پيدا ڪيون ته اهو ڊپ سامراج جي پيدا ڪيل ڊپ کان وڌيڪ خطرناڪ ثابت ٿيندو. حقيقت ۾ اها اسان جي پنهنجي وجود خلاف پاڻ طرفان شروع ڪيل جنگ هوندي.

پلي جو ڪي فرد سامراج سان اسان جي مزاحمت کي خودڪشي سمجهن. پر سڀني کي اهو سمجهڻ گهرجي ته هن ننڍڙي جنگ ۾ وسيع جنگ جا عنصر

موجود آهن ۽ اهي ئي سيڪڙاٽ سپاڻي جا ماهر جنرل بڻبا.

67 سالن کان وٺي اسان جي وڏن مصلحتون ۽ سمجهوتا ڪيا آهن. ائين چوڻ دراصل ٿيندو ته غلامي اسان کي وراثت ۾ ڏني وئي آهي. جيڪڏهن ابتدا کان سامراج خلاف جدوجهد ڪئي وڃي ها ته حالتون ڪجهه ٻيون هجن ها.

شروع ۾ طاقت جو سمورو توازن سامراج طرف هوندو آهي، ان ڪري ابتدائي ڏاڪي ۾ انقلابين جو وڌيڪ نقصان ٿيندو آهي. هٿياربند ويڙهه طاقت جي توازن جي تبديلي جو اهم ذريعو هوندي آهي.

رواجي جنگ ٻن برابري قوتن جي وچ ۾ هوندي آهي، پر هٿياربند ويڙهه ٻن غيرمتوازن قوتن جي وچ ۾ وڙهي ويندي آهي. هڪ پاسي طاقتور سامراج ته ٻي طرف مظلوم ۽ هيٺي قوم هوندي آهي.

جسم ڪارڪن پنهنجون خوبصورت جوانيون ارڀي وطن سان ڪيل وچن نڀائي رهيا آهن. اسان قوم جي آزادي پنهنجين زندگين کان وڌيڪ عظيم سمجهون ٿا.

فرانز فينين جو چوڻ آهي ته انقلابين جي قدامت جي هيٺيان رت جون نديون وهنديون آهن. اسان کي به اهو نه وسارڻ گهرجي ته سوڀ برابر سسيون توريا تان ترن

قوم جي اهڙي ورهاست (Design) خاڪو (Compartmentalization)

سامراجين پنهنجن سامراجي مفادن جي پوراءِ لاءِ ترتيب ڏنو آهي. جنهن جي نتيجي ۾ سنڌي قوم جي مفادن، ٻڌي، يڪجهتي، ايڪي اتحاد کي وڏو نقصان پهتو آهي. ان صورتحال ۾ جڏهن سماجي بيهڪ تنل هجي، قوم بدنظمي، توڙو توڙو، انتشار، نفاق جي ور چڙهيل هجي ته پوءِ قوم جي باشعور، پڙهيل لکيل فردن، قومي ڪارڪنن جي مٿان اها ذميواري عائد ٿئي ٿي ته اهي هن ڳنڍيل صورتحال ۾ پنهنجو قومي ڪردار ادا ڪن. هنن حالتن ۾ سياسي سرگرمي، آزاديءَ جي جدوجهد ۽ سامراجي قوتن خلاف قومي مزاحمت هڪ خاص اهميت رکن ٿا. وطن جي آزاديءَ جي جدوجهد کي وڌيڪ سگهارو، طاقتور، منظم، مستحڪم، سنجيدا بنائڻ ۾ مثبت ڪردار ادا ڪيون.

هڪ اصول: منظم تنظيم، سگهاري جدوجهد، يقيني فتح

قومي تحريڪ جي ڳاڙهي جهنڊي جا ٻه رنگ آهن (1) ڳاڙهو (2) ڇو. اڇي رنگ جي اندر ڪاري رنگ جي ڪهاڙي آهي. اهي ٽي رنگ الڳ الڳ علامتن کي ظاهر ٿا ڪن. (1) ڳاڙهو رنگ انقلاب ۽ رت جي علامت آهي. دنيا جي سمورين انقلابي تنظيمن جي جهنڊن ۾ ڳاڙهي رنگ کي انهن علامتن لاءِ استعمال ڪيو آهي. (2) ڪهاڙي سنڌ جي ثقافتي سڃاڻپ آهي، جنهن کي عام طور تي ته پورهئي لاءِ به استعمال ڪيو ويندو آهي ته ان سان گڏوگڏ اها ئي ڪهاڙي سنڌي ماڻهو اڄ به پنهنجي حفاظت لاءِ استعمال ڪندا آهن. دنيا جي مختلف ملڪن جي تنظيمن وٽ به لاءِ مختلف علامتن جو استعمال ڪيو آهي. سوشلسٽن جهنڊي ۾ ڏاتو ۽

هٿوڙو استعمال ٿيل آهي، جيڪي به ٻئي معنيٰ واري علامت آهي. (3) جهنڊي ۾ ڏنل اڇو رنگ امن جي علامت کي ظاهر ٿو ڪري..... ڳالهه صاف ۽ سڌي آهي ته وطن جي آزاديءَ لاءِ اول ويڙه ٿيندي رت وهندو ۽ آزاديءَ کان پوءِ ئي حقيقي معنيٰ ۾ امن قائم ٿيندو. اهو ئي اسان جي لاءِ امن، سک، شائتي وارو دور هوندو جڏهن اسان آزاد ٿينداسين.

ڪجهه ڏينهن کان اهو بحث وڌي زور سان هلي رهيو آهي، ته آزاديءَ جي ڳاڙهي جهنڊي ۾ ڪهاڙي پورهئيءَ جي علامت آهي يا مزاحمت جي. ڪهاڙي اور جهنڊو نه صرف اسان جي آزاديءَ جي جدوجهد جي علامت آهي پر ان سان گڏوگڏ آزاد سنڌوديش جو جهنڊو به هوندو. سمورين تنظيمن جي آئينن ۾ ڏنل ڪهاڙيءَ بابت وصف ۽ تشريح جي ابتڙ رڳو اهو ٿو چيو وڃي ته جهنڊي ۾ ڏنل ڪهاڙي صرف ۽ صرف پورهئيءَ جي علامت آهي. جڏهن ته آئين ۾ اهو صاف صاف لکيل آهي ته ڪهاڙي قومي مزاحمت جي پڻ نشاني آهي. موڪي افسوس اهو چوڻو ٿو پوي ته جهنڊي ۾ انقلاب ۽ رت جي علامت طور ڏنل ڳاڙهي رنگ بابت به هاڻي ڪا مختلف وضاحت سامهون ايندي. ايئن ئي اڳتي هلي ننڍين ننڍين ترميمن کان پوءِ سائين جي ايمر سيد جي فڪر ۾ ترميم ڪرڻ جو سلسلو شروع ٿي ويندو. اهو وساريندي ته فڪر ۾ ترميم پسندي انتهائي خطرناڪ ۽ پيانڪ عمل آهي، جيڪا تحريڪن کي اوجھڙ ۾ اڇلائيندي آهي، ان قسم جي ترميم جيڪا قومي تحريڪ جي بنيادن کي لوڏي، ان کي ڊيٽريڪ ڪري، جيڪا تحريڪ جي نظرياتي بنيادن کي چيهو رسائي ان قسم

جي ترميم ڪنهن به صورت ۾ قبول ڪرڻ جو ڳو نه آهي.

ڪا به انقلابي ڌر اگر سامراج جي خلاف حقيقي انقلابي جدوجهد جا بنياد وجهندي آهي ته نه اها صرف سامراج جي طرفان ٽڪسات وسيلي پيدا ٿيل سماجي جمود، مانار خاموشيءَ کي توڙيندي آهي پر ان سان گڏوگڏ سالن جي جدوجهد کان پوءِ به پيش قدمي ڪري نه سگهندڙ تنظيم ۽ انهن جي قيادت لاءِ به سوال پيدا ڪنديون آهن. جسم ۾ جي طرفان شروع ڪيل جدوجهد، وطن عزيز جي دفاع جي لاءِ مزاحمت دوران سامراج سان سينون ساھڻ، باھ جي آڙاھ ۾ ڪڍي پوڻ، وطن جي دفاع خاطر ڪسجڻ ڪري قومي تحريڪ جي تنظيم، انهن جي حڪمت عملين، ڍنگ ۽ طريقي ڪار جي لاءِ به هزارين سوالن کي جنم ڏنو آهي. جسم جي جدوجهد سنڌ جي تاريخ جي ڪردارن راجا ڏاهر، دودي سومري، مخدوم بلاول، دولهه دريا خان، شهيد شاه عنايت، هوشو شيدي، روپلو ڪولهي، هيومن ڪالاڻي، سورهي شاه بادشاه جهڙن مزاحمتي ڪردارن کي وري جنم ڏنو آهي، نه صرف انهن ڪردارن کي وري اڀاريو آهي پر ان سان گڏوگڏ انهن جي روايت سان به خوب نڀايو آهي. اهو جسم جو ئي آفاقي ڪم آهي جو جسم سنڌ جي ماضيءَ جي تاريخ ۽ ان جي عظيم ڪردارن کي تاريخي تسلسل ڏنو آهي. جسم جي تاريخي، اصولي ۽ سائين جي ايمر سيد جي نظرياتي ۽ فڪري بنيادن سان ٺهڪندڙ مزاحمتي موقف جو سائين عظامحمد پيڙي چٽو ۽ واضع اظهار ڪيو آهي. ان سان اختلاف ۽ مخالفت ڪندڙ ڌر يا فرد تاريخ، تهذيب ۽ آزاديءَ جا انڪاري آهن. مستقبل ۾ انهن ڌرين جا

ردانقلابي ثابت ٿيڻ جا چٽا ۽ واضع آثار نظر اچي رهيا آهن. جسم جي مزاحمتي موقف، عمل، ڪردار ۽ پيپري صاحب جي مزاحمتي لائين تاريخي ۽ انقلابي اصولن جي عين مطابق ثابت ٿي رهي آهي ان کي رد ڪرڻ وطن، ڌرتي ۽ قوم جي بقا، سيد جي فڪر تان بزدل ۽ پاڙيو ٿي هٿ ڪڍڻ جي برابر آهي.

سواتي، وانا ۽ وزيرستان جي ايندڙ لوڏن خلاف ڪجهه سال اڳ ۾ جسم جدوجهد جا بنياد وڌا هئا ان وقت جسقم آريسر کان سواءِ سيني اسان کي دهشت گرد قرار ڏنو هو، ڪجهه ڌرين وري ڌارين جي لوڏن کي روڪڻ ۾ پنهنجو نالو چمڪائڻ جي پرپور ڪوشش به ڪئي هئي. اڄ جڏهن هڪ دفعو ٻيهر اهي وانا، وزيرستاني ۽ سواتي پناڻ سنڌ جو رخ ڪري رهيا آهن ته قومي تحريڪ جون مختلف تنظيمون هڪ دفعو ٻيهر ان ڪوشش ۾ رڌل آهن ته جسم کي هن اهم گهڙي ۾ اهم معاملن کان پري ۽ اڪيلو ڪيئن ڪجي. اهو ممڪن نه آهي ته سنڌ جي ان ڌر ۽ تنظيم کي اڪيلو ڪجي جيڪا وطن جي آزاديءَ ۽ سنڌي قوم جي بقا لاءِ پنهنجاسر ۽ جانن جا نظران اڏيڻ جي لاءِ هر وقت تيار هجي.

جسم جو ڪو به ڪارڪن، همدرده، دشمن جي طرفان ملندڙ تڪليفن، عذبتن، تشدد، قاهين، گولين، شهادتن ۽ پنهنجن جي طرفان ڌڪارڻ، الڳ ڪرڻ، ڌڪي ڌار ڪرڻ تي نه پريشان ٿئي ۽ نه ئي گهٻرائي، ڇو ته جڏهن به سنڌ جي جديد تاريخ لکي ويندي ته جسم جي پنهنجي وطن، ماتر، پومي سنڌ جي آزاديءَ، قومي تشخص جي بحاليءَ لاءِ ڪيل جدوجهد ۽ ان جدوجهد جي دوران ڏنل قربانين جو ذڪر سڀ

کان اول ۽ مٿانهون هوندو. اسان وٽ قومي آزادي جي معاملي تي هڪ سيڪڙو به شڪ جي گنجائش نه آهي نه ئي اسان جي ذهنن ۾ ناممڪن جهڙن لفظن جو وجود آهي. اسان وٽ رڳو هڪ ڳالهه طئي آهي ته پنجاب سامراج کي شڪست ڏيڻي آهي جيڪا تاريخ ۾ اسان جي سمورين شڪستن جو پلانڊ هوندي.

ها اسان باغي آهيون! وحشي، سفاڪ، جابر، فاشي پنجاب سامراج ۽ ان جا اتحادي پناڻ ظلم ۽ ڏاڍي جي ڪڪ مان پيدا ٿيا آهن ۽ تشدد جي فضا ۾ وڌيا ويجهيا آهن. اهي سامراجي جبر ۽ ڏاڍي جا پالڻهار آهن. اهي ئي مظلوم قومن جي حقن جي ڳالهه ڪندڙن جي لاءِ فاشي ۽ انڌا قانون جوڙيندا آهن، اهي سامراجي سنڌين ۽ بلوچن جي رت تي پلجن ٿا. اهي ئي سنڌين ۽ بلوچن جي تاريخي وجود جا ويري ۽ انڪاري آهن. اسان سنڌي ۽ بلوچ سامراج جي هن غلامي جي نظام جا باغي آهيون ها باغي آهيون پلي ان بغاوت جي نتيجي ۾ اسان جي مٿان ڪيترو به تشدد ڪيو وڃي، پلي ماريو وڃي، پلي قاهيءَ ڇاڙهيو وڃي. ها اسان باغي آهيون، ها اسان باغي آهيون، ها اسان باغي آهيون

سائين جي ايم سيد جا اهي جملا بلڪل درست ثابت ٿيا آهن حاڪم جي قلم جي هڪ نوڪ محڪوم جي سمورين ڪوششن تي پاڻي ڦيرڻ لاءِ ڪافي ٿئي ٿي. (سائين جي ايم سيد) ون يونٽ کان پوءِ وارو سنڌ جو ادب ۽ سنڌ جو ادب ۽ دانشور پتي ۽ رياست جي دٻ جي اڳيان نه بيهي سگهيو.

سنڌ ۽ سنڌي قوم تاريخ جي انتهائي نازڪ، فيصلا ڪن موڙ تي اچي بيٺي آهي. جتي اڄ جون حالتون اسان کان انتهائي اهم فيصلن، سنجيدگي، سرگرم، متحرڪ ڪردار جون تقاضا ڪري رهيون آهن. ان صورتحال ۾ ٻڌڻ، ٿال مٽول، اگر مگر چونڪي چنائجي جي ڪابه گنجائش موجود نه آهي. ڇو ته ان قسم جي سوچ ۽ روياءِ سنڌ ۽ سنڌي قوم جي وجود جي لاءِ انتهائي خطرناڪ ۽ نقصانڪار ثابت ٿيندا. اگر ڪو به پڙهيل لکيل، ساڃاه وند فرد، اديب دانشور پنهنجو حقيقي ڪردار ادا نه ٿو ڪري ته پوءِ اسان کي هڪ انقلابي، وطن دوست، قومي ڪارڪن جي حيثيت ۾ ليڪو ڪيڻ گهرجي، انهن اديبن دانشورن کي غير انقلابي فردن، غير سنجيدا ڪارڪنن کي الڳ ڪري بيهارڻ گهرجي، انهن جي ڪردار کي واضع ۽ چٽو ڪجي پوءِ پلي پنيور کي باه ڇو نه لڳي وڃي. پلي سنڌ جا مهان ڏاها، غير سنجيدا فرد ڪاوڙجن ڇڙن، پلي اهي اسان کي تنقيد جو نشانون بنائڻ. اهو اسان جو تاريخي فرض آهي جيڪو اسان کي هر حال ۾ ۽ هر صورت ۾ ادا ڪرڻو آهي.

غير جانبدار رهندڙ فرد، دانشور، اديب قوم کان الڳ رهي ان جي نمائندگيءَ جي ڳالهه ڪندا آهن، ايئن چئجي ته اهڙا فرد وطن ۽ قوم جي لاءِ ڌارئي جي مثل هوندا. ان ڪري ته الڳ ۽ غير جانبدار رهي قوم جي نمائندگي ڪرڻ جي ڳالهه ڪندا آهن. تاريخ ۾ اهڙن فردن جو ڪوبه ڪردار نه هوندو آهي.

نفسياتي جنگ، پرچار، افواهن، الزام تراشين، قيادت کي نشانو بڻائڻ جو مقصد آخر آهي ڪهڙو؟

رياست طرفان جسمم خلاف نفسياتي جنگ وڙهڻ جو مقصد اهو آهي ته جيئن همدردن، ڪارڪنن، حمايتين، فردن، ماڻهن جي قدرن، روين خيالن، سوچن، شعور، فهم، جذبن، ويساه کي تبديل ڪجي نتيجي ۾ جسمم جي همدرديون، حمايتون، قوم جون محبتون ختم ٿي وڃن ۽ جسمم اڪيلي ٿي وڃي. ان رٿا تي هن طريقي سان ڪم ڪيو پيو وڃي:

- (1) سڀ کان اول قيادت کي نشانو بنايو پيو وڃي.
- (2) پوءِ جسمم کي نشانو بنايو پيو وڃي.
- (3) پاليسين کي غلط ثابت ڪيو پيو وڃي.
- (4) قومي مزاحمت جي اهميت ختم ڪيو.
- (5) افواه ڦهلايا پيا وڃن.
- (6) غليظ پرچار ڪرڻ.

ڊگهي وقت کان ايجنسين جي اها ئي ڪوشش رهي آهي ته ڪنهن به طريقي سان جسمم جي سياسي ساک، شهرت کي نقصان رسائجي، قيادت، ڪارڪنن جي همت ۽ حوصلي کي ڪمزور ڪجي، تنظيم کي نيست و نابوت ۽ ڪمزور ڪجي، مايوسي ۽ نااميدي پيدا ڪجي، تنظيم ۾ انتشار ۽ ٽوڙ ڦوڙ لاءِ جيڪو ڪجهه انهن جي وس ۾ هو ايجنسين ڪيو پئي. هن وقت هڪ منظم رٿا بنديءَ تحت جسمم جي خلاف نفسياتي جنگ ۽ منفي پرچار جو محاذ کوليو ويو آهي. اهو سامراج آهي جيڪو جسمم تي پابندي به هڻي ٿو ته ان جي قيادت ۽ ڪارڪنن کي قتل به ڪري ٿو پر پوءِ به جسمم تي ضابطو آڻڻ ان جي وس ۾ ناهي رهيو.

جسمم خلاف جاري نفسياتي جنگ: جڏهن به انقلابن ۽ گوريلن سامراج مٿان حملو ڪيو آهي ته ”سامراجي چوندا آهن ته نه لڳو، گسي ويو، ڪجهه به نه ٿيو، صفا ڪجهه ٿيو ئي نه“ ڀلي جوانهن حملن رياست کي پريشان ڪري ڇڏيو هجي، نندون حرام ٿي ويون هجن، سيڪيورٽي جو نظام تباه ٿي ويو هجي، نفسياتي طور پريشان هجن، فيصلن ڪرڻ جي صلاحيت ختم ٿي وئي هجن، پر انهن جي ٻولي اهائي هوندي آهي پر جڏهن ان ”ڪجهه نه ٿيڻ“ جي رد عمل ۾ رياست ڪارڪنن کي قتل ٿي ڪري ته وڏي واڪي پرچار ڪندا ته بابا ”تباھ ڪري ڇڏيو سين، چٽي ڇڏيو سين، ختم ڪري ڇڏياسين، ڪجهه بچيو ئي ناهي، مزاحمت ختم ٿي وئي، هاڻي ڪير مزاحمت جو نالو ئي نه کڻندو“. رياست جيڪو ڪجهه اظهاري ٿي ته وري منافق ته انهن کان به اڳي... سامراج جا به مقصد ساڳيا ته جسمم کي ڪنهن به طريقي سان ڪمزور ڪجي... ڪارڪنن جي همت ۽ حوصلو ختم ڪجي... تنظيم کي ٽوڙجي... قيادت کي بدنام ڪجي. رياست ۽ منافقن ۽ ڇاڙتن جي ٻوليءَ ۾ ڪوئي فرق نه... پنهنجي جي نشاني تي جسمم... قيادت... پاليسي... نقطي نظر... ويڙه... ڪارڪن! نفسياتي جنگ، پرچار ڪ، افواهن، الزام تراشين، مايوسي پيدا ڪرڻ، قيادت کي نشانو بڻائڻ جو مقصد آخر آهي ڪهڙو؟ رياست طرفان جسمم خلاف نفسياتي جنگ وڙهڻ جو مقصد اهو آهي ته جيئن همدردن، ڪارڪنن، حمايتين، فردن، ماڻهن جي قدرن، روين خيالن، سوچن، شعور، فهم، جذبن، ويساه کي تبديل ڪجي، نتيجي ۾ جسمم جي همدرديون، حمايتون، قوم جون محبتون

ختم ٿي وڃن ۽ جسمم اڪيلي ٿي وڃي. ان رٿا تي هن طريقي سان ڪم ڪيو پيو وڃي:

- (1) سڀ کان اول قيادت کي نشانو بنايو پيو وڃي.
- (2) پوءِ جسمم کي نشانو بنايو پيو وڃي.
- (3) پاليسين کي غلط ثابت ڪيو پيو وڃي.
- (4) قومي مزاحمت جي اهميت ختم ڪيو.
- (5) افواه ڦهلايا پيا وڃن.
- (6) غليظ پرچار ڪرڻ.

ڊگهي وقت کان ايجنسين جي اها ئي ڪوشش رهي آهي ته ڪنهن به طريقي سان جسمم جي سياسي ساک، شهرت کي نقصان رسائجي، قيادت، ڪارڪنن جي همت ۽ حوصلي کي ڪمزور ڪجي، تنظيم کي نيست و نابوت ۽ ڪمزور ڪجي، مايوسي ۽ نااميدي پيدا ڪجي، تنظيم ۾ انتشار ۽ ٽوڙ ڦوڙ لاءِ جيڪو ڪجهه انهن جي وس ۾ هو ايجنسين ڪيو پئي. هن وقت هڪ منظم رٿا بنديءَ تحت جسمم جي خلاف نفسياتي جنگ ۽ منفي پرچار جو محاذ کوليو ويو آهي. اهو سامراج آهي جيڪو جسمم تي پابندي به هڻي ٿو ته ان جي قيادت ۽ ڪارڪنن کي قتل به ڪري ٿو. ٻئي پاسي وري اهي ماڻهو آهن جيڪي، موقعي جي تلاش ۾ آهن، اهي به ويس منائي، نالا تبديل ڪري ساڳي ئي ڪڏي ڪرت سان لڳل آهن. اهي به ڪات ڪهاڙا ڪڍي، وڏي مڪاري ۽ بيائيءَ سان جسمم جي خلاف پرچار ڪي ڪم سان لڳي ويا آهن. انهن جو به ڪم ساڳي نوعيت جو آهي. الزام تراشين، بهتان باز يون. افواه ن جا ته اصل ۾ ڊگ لڳائي ڇڏيا آهن. انهن جي به مرضي اها آهي ته

ڪنهن به طرح، ڪهڙي به صورت ۾ جسمم جي قيادت کي داغدار ڪجي، ڪارڪنن ۾ شڪ شبها پيدا ڪجن، انهن جا ذهن خراب ڪجن، همدردن ۽ حمائتن کي جسمم کان پري ڪجي. جسمم خلاف ڪو به موقعو، محل هٿان وڃڻ نه ڏجي. انهن جي مخالفت جو مرڪز سامراج ناهي جيڪو سنڌ جا گهوت پٽ ٿو قتل ڪري، نه سامراج جون سنڌ دشمن پاليسيون آهن، انهن جي مخالفت جو محور آهي ته صرف ئي صرف جسمم ۽ جسمم چيئر مين شفيع محمد برفت، جسمم جون سامراج دشمن پاليسيون ۽ قومي مزاحمت. ان سڄي ماحول کي نظر ۾ رکندي جسمم ڪارڪنن، همدردن، محب وطنن، مٿان اها ذميواري ٿي عائد ٿئي ته اهي صحيح ۽ غلط جي وچ ۾ فرق کي سمجهن، اصولي موقف ۽ قومي مزاحمت جو دليلن سان پرپور دفاع ڪن.

سامراجي قوتن جي هميشه اها ئي ڪوشش هوندي آهي ته انقلابي ۽ قومي آزاديءَ جي ويڙهه کي ”ڪچي ۾ ئي چيپاتي“ ڇڏجي. سامراج ان ڪري پهرئين ڏاڪي تي ئي انقلابين جي خلاف وحشيائيو ڪاروايون ڪندو آهي. قيادت ۽ ڪارڪنن کي قتل ڪيو ويندو آهي ته جيئن انقلابي تحريڪ اڳتي نه وڌي سگهي. ان جي ابتڙ انقلابي ۽ وطن دوست هر صورت ۾ ان ”ڪچي سلي“ کي بچائڻ جا جتن ڪنديون آهن، ڇو ته جدوجهد جيئن جيئن سگهاري ٿيندي ويندي آهي سامراج اوتر ئي ڪمزور ٿيندو ويندو آهي. سنڌ جي قومي آزادي جي تحريڪ لاءِ ته معاملو ئي ٻيو آهي. هڪڙي پاسي سامراج آزاديءَ جي تحريڪ کي مڪمل طور ختم ڪرڻ جي

دشمن کي گهٽ ڏيڻ ڄاڻي، جيڪو مرڻ ۽ مارڻ ڄاڻي، جيڪو انتهائي درجي جي سختين، مشڪلاتن کي منهن ڏئي سگهي هي جنگ جو ميدان انهن سروچن جو آهي. ڳالهه بلڪل چٽي آ ته ”جنهن کي جان پياري آ مقتل ۾ سو آيو ڇو“. لطيف سرڪار چيو آ ته:

وندر جي وڃن، سي مر بدن سندرا،

بيون ڪوه بدن چوڙي جي ڇڏينديون.

اسان سان هن قومي جنگ ۾ گڏ اهو هلي

جيڪو پنهنجي جان مقصدن کان وڌيڪ

پياري نه سمجهي. ستون

ڪندڙن، خواهشون رکندڙن جي هن ويڙهه

۾ جڳهه نه آهي. هي ڏاڍو ڏکيو پنڌ آ،

ڏاڍو اٿانگو سفر آهن پنڌ تي هلڻ، هن راه

تي سفر ڪرڻ هر ڪنهن جي وس ۾

ناهي.

سڌائتي سپ ڪا، بڪ نه باسي ڪا،

جيهيءَ تيهيءَ ذات جي، جنبش ناهي جا،

مون سين هلي سا، جا جيءُ منو نه ڪري.

تيارين ۾ آهي ته ٻئي طرف اسان جا نادان دوست وري ايئن ٿا ڪن ته جي سامراج هٿان ”ڪچو سلو“ ختم نٿو ٿئي ته اسان خود ايتري گرمائش ۽ تپش پيدا ڪيون جو اهو انقلاب ۽ آزاديءَ جو ”ڪچو سلو“ ان تپش ۽ گرمائش ۾ لوسائجي ختم ٿي وڃي.

جيڪڏهن اسان تبديلي چاهيون ٿا ته پوءِ

سڪڙي خواهش کي ڇڏي جستجون

ڪرڻي پوندي. جيڪڏهن آزادي جي

خوابن جي تعبير حاصل ڪرڻي آهي ته

پو جدوجهد به ڪرڻي پوندي، جي

جدوجهد ڪنداسين ته پوءِ جان به گهورڻي

پوندي. سنڌ جي آزادي جي ڌنڌلي ٿي

ويل رستي کي ”ويهن واٽن مان“ ڳولهي

لدو آهي، ان رستي تي اٿل ۽ مضبوط ٿي

بيهڻون پوندو، جي اڄ اسان اهو رستو

وڃايوسين ته پوءِ اسان جا ايندڙ نسل

صدين تائين اهورستو لپي نه سگندا. ان

ڪري نه ڪنهن کي اهو رستو ڏنڌلو

ڪرڻ ڏيئون آهي، نه ئي ان رستي تا

هٽنداسين.

وطن جي آزادي جي جنگ آهي، هي ويڙهه

ڊگهي به ٿي سگهي ٿي ان ڪري وڏي

همت ۽ حوصلي سان، وڏي صبر ۽ تحمل

سان، عقل ۽ فهم سان اسان کي هي جنگ

وڙهڻي آهي. جيڪو به پاڻ گهٽ ڪاٺ ۽

جسمم جو سياسي ۽ مزاحمتي سفر: حفيظ سندي

جسمم جي بهادر چيئرمين محترم شفيق محمد برفت جي پيغام نشر ٿيڻ جو اعلان ڪيو ويو ته هزارين ماڻهن اٿي بيهي چيئرمين صاحب جي اعلان جي آجيان ڪئي ۽ انائونسمينٽ ٻڌڻ کان پوءِ قومي تحريڪ جي ٻين جلسن مان ڪيترائي قومي ورڪر پنهنجي محبوب اڳواڻ جي تقرير ٻڌڻ جي لاءِ جسمم جي پندال ڏانهن ڊوڙندا آيا ۽ چيئرمين جي خطاب کي احترام ۽ سکون سان ٻڌو. ان کان پوءِ جلسو اختتام پذير ٿيو، جسمم جا ورڪر سن مان اتساه وٺي نئي ازم ۽ حصلي سان پنهنجن پنهنجن علائقن ڏانهن واپس وريا ۽ پر جوش ۽ ولولي سان مزاحمتي ۽ سياسي سفر کي جاري رکيو پيا اچن. ان کان سواءِ جسمم جي طرفان سنڌ جي قومي شهيدن شهيد پريم ديوان، شهيد منير خان چوليائي، سائين ضامن شاه، شڪيل ڪونهارو، جي ورسين تي جلسا ڪيا ويا. جڏهن ته شهيد مظفر ڀٽو، شهيد افضل پنهور، شهيد سجاد مرڪنڊ، شهيد عامر کهاوڙ، آصف پنهور، انيس سومرو، راجا فتاح ڏاهري، صوبل ڏهر، يامين چاڙو، رويلو چوليائي، سائين پربل شاه، شهيد صاحب خان گهوٽو ۽ ٻين جي مزارن تي مرڪزي اڳواڻن حاضريون پريون، گلن جون چادرون چاڙهيون ۽ قومي ترانو پڙهي سلامي ڏني. قومي تحريڪ جي سينيئر اڳواڻ، جسقم جي چيئرمين محترم عبدالواحد آريسر صاحب جي چوڙي جي دڪ دائق خبر مليسندس مڙهه کي ڪراچي کان سندس ڳوٺ انڙ آباد نيو ويو جنهن

08.04.2015 تي معدني وسيلن جي ڦرلٽ خلاف سڄي سنڌ ۾ جسمم جي مرڪزي سنڌ تي احتجاج ڪيا ويا.

17.04.2015 تي اوروميا قوم جي يڪجهتيءَ لاءِ ۽ ان تي ٿيندڙ ظلم خلاف سڄي سنڌ ۾ احتجاج ڪيو ويو.

21.04.2015 تي شهيد سرائي قربان کهاوڙ، شهيد نورالله تنبو، ۽ شهيد نادر بگٽي جي مزارن تي شهادت ڪوت ۾ مرڪزي اڳواڻن ۽ قومي ڪارڪنن حاضري ڏني ۽ گلن جون چادرون چاڙهيون

25.04.2015 تي سن ۾ سائين جي ايم سيد جي ورسلي ملهائي وئي، روايت موجب انڊس هائي وي کان مزار تائين مرڪزي قيادت سينيئر وائيس چيئرمين لالا اسلم پناڻ، وائيس چيئرمين ڊاڪٽر زين ڀٽو، شبير ملاح، راجا ڏاهر پنيرو، حفيظ پيرزادو جي اڳواڻيءَ ۾ هزارين ڪارڪنن سميت پنڌ ريلي جي صورت ۾ سائين جي مزار تي حاضري ڏيڻ، گلن جون چادرون چاڙهڻ، ۽ قومي ترانو پڙهڻ کان پوءِ شهيدن جي مزارن تي گلن جون چادرون چاڙهيون ۽ قومي ترانو پڙهي کين سلامي ڏني وئي پوءِ پندال ۾ جلسي جي ڪاروائي شروع ٿي. جلسي گاهه کان شهيدن جي مزارن تائين هزارن جي تعداد ۾ ماڻهو موجود هئا. جن مڪمل طرح سکون سان باوجود سخت گرميءَ جي عورتن ۽ ٻارن سميت اڳواڻن جون تقريرون ٻڌيون. جن سائين جي ايم سيد جي فڪر تحت سنڌو ديش جي آزاديءَ لاءِ وڃن ورجايو. آخر ۾ جڏهن

17.01.2015 ع تي سن ۾ سائين جي ايم سيد جي سالگرهه جي موقعي تي سن بائي پاس کان جسمم جي مرڪزي اڳواڻن جي اڳواڻيءَ ۾ ريلي جي صورت ۾ سائين جي ايم سيد جي مزار تي حاضري ڏيڻ ۽ قومي ترانو پڙهڻ کان پوءِ شهيدن جي مزار تي حاضري پري ۽ قومي ترانو پڙهيو ان کان پوءِ جسمم جي پندال ۾ داخل ٿيا. جتي اسٽيج تي پهچڻ کان پوءِ سنڌو جو قومي ترانو پڙهيو ويو ۽ ان کان پوءِ جسمم جي مرڪزي اڳواڻن ۽ شهيدن جي والدي مختلف قومي اڳواڻن سائين جي سالگرهه جو ڪيڪ کائيو. ان کان پوءِ سائين جي ايم سيد جي سنڌ لاءِ ڪيل جدوجهد ۽ سنڌو ديش جو نظريو ڏيڻ جي پاداش ۾ قيد و بند جون صعوبتون برداشت ڪرڻ ۽ مستقل مزاجيءَ سان سنڌي قوم جي رهبري ڪرڻ تي کيس قومي سلام پيش ڪيو ويو ۽ وڃن ڪيو ويو ته ساهه جي آخري هڏڪيءَ تائين سنڌو ديش جي آزاديءَ لاءِ جدوجهد جاري رکي ويندي پروگرام جي آخر ۾ جسمم جي چيئرمين محترم شفيق محمد برفت جي پيغام نشر ٿيڻ کان اڳ ۾ سڄو پندال مرڪزي اڳواڻن سميت اٿي بيهي پنهنجي بهادر چيئرمين جي آجيان ڪئي ۽ پوءِ ويهي سکون سان خطاب ٻڌو.

05.03.2015 تي شهيد ذوالفقار ڪولاچي جي ورسلي جي موقعي تي جسمم جي مرڪزي اڳواڻن ۽ قومي ورڪرن مزارن تي حاضري ڏني ۽ گلن جون چادرون چاڙهيون.

جي جنازي جي نماز ۾ جسمم جي مرڪزي اڳواڻن شرڪت ڪئي ۽ ٽي ڏينهن سندس تڏي تي موجود رهيا ۽ تيجهي جي تقريب ۾ شرڪت ڪئي. ان کان علاوه سندس چاليهي جي جلسي ۾ به جسمم جي مرڪزي اڳواڻن ۽ ڪارڪنن وڏي تعداد ۾ شرڪت ڪئي. اسماعيلي فرقي جي بس تي ڪراچي ۽ ۾ ٿيل حملي خلاف جسمم سڄي سنڌ ۾ احتجاجي مظاهرا ڪيا

05.07.2015 آئي ايس آئي ۽ رينجرس گڏيل ڪاروائي ڪري راجا ڏاهر پيپرو جي ڳوٺ تي ڪڙو چاڙهي ڳوٺ جي تلاشي ورتي ۽ راجا ڏاهر کي ڪنڀي گم ڪري ڇڏيو. سندس ڪنڀڄڻ خلاف هنگورجا حيدرآباد کانسواءِ سڄي سنڌ ۾ جسمم جي طرفان احتجاجي مظاهرا ڪيا ويا، ۽ دنيا جي عالمي ضمير کي اپيلون ڪيون ويون ته سنڌي قوم جي بچڻ کي بيجا تشدد کان بچايو وڃي ۽ هن مذهبي انتهاپسند ۽ دهشتگرد رياست کان سنڌي قوم کي چٽڪارو ڏياريو وڃي. اهي احتجاج اڃا جاري هئا ته

2015-07-22 تي خير ملي ته پريا لنڪ روڊ تان جسمم جي اڳواڻ فقير علي راجپر کي ڪنڀيو ويو آهي، جسمم جي مرڪز طرفان ٻنهي ورڪرن جي ڪنڀڄڻ خلاف مظاهرن کي تيز ڪيو ويو جنهن ۾ هر مڪتب فڪر جي ماڻهن وڪيلن صحافين ۽ سول سوسائٽي سان گڏ راجا ڏاهر جي فيملي ۽ والدين پڻ روڊن تي احتجاج ڪيو پر

5012-07-26 تي شهيد راجا ڏاهر جي شهادت جي خبر پئي جنهن کي ڪجهه ڏينهن اڳ ڪنڀڻ کان پوءِ رمضان ۾ شهيد ڪري نامعلوم ڄاڻائي ايتي واري جي حوالي ڪيو ويو جنهن سندس مڙهه کي لاوارث ڄاڻائي دفنائڻ ڇڏيو. جيئن ان

ڳالهه جي خبر شهيد جي پيءُ عبدالحق پيپرو کي پئي ته جسمم جا ورڪر ۽ ساڃاهه وند قومي اڳواڻ تحريڪ ۾ اچي ويا ايتي واري سان ان سلسلي ۾ رابطو ڪيو ته ايتي واري اهو چئي قبر ڪشائي ڪرڻ کان روڪي ڇڏيو ته ڪورٽ جي ليٽر کانسواءِ اجازت نه ٿا ڏئي سگهون جيئن ته اهو ڏينهن آچر جو هو تنهنڪري ٻئي ڏينهن واري طرفان درخواست داخل ڪئي وئي ۽ اجازت ملڻ کانپوءِ جج جي نگرانيءَ ۾ قبر ڪشائي ٿي ۽ شهيد راجا ڏاهر جو مڙهه ڪڍيو ويو جنهن کي پهريان ئي قاسم آباد واري علائقي ۾ گهر نسيم نگر ۾ آندو ويو ۽ بعد ۾ اتان نيشنل هاءِ وي ذريعي سندس ڳوٺ ڏانهن نيو ويو. حيدرآباد کان هنگورجا تائين شهيد جي مڙهه جو شاندار نموني نه ڪپي نه ڪپي پاڪستان نه ڪپي، تنهنجو ديش منهنجو ديش سنڌو ديش سنڌوديش جي نعرو سان استقبال ڪيو ويو ۽ گلن جي ورڪا ڪئي وئي. جنازي نماز ۾ جسمم، جسقم جي ٻنهي پارٽين جست جي مرڪزي اڳواڻن سميت قومي ورڪرن اديبن دانشورن صحافين ۽ هزارن جي تعداد ۾ سنڌ دوست ماڻهن شرڪت ڪئي. شهيد کي دفنائڻ کان پوءِ اتي ڳوٺ ۾ سندس پائرن عزيزن تڏو وڃايو ويو، سنڌ جي وجهڙ واري تاريخ ۾ پهريون دفعو حيرت انگيز ڳالهه ٿي ته بلوچ قومي اڳواڻ نواب خير بخش مريءَ وانگر عطا محمد پيپرو پنهنجي پٽ جي شهادت تي تعزيت وصول ڪرڻ بدران مبارڪون وصول ڪندو رهيو ۽ تڏو نه وڃايو. سنڌ جي قومي اڳواڻن، اديبن، ورڪرن ساڻس ملاقات ڪئي ته اهي سڀ ورڪر جيڪي راجا جي شهادت تي ڪجهه ملول نظر آيا ٿي پر سائين عطا محمد جو حوصلو ۽ همت ڏسي اتساهه

وئي موٽيا ٿي. جتي سائين عطا محمد ورڪر جي همت وڌائيندو ۽ سنڌ جي تاريخ ٻڌائيندو رهيو ته سنڌ جي بهادرن گهوڙي تان ڪڏهن هٿو (سنج) نه لائو آهي ۽ هر وقت سنڌي قوم پنهنجي ڌرتيءَ جي عظمت ۽ ننگن جي دنگن جي حفاظت لاءِ حالت جنگ ۾ رهي آهي ۽ هيئنر به ساڳي حالت ۾ آهي. وڙهڻ کانسواءِ سنڌ وٽ ڪو به بچاءُ جو رستو نه بچيو آهي. ان ڪري وڙهڻو پوندو گوريلا وار فيلڊ ڪرڻي پوندي. آئون به پنهنجي وٽ ۽ وس آهر هر محاذ تي وڙهندس. اهي ڳالهيون ٻڌي نوجوان ته نوجوانن پر جهونن کي ڄڻ نئون رت ۽ آڪسيجن ملي وئي هئي. هو انهن ڳالهين مان پڻ سرهائي نظر آئي. شهيدن جي مزار تان سنڌ جي آزادي تي وڌيڪ پختي ايمان سان واپس وريا جسمم مرڪزي قيادت پڻ سائين عطا محمد سان ملاقاتون ڪندي رهي ۽ قومي ورڪرن سنڌ دوست ڌرين قومي اڳواڻن سان سنڌ جا سور شيئر ڪيا ۽ قومي اڳواڻن کي سائين جي ايمر سيد جي سالگرهه ۽ ورسِي جي موقعي تي گڏجي ويهڻ لاءِ پڻ اپيل ڪئي. شهيد جي تيجهي جي موقعي تي شهيد جي مزار تي جسمم جي مرڪزي قيادت شهيد جي فيملي جي ميمبرن ۽ بين قومي قيادت سان گڏجي گلن جي ورڪا ڪئي ۽ قومي ترانو پڙهيو اتي جسمم جي اڳواڻ خطاب ڪندي چيو ته “سنڌ جي شهيدن جو رت اسان کان اها تقاضا ڪري ٿو ته سنڌ جي آزادي جي جدوجهد لاءِ گڏجي سوچيون ۽ سائين جي پروگرامن ۾ سن اندر هڪ گڏيل جلسون ڪريون ته جيئن سنڌ جي ماڻهن کي وڌيڪ حوصلو ملي سگهي. ان کانپوءِ محترم علي راجپر جي بازياڻي لاءِ ۽ الله وڏايو مهر جنهن کي پڻ هڪ سال اڳ ۾

گم ڪيو ويو هو جي آزادي لاءِ جسمم رپورٽر نموني سنڌ جي مختلف علائقن ۾ احتجاج ڪندي رهي آهي.

2015-11-29 تي نوابشاهه ۾ جسمم جي مرڪزي سڌ تي پئرس جهڙي پر امن شهر ۾ مذهبي انتهاپسندن تنظيمين داعش جنهن ظلم ۽ بربريت سان انسان ذات جو قتل عام ڪيو جنهن ۾ 122 کان وڌيڪ ماڻهو ماري ويا ۽ ڪيترائي زخمي ٿيا. ان سان همدردي ۽ ساڻن ٿيندڙ ظلم خلاف يڪجهتي طور هڪ زبردست ريلي ڪڍي وئي. جنهن ۾ هزارين ماڻهن شرڪت ڪئي. جنهن ۾ وڏي تعداد ۾ عورتن ۽ ٻارن جي به شرڪت هئي. ريلي مختلف روڊن تان گذرڻ کانپوءِ جڏهن ڪچهري روڊ تي پهتي ته اتي ڌڙو هنيو ويو جيڪو جلسي جي صورت اختيار ڪري ويو جتي جلسي ۾ جسمم جي مرڪزي اڳواڻن محترم ڊاڪٽر زين پٿو شبير ملاح سميت ٻين مرڪزي اڳواڻن خطاب ڪيو ۽ چيو ته پئرس ۾ ٿيندڙ هن وحشت پٿي جي جڙ پنجاب ۽ رياست آهي جنهن ڪري مهذب دنيا هن خلاف توجہ ڏئي جيئن سنڌ جي غلامي جي سنگهرن کي توڙي سگهجي ۽ دنيا ۾ عالمي اقوام سان سنڌي هڪ آزاد ملڪ جي حيثيت ۾ انسانيت ۽ پائيداري ۽ امن لاءِ ڪردار ادا ڪري سگهن. هن ڪامياب ريلي کانپوءِ جسمم جا ورڪر ۽ همدردي تمام خوش هئا ته 1-12-2015 تي جساف جسمم جي مرڪزي چيئرمين محترم حفيظ پيرزادو کي ٻلهڙجي ۾ پوليس ۽ رينجرس ڳوٺ تي ڪڙو چاڙهي محترم حفيظ پيرزادو ۽ ٻين جساف ۽ جسمم جي اڳواڻن کي ڪنڀڙ جي ڪوشش ڪئي جيڪي ان ڏينهن اتي ڳوٺ ۾ شهيدن شهيد سرويچ پيرزادو، شهيد فهمير پٿو، روشن بروهي جي حوالي کان جلسي

ڪرڻ کانپوءِ اتي اچي مهمانن سان ويٺا هئا ته پوليس ۽ رينجرس اٿالن حملو ڪري حفيظ پيرزادو کي زخمي ڪري کڻي ويا. پر ورڪرن، همدردين، ڳوٺ وارن همت نه هاري جن ڏوڪري موڙوٽ موهن جي دڙي جي پوليس اسٽيشن ۽ لاڙڪاڻي ۾ ڌڙا هڻيا. ان پريشر دٻاءُ ۽ صحافين جي پهچڻ جي ڪري پوليس محترم حفيظ پيرزادو کي آءِ ايس آءِ وارن جي حوالي نه ڪري سگهي ۽ ٻئي ڏينهن محترم حفيظ پيرزادو کي اي تي سي ڪورٽ ۾ پيش ڪيو ويو جتي پهريان پنجن ڏينهن جو رمانڊ پوءِ ٽن ڏينهن جو ۽ پوءِ پندرهن ڏينهن جو رمانڊ ورتو ويو. ٽئي دفعا جڏهن محترم حفيظ پيرزادو کي ڪورٽ ۾ پيش ڪيو ويو ته سندس منهن تي مرڪ ۽ همت نظر آئي ۽ ڪورٽ جي ٻاهران تنهنجو ديش منهنجو ديش، نه ڪپي نه ڪپي پاڪستان جا زوردار نعرا هڻي ورڪرن جي جذبن کي جلا بخشي ۽ ٽي ڏينهن مسلسل سڄي سنڌ ۾ پارٽيڪلر تحت سڄي سنڌ اندر احتجاجي جلسا ڪيا ويا.

2015-12-10 تي سڄي سنڌ ۾ انساني حقن جي عالمي ڏينهن جي موقعي تي سڄي سنڌ ۾ احتجاج ڪيو ويو ۽ سنڌ اندر جسمم توڙي قومي تحريڪ جي ورڪرن جي ڪنڀڙ تشدد ۽ شهيد ڪرڻ خلاف اڳواڻن تقريرون ڪيون ۽ عالمي ضمير کي اپيل ڪئي سنڌ جي اندر رياست طرفان ٿيندڙ انساني حقن جي خلاف ورزي جو نوٽيس وٺڻ.

2015-12-13 تي سڄي سنڌ حيران ۽ سنڌ ۾ اڄڪ ته ڏينهن ڪر سنڌ، قهر سان گذرڻ به نه ملهه ۽ سنڌ ۾ شاندار ثقافت ته ڏينهن ۽ ڏينهن اڳ اٿن تقريرون ڪندي، حمه ته غلام ۾ ثقافت سميت سنڌ، قهر ۾ سنڌ، قهر ۾ اقتصادي، جاگرافيائي ۽ تاريخي سميت سنڌ، قهر جي قومي وجود کي خطرو لاحق آهي.

جنهن ڪر صرف سنڌو ديش، حر، آزادي، سان بحال سگهجي ته ان کان سواءِ 2015 ۾ عام سان سنڌو ديش، قهر ۽ قهر، سنڌ، قهر ۽ عام، ميمبر شپ ۾ سلسلو، ۾ محتوم شفيع محمد دفت جسمم جي ميمبر، حڪم تحت گهٽ، گهٽ، ڊڪٽر ۽ شهن، ۾ لکن، حر، تعداد ۾ بمفليت، ورهايا ويا ۽ ڪارڻ ڪجهه ڏينهن ڪنهن به ڏينهن ۽ هزارين، حر، تعداد ۾ ميمبر شپ ڪئي وئي ۽ ريل، وڌيل، ۾ جسمم، حر، ڏينهن، حر، اڳ اٿن، تقريرون، ذريعي، سنڌ، حر، سون، ۽ صورت حال، کان، قهر، ڪر، آگاهه ڪه اهم سلسلو احاد، ۽ ساڳي، آهر، جسمم، حر، گذرڻ، 15 سالن، کان، ڪا، سنڌو، حده، عهد، مستقل، مزاحمت، شهيدن، حر، قبائلي، ورڪرن، حه، تتا، ڌڙو، تر، حمه، سڄي، ۽ جسمم، محتوم شفيع محمد دفت، حر، حڪمت، عملن، ڪر، اهم، حشر، سگهجي، ته، ۾، مجرم، طور، سنڌ، قهر، حه، قهر، تحريڪ، حر، وڃايل، وساهه، ڪر، بحال، ڪه، آهر، جسمم، سنڌ، حر، آس، ۽ اميدن، حه، مڪي، ۽، نڪتو، تر، آهر، حه، حاڪم، ۾، جسمم، حه، قافلہ، موت، حر، بند، تر، حه، ۾، بنهنجه، ساس، ۽، مزاحمت، سفر، حه، ۽، ۽، ڪه، بنا، اح، بلڪل، اٿن، حه، ۾، ست، وانگ، ته، ڪنهن، ڪر، آ، موت، مار، ڪنهن، آ، موت، ڪر، مار، وانگ، جسمم، جا، ورڪر، بنهنجه، جسمم، محتوم شفيع محمد دفت، حر، اعليٰ، ڏاهب، ۽، بهادري، حر، اڳ اٿن، ۾، بنهنجه، سر، قهر، ڪر، آ، ۽، موت، ڪر، شڪست، ڏيئي، ميدان، عمال، ۾، همت، سان، سنا، آهن، حڏهن، ته، ڪجهه، ماڻهه، حڪم، موت، حر، خه، ۾، ورتا، بند، ڪنهن، مان، وهر، رياست، حر، بدلائن، جسمم، تر، ڏهن، بنا، لفظن، حالت، وسائڻ، رهيا، آهن، انهن، لاءِ، صرف، اٿن، ته، حڏهن، جسمم، بنهنجه، تنهن، ساڻن، سان، گذرڻ، مزاحمت، ۽، ساس، سفر، حر، شروعات، ڪئي، هئي، ان، حذر، سان، ته، سنڌ، حر، وطن، حر، آزادي، ۽، بقا، حر، هن، جنگ، ۾، حڪم، سنڌ، شهيد، تر، وڃڻ، ته، واه، نه، آهر، تاريخ، ۽، سنڌ، قهر، اسان، سان، انصاف، ڪندڙ، ۽، اڄ، به، حڏهن، هزارين، حر، تعداد، ۾، جسمم، حر، ورڪرن، سحر، سنڌ، دشمن، سان، بس، سڪا، آهن، ۽، مدمقابل، آهن، ته، ان، حذر، سان، تاريخ، وقت، ۽، سنڌي، قوم، ساڻن، انصاف، ڪندڙ.

سوري جنين جي سڀج مرڻ تن جو مشاهدو

قومي تحريڪ جو وڃايل ويساه بحال ڪندڙ جسمم: حاجي اله جڙيو

انقلاب شهيدن جي رت سان برپا ٿيندا آهن، دنيا جو ڪوبه اهڙو قومي انقلاب ناهي جيڪو رت وهائڻ کانسواءِ آيو هجي. اڄ سنڌ ماتا کي جنهن جهونجهار ڪن پٽن جي ضرورت آهي، اُهي ميدان ۾ لهڻ شروع ٿي ويا آهن، هي آزادي پسند انقلابي مزاحمتي جدوجهد جي شروعات آهي، جنهن ۾ رياست سنڌ جي انهن سنجيده انقلابي ڪردارن کي پنهنجي نشاني تي آڻي شڪار ڪيو آهي، جيڪي پنهنجي فرض شناسيءَ کان بخوبي واقف آهن، شهيد سميع الله ڪلهوڙو جسمم جي مرڪزي سينئر وائيس چيئرمين جي عهدي تي هوندي پنهنجي سنجيدگي ۽ سچائيءَ سان ڪردار ادا ڪرڻ واري انجام کان پليءَ ۾ ڀت واقف هئو. ڇاڪاڻ ته شهيد سميع الله کي اها چڱيءَ طرح پروڙ هئي ته انقلاب جي شروعات قربانين سان ئي ٿيندي

آهي. انڪري شهيد پنهنجي موت کان اڳ ۾ ئي اها ڳالهه ڄاڻي ٿي ته جسمم جو پهريون شهيد آءُ هوندس، شهيد سميع الله جيتوڻيڪ گوريلا تربيت حاصل ڪيل ڪانه هئو، هو نجو پجو نظرياتي، سياسي اڳواڻ ۽ ڪارڪن هئو، هن جنهن ايمانداريءَ سان آزاديءَ ۽ قومي انقلاب لاءِ جيڪو ڪردار ادا ڪيو اهو نهايت اهم هئو.

جنهن وقت سنڌ جي قومي انقلابي سياست جي نالي ۾ پتا خوري ۽ پلاٽن تي قبضاگيري ٿيندي هجي ۽ جي ايم سيد جي پيروڪارن کي قوم پتخور ۽ قبضاگير ۽ علائقائي بدمعاش تصور ڪندي هجي، يا جيئي سنڌ جي ورڪرن جي ليڊرن سميت موالِي، ڦورو، اغوا ڪار، تعليم دشمن ۽ سماجي ناسور سمجهيو ويندو هجي ان دؤر ۾ جسمم جو ميدان تي اچي اهو ثابت ڪرڻ ته سڀئي آزادي پسند انقلابي ڪريلڪردار ناهن ۽ جن کي قوم ڪامريڊ جي نالي ۾ سماجي ناسور سمجهندي هئي، اڄ اها قوم جيئي سنڌ جي نالي ۾ سياست ڪندڙ جي ايم سيد جي نظرياتي پيروڪارن ۽ آزادي پسندن انقلابين کي قومي تحفظ، جياپي ۽ آزادي جو ذريعو ۽ اتساهه سمجهي ٿي جن ساهه ڏيئي قوم جو ويساه بحال ڪيو آهي. شهيد سميع الله کي اها ڳالهه ان وقت به معلوم هئي جنهن وقت هن کي مرڪزي سينئر وائيس چيئرمين چونڊيو ويو هو. هن برملا اهو چئي ڏنو هئو ته سڀ کان

پهريون پارٽيءَ جو شهيد آءُ ئي هوندس، ڇو ته شهيد کي اها چڱيءَ طرح ڄاڻ هئي ته رياست جسمم کي ان ڪري ڪريش ڪرڻ جي ڪوشش ڪندي جو جسمم حقيقي انقلاب جو دڳ اختيار ڪيو آهي، ان ڪري اهڙين انقلابي پارٽين جي مقدر ۾ ئي شهيد هوندا آهن. شهادتن جي شعوري شروعات شهيد سميع الله کان ٿي چڪي هئي ان کانپوءِ به رياستي سفاڪ ايجنسيون هن وقت تائين جسمم جا چاليهن کان مٿي اڳواڻ شهيد ڪري چڪيون آهن ۽ آزاديءَ تائين لائنجي ڪيترا ايجان به شهيد ٿيڻا آهن، جيڪي لکن ۾ نه ته به هزارن جي تعداد ۾ ضرور ٿي سگهن ٿا. جڏهن قومون آزاديءَ لاءِ جدوجهد ڪنديون آهن ته غلام قوم جو جدوجهد ۾ شامل ٿيڻ کان پهرين هڪ منظر انقلابي پارٽي نهڻ تائين به ڪيترائي انقلابي ورڪر ۽ اڳواڻ شهيد ٿي چڪا هوندا آهن.

ڪن دوستن کي اها ڳالهه سمجهه ۾ نٿي اچي ته رياست آزادي پسند قومپرست پارٽين جي سنجيده قومي ورڪرن جسمم جي اڳواڻن ۽ ڪارڪنن کي ڇو ماري رهي آهي. اهو انڪري ته جنهن وقت جسمم پنهنجي انقلابي جدوجهد جي شروعات ڪئي هئي ته ان وقت ان جا ميمبر فقط ٻه اڏائي درجن جي لڳ ڀڳ هئا، ۽ ٽن سالن جي عرصي ۾ رياست طرفان آپريشن شروع ڪيو ويو جنهن جي شروعات شهيد سميع الله کان ڪئي وئي، رياستي ايجنسين طرفان ڪيترائي

اڳواڻ ۽ ورڪر گم ڪري ٽارچر سيلن ۾ واڙيا ويا ۽ عذاب پوڳيندا رهيا. انهن جا جسم پروڻ ڪري انهن جي سرد لاشن کي روڊ تي اڇلايو ويو، ڪن کي ماري ته ڪي اڌ مئل حالت ۾ ظاهر ڪيا ويا ۽ جيلن ۾ واڙيا ويا. جڏهن شهيد مظفر پتو، اصغر شاهه، شبير ملاح، سڪندر سومرو، محرم ملاح، احمد خان سميت اڳواڻ ۽ ڪارڪن گم ۽ جيلن ۾ هئا، ته ڄڻ ان وقت جسمم ختم ٿي ويل پئي لڳي پر ان وقت جيئي سنڌ جي ٻين ڌڙن ۾ موجود سنجيده ۽ نظرياتي ورڪرن جڏهن محسوس ڪيو ته جسمم جو هجڻ سنڌ جي قومي انقلاب لاءِ ضروري آهي ڇاڪاڻ ته ان وقت سڄي قومي تحريڪ رياستي يرغماليت جو شڪار بڻجي چڪي هئي، پنهنجي ليڊرن جي بزدلائي ڪردار ۽ بداخلاقيتن جي ڪري پنهنجي قوم جي اندر اهميت ۽ ساڪ وڃائي چڪي هئي، ان سڄي قومي جدوجهد کي رانگان ٿيڻ کان بچائڻ لاءِ جسمم جو ڪردار تاريخ ۾ نمايان حيثيت رکي ٿو.

اهي سائينءَ سنواريا جيڪي جسمم تي تنقيد ڪرڻ جي جرئت ڪن ٿا انهن کي سڀ کان پهرين سنڌ جون تاريخي حالتون ۽ دنيا جي اندر برپا ٿيندڙ انقلابن کي به نظر ۾ رکڻ گهرجي ۽ پوءِ انهن کي سنڌ جي تاريخي حالتن سان پيئي ڏسن ته ضرور انهن کي اها ڳالهه سمجه ۾ اچي ويندي ته جسمم موجوده وقت ۾ قومي انقلاب لاءِ ڪهڙو ڪردار ادا ڪري رهي آهي؟

جيڪڏهن تنقيد آهي ئي بد نيتي تي ٻڌل ته پوءِ انهن کي هزارين دليلن سان به مطمئن نه ٿو ڪري سگهجي. پر تاريخ انهن کي ضرور مجرم نهرائيندي جيڪي تنقيد جي نالي ۾ تاريخي ڪردار ادا ڪرڻ کان ڪيائين ٿا ۽ اهو ڪردار جنهن جي انقلاب کي تاريخ جي هر ڌؤر ۾ ضرورت هوندي آهي.

اڄ تاريخ سنڌ جي انهن جهونجهارن کي چؤواڻي تي بيهي پڪاري ٿي جيڪي فتحن ۽ شڪستن جا حساب ڪتاب ڪرڻ کان بغير پتنگ ۽ پروانا بڻجي لوئي جي لڄ بچائڻ خاطر مادروطن جي آزادي تان سڙ گهور ڪرڻ لاءِ تيار آهن. عاشق ڪڏهن به حساب ڪتاب ناهن ڪندا، سنڌ جي آزادي، جن سنڌ جي عاشقن کي پياري آهي اهي سڙ گهور ڪرڻ وقت ڪنهن به لالچ ۽ ڊرپ جو شڪار ڪين ٿيندا.

جسمم اڄ رياست لاءِ اوتروئي ناقابل برداشت آهي جيترو ڪالهه “جيئي سنڌو ديش” جو نعرو ۽ آزادي جو نظريو هئو. اهو نعرو ۽ نظريو رياست جي هزار تاويلن ۽ تدبيرن هلائڻ ۽ سختين جي باوجود به محترم سائين جي ايم سيد هن رياست کي هضم ڪرائي ويو. جنهن کانپوءِ رياستي ايجنسين پنهنجي سازشي حڪمت عملي کي ناڪام ٿيندو ڏسي هڪ نئين حڪمت عملي اختيار ڪئي جنهن جو مقصد قومي انقلابي جدوجهد کي سبوتاز ڪرڻ لاءِ ڪرپٽ ليڊر شپ کي پيدا ڪري چوٽ ڏني وئي ۽ سنجيده قومي ورڪرن کي هيسايو، ماريو يا واڙيو ٿي ويو، ڪرپٽ ليڊر شپ جي

ڪري پارٽين جو ڪلچر انتهائي غليڌ ٿي ويو، قوم پرست سياست ڪندڙن کي سنڌي قوم ننگ، پتي خور، پلاٽ مافيا، قبضاگير، موالي ۽ خبر ناهي ڪهڙن ڪهڙن لقبن سان نوازيو ٿي نتيجي ۾ سنجيده قومي ڪارڪنن جي پويان ايجنسين جي پيداڪيل مافيا مٿي ۾ اچي لڳي. جنهن ڪري سنجيده ورڪرن ۾ وڌيڪ بيچيني پيدا ٿي وئي، اهو ئي سبب آهي جو جسمم ۾ شهيد سرائي قربان ڪهاڙو، شهيد، شهيد ذوالفقار ڪولاچي، شهيد روپلو چولياڻي، شهيد نورالله تنيو، شهيد صاحب خان گهوٽو، شهيد ضامن شاهه، شهيد سوپل ڏهر، شڪيل ڪنهارو، شهيد آصف پنهو، شهيد پيريم ديوان برکت چانڊيو، پيريل شاهه، سرويج پيرزادو، افضل پنهو شهيد مٺي خان سميت ڪيترائي قومي تحريڪ جا سياسي، نظرياتي ڪارڪن ۽ اڳواڻ داخل ٿيا ۽ جسمم جي انقلابي سفر کي پنهنجي قربانين سان جاري ۽ ساري رکيو، جسمم جي وڌندڙ قوت کي ڏسي سنڌ دشمن دهلجي ويا. دشمن قوم جي ايجنسين کي اها چڱي طرح خبر آهي ته جسمم منظر قومي انقلابي پارٽيءَ جي ٺهڻ واري مرحلي ۾ داخل ٿي چڪي آهي ان کان اڳ ۾ جو جسمم عوامي روپ اختيار ڪري قوم ۽ عوام جي دلين ۾ جڳهه وٺي وڃي. ان کي عوام جي دلين ۾ داخل ٿيڻ کان اڳ ۾ روڪڻ جي ڪوشش نه ڪئي وئي ته پوءِ پنجاب سامراج جا سنڌ تي قبضي ۽ ڦرلٽ

تي ٻڌل استحصالِي مفاد محفوظ نه رهندا ان ڪري پنجاب سامراج جي ايجنسين جي اها ڪوشش آهي ته جسمم کي سنڌي قوم کان پري رکيو وڃي، اهو ئي سبب آهي جو قومي انقلابي ورڪرن ۽ اڳواڻن کي شهيد ڪيو پيو وڃي ته جيئن عوامي رابطو منقطع ۽ ماڻهن ۾ خوف پيدا ڪري سگهجي. جسمم ۽ ان جي انقلابي قيادت محترم شفيق محمد برفت جي اڳواڻي ۾ جيڪا قومي ذميداري ۽ فرض ادا ڪري رهيا آهن ان جو سلو سنڌي قوم کي هڪ ڏينهن آزاديءَ جي صورت ۾ ضرور ملڻو آهي. پارٽي چيئرمين محترم شفيق محمد برفت هن وقت جيڪو ڪردار ادا ڪري رهيو آهي، اهڙي تاريخي ڪردار جي سنڌ کي ضرورت آهي، ان کان اڳ ۾ سائين جي اير سيد کان سواءِ ڪير آهي جيڪو يگاني انداز ۾ قيد و بند جي پرواهه ڪرڻ کان بغير ڪردار ادا ڪيو هجي، محترم چيئرمين جي روپوشيءَ کي به لڳ ڀڳ 30 سال ٿي چڪا آهن خبر ناهي ته هن جي ذاتي زندگي ڪيئن ٿي گذري. پر روپوشي به هڪ بندش ۽ جلاوطني آهي جيڪا هن پنهنجي سنڌي قوم خاطر پنهنجي مٿان کڻي آهي. جيترو وقت هو رياستي ايجنسين جي چنبن کان بچيل رهيو آهي، اوترو وقت دشمن جون پاڙون ڪوٽڻ ۾ مشغول رهيو آهي، نڪي پلات ۽ ملڪيتون وڌائڻ ۾ مشغول آهي. اهو ئي سبب آهي جو جسمم جي انقلابي جدوجهد جي صورت ۾ پنجاب سامراج ۽

ڏيهي دلال سنڌ ۾ پنهنجون پاڙون ڪوڪليون ٿيندي محسوس ڪيون ته جسمم تي پابندي مڙهي ڇڏي. اهي ورڪر ۽ اڳواڻن کي تاريخي سچ کان منهن موڙڻ ۽ پڇڻ لاءِ رستو گهرجي ۽ پنهنجي بزدليءَ ۽ پاڙياپ کي جائز قرار ڏيڻ لاءِ ابتدا سبتا دليل گهڙي الزام تراشي تي لهي آيا آهن. اهي تاريخ جي فيصلن کان اڻ واقف آهن انهن کي شايد اها خبر هجي ته اڄ آزاديءَ لاءِ ڏنل جانين جا نظرانا قوم ۾ مايوسي نه بلڪه دشمن جو خوف ختم ڪري قوم ۾ اتساهه پيدا ڪري رهيا آهن. اهي دانشور ۽ اڳواڻ جيڪي تاريخ جو سڏ نٿا ورنائڻ چاهين تهنهن کي گذارش آهي ته اوهان جي بيوقتائي تنقيد جي ڪري تاريخ اوهان کي مجرمن جي ڪٽهڙي ۾ نه آڻي بيهاري. اڄ اهي تنقيد ڪندڙ اها ڳالهه سمجهي ڇڏين ته تاريخ اسان کان توان گهڙي رهي آهي ۽ اهو به وياح سميت پوءِ اهو اسان تي آهي ته اسين ڪنهن ذاتي جهڳڙي، حادثي، ڪنهن وبائي بيماري يا خودڪشي جي موت جي صورت ۾ غلامن وارو موٽري ڀرڻ چاهيون ٿا؟ يا وطن جي آزاديءَ لاءِ سرُ گهورڪرڻ جي صورت ۾ ڀرڻ چاهيون ٿا؟ سنڌي قوم جي اڪثريت جو موت حادثن، وبائين، ڏاڙن، ڦرن، خودڪشين ۽ بڪ وگهي ٿي رهيو آهي ۽ اهڙي بيخبري جي موت مرڻ لاءِ اسين هر وقت تيار به آهيون پر اهڙي موت کي روڪڻ جي ڪاٺي تدبير

به نه ڪيون ته يقيناً هڪ ڏينهن هيءَ قوم نيست و نابود ٿي ويندي ۽ اها حالت سنڌ جي قومي غلامي يعني سياسي ۽ معاشي ڦرلٽ ۽ استحصال جي ڪري آهي ۽ اهڙين حالتن کي ختم ڪرڻ لاءِ قومي آزادي حاصل ڪرڻ انتهائي ضروري آهي. قومي آزادي جي معنيٰ آهي سامراجي قوم جو سياسي استحصال، معاشي اقتصادي وسيلن جي ڦرلٽ ۽ هر قسم جو جبر ۽ استحصال ختم. يقيناً آزادي جي جدوجهد ۾ اهي ئي شامل ٿيندا جيڪي آزاديءَ جا پتنگ ۽ پروانا بڻجي پنهنجي وطن ۽ قوم جا خادم ۽ محافظ بڻجي قومي انقلاب برپا ڪندا، پنجاب سامراج پنهنجي سامراجي ڦرلٽ ۽ استحصال کي قائم رکڻ لاءِ ۽ مهذب دنيا کي بليڪمپل ڪرڻ لاءِ طالبانيت کي فروغ ڏئي رهيو آهي جيڪي مذهب اسلام جي نالي تي ظلم، زيادتي، ناانصافي، ڦرلٽ ۽ استحصال کي قائم رکڻ لاءِ معصوم انسانن تي خودڪش حملا ڪري رهيا آهن. ته ڇا اسين سچ، انصاف، برابري، امن، آزادي، انساني پائيداري ۽ قومي وجود جي بقا لاءِ پنهنجي سرن جا نظرانا نه ٿا ڏئي سگهون؟ ته پوءِ تاريخ اسان کان جيئن جو حق ڪسي وٺندي ۽ اسين فرعونيت ۽ شيطان کي ئي اڳتي وڌڻ جو موقعو صاف ۽ سهنجو رستو ڏيئي رهيا آهيون.

ڪالهه پڳت سنگهه ڦاهيءَ تي،
 جو گيت اڏورو ڳاتو هو!
 اي ڪاش! اهو تون پائين ها،
 جو هار هوائن ۾ لڏندي،
 ڪالهه تانتيا توپي پاتو هو!
 تاريخ جي خوني ڳلين مان،
 هر وقت سدا ڪا ايندي آ!
 هر وقت لهوءَ جي لاڙن ڏي،
 ڪا توکي چڱو چڪيندي آ،
 جڻ “او ڊائر” جي ڪا گولي،
 اڄ تائين توکي تاڙي ٿي!
 ۽ تنهنجا تنهنجي مقتل ڏي،
 جڻ پير اڇانڪ لاڙي ٿي.
 تاريخ بڪايل چيتي جيئن،
 چوواڻي تي چنگاڙي ٿي،
 اي ڪاش! اهو تون ڄاڻين ها،
 ڇا تن جي قيمت ٿيندي آ!
 جنهن آزاديءَ جا گيت چيئ،
 اي ڪاش! اهو تون ڄاڻين ها،
 سا آزادي ڪٿي نيندي آ!
 اي ڪاش! اهو تون ڄاڻين ها،
 سا آزادي ڪيئن ايندي آ!
 “شيخ اياز”

ساڳي جاءِ تي جسم جي پليٽ فارم تان
 شهيد ٿيندڙ سنڌ جي سورهيه
 سپوتن، سروچن، اڳواڻن ۽ ڪارڪنن جو
 هاڻي عالمي سطح تي آواز اُٿي رهيو
 آهي. جسم سنڌ اندر دشمن لاءِ اهڙو
 محاذ ڪڙو ڪيو آهي جنهن سان دشمن
 جي پٽ واکئي ٿي پئي آهي ۽ سنڌي
 قوم کي دنيا مان اخلاقي سپورٽ ملي
 رهي آهي.
 هونءَ به سنڌ ۾ ڪيئي ماڻهو مفلسي ۽
 معاشي دٻاءَ جي ڪري ڊپريشن جو شڪار
 ٿي بيمارين جي ور چڙهي ويا آهن، جنهن
 ڪري وقت کان پهرين انساني موت ٿيڻ
 عام ڳالهه ٿي وئي آهي.
 اهڙي بيخبري جو موت مرڻ لاءِ جيڪي
 ماڻهو هر وقت تيار آهن اهي پلي انقلابي
 پارٽين جو ساٿ نه ڏين ۽ جن کي اهڙي
 بيخبريءَ جي مرڻ کان بهتر آزادي ۽
 قومي انقلاب لاءِ شهيد ٿيڻ ۾ فخر
 محسوس ٿئي ٿو ته اهي پلي جسم جي
 انقلابي جدوجهد واري قافلي ۾ شامل
 ٿين.

انقلابي جدوجهد کان لنوائيندڙن ۽ تاريخي
 ڪردار اداڪارن کان پڇندڙن کي شيخ
 اياز جي لفظن ۾ ايترو چوڻ ڪافي آهي
 ته:

اي ڪاش! اهو تون ڄاڻين ها،
 آزاد هوا ڇا ٿيندي آ؟
 اي ڪاش! اهو تون ڄاڻين ها،
 پرواهه بنا پر ڪيئن هوندا؟
 آزاد فضا ڇا ٿيندي آ؟
 اي ڪاش! اهو تون ڄاڻين ها،

اوهان کي پنهنجي حصي جو ڪردار
 جيڪڏهن ادا ناهي ڪرڻو ته اوهان کي
 اهو نه جڳائي ته شهيدن جي مقدس رت
 جو استعمال ڪري قوم جي تاريخي
 ارادي کي ڪمزور ڪرڻ جو گناهه ڪيو.
 توهان کي ته خوشيون ڪرڻ گهرجن ته
 شهيد سميع الله جي چڙيل جاءِ خالي ناهي
 ٿي ۽ اوهان کي اها ڳالهه ذهن نشين
 ڪرڻ گهرجي ته قومي انقلاب جي
 شروعات شعوري طرح قبول ڪيل
 شهادتن سان ئي ٿيندي آهي، جنهن تي
 آخرڪار غلام قوم هلڻ شروع ڪندي
 آهي. اسين پنهنجي سرن جا نظران
 پنهنجو تاريخي فرض سمجهي ڏئي رهيا
 آهيون ان ڪري اها ڳالهه اوهان کي به
 سمجهڻ گهرجي ته شهادتون غلام قوم
 مان دشمن جو خوف ختم ڪرڻ ۾ مددگار
 ثابت ٿينديون آهن ڇو ته سامراج جڏهن
 قوم جي بهادر سپوتن کي جهڪائي ۽
 خريد ڪري نه سگهندو آهي ته ان کانپوءِ
 انهن کي شهيد ڪندو آهي.

اهڙي طرح آزادي خاطر موت قبولڻ جي
 هڪ عرصي کانپوءِ رسم ۽ روايت قائم
 ٿي چڪي هوندي آهي ورنه سنڌ ڌرتي تي
 قوم جي نسل ڪشي ڪيئن ٿي رهي
 آهي اوهان اخبارن ۾ لڳندڙ حادثاتي
 خبرن، قبائلي جهڳڙن، ڦرن، ڌاڙن،
 بيمارين، خودڪشين، بکن جي ڪري
 سنڌ جا ڪيئي ڪوندر پُٺ ۽ ناريون روز
 قتل ٿيندي ڏسي رهيا آهيو. سنڌي قوم
 جو اهڙو قتل عام جنهن جو عالمي طور
 تي ڪوبه ليڪو چوڪو ڪونه ٿو ٺهي.

جڏهن ملڪ غلام ٿيندا آهن
 ته ان وقت اتان جي رياست
 بيضمير ۽ بيغرت فردن کي
 اقتدار جو لالچ ڏيئي ان ملڪ
 ۽ قوم جي خلاف فيصلا
 ڪرائيندا آهن. سيد

آزادي جو پتو: روحيل

آبادي هئي ۽ ٽي وڏيون هونلون هيون جن تي هر هڪ تي تقريبن سئو سوا سئو کن ماڻهون عام طور تي وينل هوندا آهن سو انهن سان هٿين پوڻ سان گڏوگڏ سنڌ جي آزاديءَ جا نعرا پڻ هڻڻ لڳس ته جيئن ماڻهون سمجهي سگهن ته هڪڙو محب وطن آزادي پسند، ڌارئي سامراجي دشمن جي پڪڙ ۾ آهي ۽ من انهن کي احساس ٿئي ۽ منهنجي اتان نڪرڻ ۾ مدد به ٿي پئي ڇو ته اڪثر ڪري سنڌ جي بهراڙين ۾ سنڌي ماڻهن جي مزاحمت جي ڪري ڪافي ڪارڪن انهن وحشي درندن کان پنهنجي جان ڇڏائڻ ۾ ڪامياب ويا آهن پر مسلسل پاڪستان جي نالي ۾ پنجاب جي سامراجي غلامي ۾ جڪڙيل سنڌ ۾ سنڌي ماڻهن کي پنهنجي ڌرتي تي اوڀرو ڪرڻ لاءِ سنڌ ۾ ڌارئي کي آباد ڪرڻ جي سامراجي سازش تي عمل ٿي رهيو آهي ان جي نتيجي ۾ سنڌ جا وڏا شهر خاص طور تي ڪراچي ۽ حيدرآباد جڙ ته سنڌي ماڻهن کان اوڀرا ٿيندا پيا وڃن ۽ نيشنل هائي وي اقتصادي لنگهه هجڻ جي ڪري رياستي سرپرستي ۾ آباد ڪيل ڌارين جي موجودگي پنهنجي طرفن کان جڙ ته پنجاب ۽ خيرپور پختونخواه جو ڪو علائقو لڳندو آهي، انڪري پنجن ڏهن منتن جي مسلسل جهڙپن باوجود به شهر خاموش تماشائي بڻيل رهيو ۽ مونکي بيحال ڪري هٽڪڙيون هڻي ٻوٽاڙو ڇاڙهي ڪڍي پنهنجي ويگو گاڏين ۾ روانا ٿيا ۽

سوچيندي ته سنڌ جي آزادي لاءِ قومي مزاحمت ۽ ويڙهاند جا نوان سبق به سڪان ته جيئن پنهنجي جدوجهد کي وڌيڪ تڪو ڪري سگهجي. سائين عطا محمد سان جڏهن به ملندو آهيان پاڻ کي فڪري حوالي سان وڌيڪ تازو تانو محسوس ڪندو آهيان ۽ ان جو مثال راجا ڏاهر جي عظيم قرباني آهي جنهن جي تربيت سائين عطا محمد جي ڪيل آهي ۽ سائين جي ڪممينٽ اها ته ان ماڻهون تڏي جي بجاءِ پٽ جي شهادت جو مبارڪون پئي وصول ڪيون. پر ان ڏينهن غلطي سان منهنجو موبائل فون کليل هو، آئون گهران نڪري پنڌ پنڌ پنهنجي منزل ڏانهن روانو ٿيس ذهن ۾ ڪوڙ خيال ۽ سنڌ جي آزاديءَ بابت سوچون ۽ سنڌين جي مستقبل بابت گهڻا سوال جيڪي مونکي يقين هو ته سائين عطا محمد وٽ انهن جو حل يقيني ملندو، پر الفلاح پيٽرول پمپ وٽ پهتس ۽ روڊ ڪراس ڪير ٿي پئي ته منهنجي ٻانهن ۾ هٿ پيو ست ڏئي ٻانهن کي ڇڏائڻ جي ڪوشش ڪير ته ڏنر ته آئون سامراجي ڇاڙتن سادن ڪپڙن پهريل پنائڻ ۽ پنجابين جي گهيري ۾ هٿس اهڙي صورتحال لاءِ اڳوات ئي تيار هئس، ڇو ته پارٽي تي مسلسل آپريشن دوستن جي گمشدگين ۽ شهادتن جي خبرن ٻڌڻ جي جڙ ته هير پيل هئي انڪري پاڻ کي اهڙي صورتحال کي منهن ڏيڻ لاءِ هر وقت تيار رکندو هئس، اتي پرپاسي ۾

هونئن ته هر ماڻهون جي پنهنجي آدرش ۽ نظريي تي جملي بيٺڻ جي ڪسوتي، ان جو عمل آهي پر پنهنجي تجربن کي بين محب وطن انقلابي آزادي پسند ڪارڪنن تائين منتقل ڪرڻ جي قومي فرض کي ضروري سمجهندي پنهنجي گذريل وارتا کي هنن حالتن هيٺ بيان ڪرڻ جي سگهه کي ساربندي قلم هٿ ۾ ڪنيو اٿم. قصو مختصر ته 7 اپريل 2014 جي صبح جو ننڊ مان اٿيس ۽ 25 اپريل سنڌ جي رهبر سائين جي اير سيد جي ورسِي جا ڏينهن به ويجهه هئا ۽ مارچ مهيني ۾ سنڌ جي ٻن ڪونڊرن مقصود احمد قريشي ۽ سلمان وڌو جي شهادت کانپوءِ، سنڌ جي مڙني شهيدن جي ۽ سنڌوديش جي آزادي جي ڪيس کي اقوامِ عالم تائين اجاگر ڪرڻ لاءِ 9 اپريل تي پارٽي طرفان هڙتال جو سڏ ڏنل هو، ڪافي ذميوارين جيڪي تڪڙو تيار ٿي، پارٽي چيئرمين سائين شفيق محمد برفت جو ڪاهوڙي ۾ لڳل سنڌ ڪيس تي مضمون “دهشتگردي جو عالمي سلطان پاڪستان هائي ٽنڱ گهرجي؟” جنهن کي مون انگريزي ترجمو ڪيو هو ان کي ساڻ ڪڍي ان نيت سان گهران نڪتس ته ان ۾ ڪي غلطيون هجن ته انهن جي درستگي لاءِ سائين عطا محمد پنيرو کان صلاح ڪيان ڇو ته سائين عطا محمد موجوده وقت ۾ نه فقط ترجمن پر سنڌ جي قومي تحريڪ متعلق به اٿارٽي آهي اها تسليم شده ڳالهه آهي، سو اهو

جي آزاديءَ ۾ ايمان پختو ٿيندو ويو. ان دوران ڪنهن به مضبوط حواس رکندڙ ماڻهون جي حوصله شکن ڪئي لاءِ جيڪي به طريقا ٿيندا آهن انهن سڀني جو استعمال ڪيو ويو، جن ۾ ٿيلي پيٽي به شامل آهي، جنهن سان انسان جو سوچون پڙهيون وينديون آهن ۽ ان جي ذهن ۾ طرح طرح جي خرافات کي به منتقل ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي ويندي آهي پر هڪڙي ڳالهه اٿون هتي لکندو هلاڻ ته انسان وڏي ڳالهه آهي انسان جو ارادو مضبوط هجي ته انسان لاءِ اهي سڀئي ٽڪسات ڪا معنيٰ نه ٿا رکن، اتي اٿون ان نسبت سان اها ڳالهه به عرض ڪندو هلاڻ نه رڳو اهو پر ان ٿيلي پيٽي کي بنيادپرست مذهبي انتهاپسند دهشتگرد ٺاهڻ لاءِ پڻ هنن جي چانوڻين ۾ استعمال ڪيو ويندو آهي، جيڪو عام ماڻهون انهن کي هٿ لڳندو آهي ان کي هڪڙي مخصوص پيرائي ۾ عجيب و غريب مرحلن مان گذاري مذهبي دهشتگرد ٺاهيو ٿو وڃي. اتي ان جي تربيت ڪئي ٿي وڃي. هي بنيادپرست رياست اهو خود پاڻ ڪرائي ٿي ٿيلي پيٽي يا نيورو لنڪسٽڪ پروگرامنگ (NLP) يعني دماغ جي ٻولي پڙهڻ جي ٽيڪنالاجي ذريعي، جنهن کي سڌريل دنيا انسان جي ترقي ۽ ترويج لاءِ استعمال ڪندي آهي، هي بنيادپرست رياست پاڪستان ان کي خودڪش بمبار Suicide Bomber پيدا ڪرڻ لاءِ استعمال ڪندي آهي يعني انسانذات جي تنزل لاءِ هي تاريخ جي عجيب و غريب چريائپ آهي جيڪا اڳتي هلي دنيا کي امڪاني تباهي ڏانهن وٺي ويندي، بهتر آهي ته ان کان اڳ سموري دنيا جي

اسان را جا ايڄنٽ يا دهشتگرد ناهيون ۽ وطن جا عاشق آهيون پنهنجي ڌرتي کي پنهنجي پالڻهار به سمجهون ٿا ۽ جيڪڏهن اهو ڏوهه آهي ۽ جسم ڪو ڏوهه ٿي ڪري ته اهي سڀ اوهان جا الزام آئون قبول ٿو ڪيان منهنجي اکين ته اهي الزام پر اوهان جي ناهيل قانونن مطابق عدالتن ۾ وٺي هلي مون تي مقدمو هلايو آئون پنهنجي وطن جي آزادي جي ڪيس جو اتي دفاع ڪندس پوءِ ڀلي مون کي ڏيو اهو سلسلو هلندو رهيو. اڪيلائي، قيد تنهائي ۾ هڪڙي حوالي سان مون کي نئون تجربو به ٿيو ۽ ٻاهر جيڪا به جدوجهد ڪئي پئي، جيئن حالتن کي سمجهو پئي ۽ فڪر، نظريي ۽ آدرشن بابت جيڪو پڙهيم ان بابت ٻيهر سوچڻ جو موقعو مليو جهڙي طرح اڳ ۾ شين کي ڏسندو هئس ان تي بار بار سوچڻ ويچارڻ کانپوءِ نه رڳو پنهنجي پارٽي جو حالتون دوستن جو قربانيون ۽ شهادتون سامهون هونديون هيون پر سهولت جي اثاڻ ۽ قومي غلامي ۽ حالتن جي سنگيني باوجود دنيا جي انقلابي تحريڪن بابت جيڪا معلومات مشاهدي ۾ اڳ ۾ آيل هئي ان کي نظر ۾ رکندي پارٽي چيئرمين محترم شفيق محمد برفت توڙي مرڪزي قيادت محترم لالا اسلم پٺاڻ، زين پٽو، سجاد شر، شبير ملاح ۽ عمران لغاري ته ڄڻ هڪڙي قسم جا ديومالائي ڪردار پئي لڳا ته هي درويش صفت ماڻهون پنهنجي دوستن جي قربانين کانپوءِ ائين مستقل مزاجي سان پنهنجي مقصد سان سلهاڙجي پنهنجي آدرشن سان نڀائيندا پيا اچن. اڃان به وطن

پنج کان ڏهه منٽ جي سفر کانپوءِ مون کي وڃي هڪ جڳهه تي لائن گاڏي هلڻ ۽ بيهڻ مان سمجهي ويس ته هي ڳجهو هند فوجي چانوڻي منجهه آهي، جتي پاڻ وٽ سنڌي ۾ چوندا آهن ته وڏيرو ته وڏيرو پر وڏيري جو ڪمدار به اڃان گهڻي ڳالهه سو مون کي ڪڍي تفتيشي ڪمري ۾ پهتا ۽ اتي پنجابي آفائرن کي وڌيڪ پنهنجون مارڪون وڌائڻ لاءِ هڪڙي سنڌي دلال وڌيڪ ڌڻو ڏونس ڪرڻ جي ڪوشش پئي ڪئي ۽ پنهنجي آفائرن کي خوش پئي ڪيائين ”اس ڪو مارو به سالا سندهوديش بنائي گا.“ وطن جي عشق ۾ الائي ته ڇا آهي جو اٿون ان وقت خوش لڳو پيو هئس ته گهٽ ۾ گهٽ جنهن آدرش پويان رندا روڙيون پيا ان لاءِ صحيح دڳ ورتو اتر ۽ انکانپوءِ هڪڙو سلسلو شروع ٿيو منهنجي امتحان جو، سوين سوال، سوين جواب ۽ مسلسل مارڪٽ پر انسان ۾ نظرياتي پختگي ۽ فڪر سيد الائي ته ڪهڙو روح ٿو ٿوڪي جو ڪنهن اصول تي بيهي ته پوءِ اياز جي انهن ستن مثل ٿي ويندو آهي ”جيئن لڪ لڳي، تيئن رک ٿيا.“ جيترو عذيتن ۽ عذابن جو سلسلو وڌندو ويو اوترو عشق ۾ اضافو پئي ٿيو. شفيق برفت ڪٿي آهي؟ اسلم پٺاڻ ڪٿي آهي؟ ڪيئن ٿا هلن؟ تون را جو ايڄنٽ آهين؟ توکانسواءِ حيدرآباد ۾ را لاءِ ٻيا ڪهڙا ڪهڙا چوڪرا ڪم ڪندا آهن؟ توهان جو رهبر جي اير سيد به را جو ايڄنٽ هو؟ اهو پوڙهو عطا محمد پيڙو به را جو ايڄنٽ آهي ماڻهن کي پاڪستان خلاف ورغلائي ٿو ۽ دهشتگردي لاءِ اڪسائي ٿو؟ منهنجو هڪ ئي جواب هوندو هو ته

روشن خيال عالمي قوتن کي سنڌين ۽ بلوچن سان گڏجي پاڪستان جي قصي کي ختم ڪرڻ گهرجي. جيئن جيئن ڏينهن گذرندا ويا، تيئن تيئن اڪيلائي ۾ سوچڻ جو موقعو به وڌيڪ پئي مليو ۽ پنهنجي جدوجهد ۾ ويساهه وڌيڪ پختو ٿيندو ويو، ڪجهه عرصي کانپوءِ کولي مان ڪڍي وري تفتيشي ڪمري ۾ وٺي ويا جتي ساڳئي سلسلي سان گڏوگڏ مونکي نفسياتي طور ڪمزور ڪرڻ لاءِ هڪ خراب خبر به ٻڌائي وئي تي، ”منير خان ڪو هر ني مار ديا“ اتي مونکي فلسطين جي تحريڪ آزادي جو اڀاهج اڳواڻ شيخ ياسين ياد اچي ويو، جنهن جي جلسن ۽ احتجاجن تي اتي جا اسرائيلي غاصب ۽ حاڪم بمباري ڪرائيندا هئا ۽ کيس مسجدالاقصيٰ جي اڳڻ ۾ ئي هڪ ڊرون اٽيڪ ۾ شهيد ڪيو ويو هئو. بهرحال منير خان جو افسوس به ٿيو پئي، يادگيريون ورائي ويون ته ان کي فقط جلسن ۾ ٻڌندو هئس، دل ۾ حسرت هئي ته ان ماڻهون سان ڪڏهن ملاقات ڪبي پر ان جي شهادت جي ڏک جي تاثير به عجيب هئي جيڪا وٺي روح کي تازو ٿيڻ ڪندي ۽ خيالن ۾ ساهه وجهندي. انهن ئي ڏينهن ۾ شهيد آصف پنهور جي گرفتاري عمل ۾ آئي، ان کي جنهن مهل انهن ڪوٺين ڏانهن وٺي پئي آيا ته مونکي تفتيشي ڪمري ۾ هڻڻ ڪري ان جي سڄي مايوسي کي توڙيندڙ آواز ٻڌڻ ۾ آيو، دشمن جڏهن مٿس تشدد ڪندا هئا ته هن جا نعرا ٻڌبا هئا، جيئي سنڌوديش! جيئي سنڌوديش! وطن جي آزادي جي جي عاشق جي نعرن جي گونج ٿيندي

ٻڌبي هئي ته چڻ آزادي ويجهي لڳندي هئي ۽ ائين محسوس ٿيندو هو ته اسان چڻ ته نوجوانن جو سنڌ جي آزادي لاءِ نئون گيت لکي رهيا آهيون ۽ ڳايون پيا، ڪوشش ڪري شهيد کي پنهنجي موجودگي جو احساس به ڏياري ويس. شهيد آصف پنهور جيڪو اسان کي تارچر سيل اندر همتون ۽ حوصلا ڏيڻ جو چڻ ته هڪ بي بها خزانو ثابت ٿيو. شهيد آصف جيترو ٻاهر مانيڻي مزاج جو هو اندر اوترو ئي بردبار ۽ پنهنجي آدرش ۽ اصول جو پڪو پختو ديش پڳت ثابت ٿيو. اها ڳالهه مون تارچر سيلن ۾ ساڻس گڏ گهاريل گهڙين ۾ محسوس ڪئي ۽ اسان مٿان نافذ رياستي درندن کي به اسان جي هڪ ٻئي سان ڳالهائڻ جي خبر پئجي وئي ان کانپوءِ اسان کي هڪٻئي کان پري وارين ڪوٺين ۾ وڌو ويو. ائين گرمين جا ڏينهن گذريا ۽ سيارو آيو جڏهن سڄڻ ياد پوندا آهن ان وقت ۾ منشي جو گيت ”ڪتيون ڪيئي قيد ۾ گذريون، چڱو چيئن ۾ ملنداسين“ اڏهن تي تري ايندو هو، پر ڪجهه وقت ۾ يادگيري جي مند وطن تان قربان ٿيڻ جي مند ۾ تبديل ٿي ويندي هئي پر بند ڪوٺي ۾ هجڻ ڪري خبر ڪانه پئي ته آصف کي ڪڏهن ٻاهر ڪڍي ويا ۽ شهيد ڪري ڇڏيائونس. پر 4 ڊسمبر جي ڏينهن آيا ۽ چين“ به پڙها لکا بنداهي اس ڪو اخبار دو به اخبار پڙهي گا“! ڪاوش اخبار هٿن ۾ ڏئي هليا ويا مونکي شڪ ٿيو ته هي ايترا مهربان ڪڏهن کان ٿيا آهن جو اسان پاران کي اخبار ملي، سو به ايتري عرصي کانپوءِ اخبار ڏيڻ دراصل ٿورو ڪونه هيو پر

عذبتن ۽ پيڙائڻ جو سازوسامان هو جنهن ۾ سنڌ جي عاشقن جون پنهنجي وطن تان قربان ٿيڻ جون خبرون لڳل هيون. پر هنن رياستي پگهاردار چاڙتن کي ڪهڙي خبر ته وطن تان قربان ٿيڻ اسان لاءِ ڇا آهي؟ ڪهڙي معنيٰ ٿو رکي! ان کانپوءِ آئون مسلسل پنهنجي موت جي انتظار ۾ رهندو هئس ته ڪڏهن منهنجي موت جي پروا تي دستخط ٿيندي ۽ پنهنجي ماتر پومي جي ڪنهن ڪارج جو ٿيندس پر تاريخ کي اڃان ڪجهه ٻيو منظور هيو نيٺ هڪ ڏينهن مونکي ڪوئي مان ڪيڏين ۽ چين ته تو هي سڄو لقاء پنهنجي اکين سان ڏٺو آهي ٻاهر وڃين جي جسمم جي سياست ڪندين ته مظفر پٽو، قربان کهاوڙ، آصف پنهور ۽ ٻيا ياد رکجان! تنهنجو به حشر به اهو ئي ٿيندو. پر دل ۾ پڪو پختو عزم ڪيم ته انهن ماڻهن جن جا نالا آءِ ايس آءِ جي وحشي ڪارندن ڪنيا آئون انهن جهڙو ته نه آهيان، ۽ نه ئي ٿي سگهندس پر پنهنجي وطن جي آزادي لاءِ انهن جي نقش قدم تي هلڻ جي پوري پوري ڪوشش ڪندس. مون کي يقين آهي اسان سنڌوديش جي آزادي حاصل ڪنداسين يا ان رستي ۾ ضرور انهن شهيدن جي صفن ۾ پنهنجي جانين جا نذرانا ڏئي آزادي جي اڙانگي پنڌ کي پنهنجي منزل جي ويجهو ڪرڻ ۾ مددگار ضرور ثابت ٿينداسين.

جيڪا ڳالهه زوري مڙهي

ويندي آهي اها پائيدار نه

هوندي آهي. سيد

جسمم طرفان مذهبي انتها پسندي ۽ دهشت گردِيءَ جي مذمت، مخالفت جو

مذهب جي نالي ۾ انسان ذات کي انڌيرن ۾ ڌڪڻ جي هر محاذ تي مخالفت ڪنداسين. انساني عقل کي عقيدن جا تالاھڙي مذهبي جنونيت ۽ جارحيت ذريعي آدم جي اولاد کي رت ۾ وهنجاريو پيو وڃي ڌرتيءَ جي گولي کي انتهاپسندي ۽ دهشتگرديءَ جي باهه ۾ ساڙڻ واري جهالت کي هر قيمت تي مهذب دنيا کي روڪڻو پوندو ڇاڪاڻ ته انسان ذات جي گڏيل بقا لاءِ اهو عمل اٿر آهي پٿرس ۾ ٿيل بي گناهه معصوم ماڻهن جو اسلامي انتها پسنديءَ ۽ جنونيت پري دهشتگرديءَ ۽ داعش هٿان ڪيل رتوچاڻ جي ڌڪ، غم ۽ صدمي ۾ اسان دنيا يورپ فرانس ۽ پيرس جي عوام ۽ رهواسين سان گڏ آهيون مذهب جي نالي ۾ ٿيل دهشتگردي ۽ رتو چاڻ دنيا جي ڪنهن به ملڪ ۽ ڪنڊ ۾ ٿيندي هجي اسان ان کي انسان ذات جي خلاف ڏوهه سفاڪي ۽ جارحيت تصور ڪيون ٿا ڌرتيءَ جي گولي تي مذهبي عقيدن جي نالي ۾ ڪٿي به ڪنهن به معصوم جو رت وهايو ويو ته اسين سمجهندا سين ته اهو اسان جو رت وهايو پيو وڃي، جنونين طرفان پيرس کي جنهن بي درديءَ سفاڪيءَ ۽ وحشي پٿي سان رت ۾ وهنجاريو ويو آهي ان جي جيتري به مذمت ۽ نندا ڪجي اها گهٽ آهي جسمم سنڌي قوم جي نمائندگي ڪندي ان ڌڪ ۽ غم جي گهڙي ۾ دنيا سان شامل آهي دنيا کي اڄ جيتري اتحاد انساني امن عالم ترقي بني آدم جي ضرورت آهي اها اڳ ڪڏهن به ناهي رهي، اهڙن خيالن جو اظهار جسمم چيئرمين شفيع محمد برفت فرانس جي گادي واري شهر پٿرس ۾ مذهبي انتها پسند جنونين طرفان ڪيل بي گناهه انسانن جي قتل ۽ رتو چاڻ خلاف جسمم طرفان ڪيل احتجاجي مظاهري ۾ موڪليل پنهنجي پيغام ۾ ڪيو آهي هن وڌيڪ چيو ته دنيا هڪ طرف انسان ذات جي ترقي طرف تيزي سان قدم اڳتي وڌائي رهي آهي ته تاريخ جون ڪي ناڪاري قوتون وري ان کي اونڌاهي غارن ۾ ڌڪڻ جي جهالت ۽ جنونيت کي هوا ڏيئي انساني ترقي ۽ فطري سفر جي ڪوششن کي روڪڻ ۽ لتاڙڻ جي سازش ڪري رهيون آهن. هن چيو ته يورپ جيڪو جرمني جي اڳواڻي ۾ ترقي ڪندي جمهوريت معاشي طاقت ۽ عالمي امن ۽ پائيداري لاءِ مهذب رستي تي هلندي ماڻهپي لاءِ جيڪي ڪوششون ڪري رهيو آهي دهشتگرد انتها پسندي جي جهالت ۽ جنونيت ذريعي انکي روڪڻ چاهين ٿا هن وڌيڪ چيو ته دنيا جڏهن ٻن بلاڪن ۾ ورهايل هئي ان وقت روس آمريڪا پنهنجي رياستي مفادن لاءِ ڌرتي جي گولي تي رهندڙ انسانن جي اهڙن تي سوچڻ بجاءِ پنهنجي رياستي مفادن جي پورا لاءِ انسان ذات جي مجموعي مفادن قومن جي حقيقي آزادي انساني حقن ۽ ڌرتيءَ جي پائيدار امن کي ٻني ڏئي دنيا کي جنگين جي ور چاڙهي ڇڏيو. اڄ جڏهن يورپ انساني قدرن جي پوئواري ڪندي انساني حقن معاشي سياسي آزادي لاءِ هڪ آٽ ٿي اڀري رهيو آهي ان وقت پٿرس ۾ ٿيندڙ هي حملا نه صرف ڪن جنونين طرفان انسانيت خلاف هڪ ڏوهه آهن پر انهن جي پويان ڪجهه عالمي قوتن جا سازشي هٿ ۽ ارادا لڪل محسوس ٿين ٿا جيڪي يورپي يونين جي ايندڙ عالمي انسان دوست ڪردار کان خائف ۽ چرڪيل آهن ۽ جن جو مقصد يورپي يونين خصوصي جرمني جي ايندڙ وقت جي عالمي سياسي ڪردار معاشي استحڪام ڌرتيءَ جي گولي تي قومن جي آزاديءَ، جمهوريت جي بحالي سيڪيلرزم ۽ معاشي اڳڀرائي وارين ڪوششن اڳيان رکاوٽون وجهڻ آهي جئين يورپ جي عالمي ڪردار کي سوڙهو ۽ محدود ڪري سگهجي. اسان پنهنجو اصولي ۽ سياسي موقف دهرائيندي هڪ پيرو بيهره اهو واضع ٿا ڪريون ته اسان دهشتگردي ۽ انتها پسندي جي خلاف هن جنگ ۾ سموري مهذب جمهوري دنيا سان گڏ آهيون اسان کي اها پڻ اميد آهي ته دنيا جا جمهوري ملڪ عالمي دهشتگرديءَ ۽ انتها پسندي خلاف انساني ماڻهپي رواداريءَ ۽ جمهوريت جي قدرن جي تحفظ سان گڏ غلام قومن جي آزادي جي ايجندا کي پڻ پنهنجي ترجيع ۾ رکندا. هن وڌيڪ چيو ته پٿرس جي سوڳوار خاندانن ۽ فرينچ ماڻهن جي ڌڪ کي سنڌي قوم پنهنجو ڌڪ ۽ درد سمجهي ٿي ۽ اسان هن ڌڪ ۽ صدمي جي گهڙيءَ ۾ اقوام عالم ۽ انسان دوست قوتن يورپ ۽ پيرس وارن سان گڏ آهيون